National Library
Bibliothèque Nationale
NEWSPAPER DIVISION
DIVISION DES JOURNAUX

B103/C/19/4

LATVIJA
AMERIKĀ

LATVIAN LANGUAGE NEWSPAPER

Published weekly by the
Latvija Amerika Publishing Limited
Business Offices: 125 Broadview Ave., Toronto, Ont. M4M 2E9, Canada. Editor-in-Chief **A. Kundrats**, 465-7902. USA Editorial Offices: New York, Editor V. **Irbe**, 4035 Rombouts Ave., Bronx, NY 10466; Chicago Editor V. **Jaunkalnietis**, 1805 Taylor Ave., Racine Wis. 53403; California Editor **Karlis Kalejs**, 3822 Markridge Road, La Crescenta, CA 91214.

NR. 12 SESTDIENA, 1984. GADA 24. MARTS 34. GADS SATURDAY, MARCH 24, 1984.

SECOND CLASS MAIL REGISTRATION NUMBER 2249 CENA 1 DOLARS

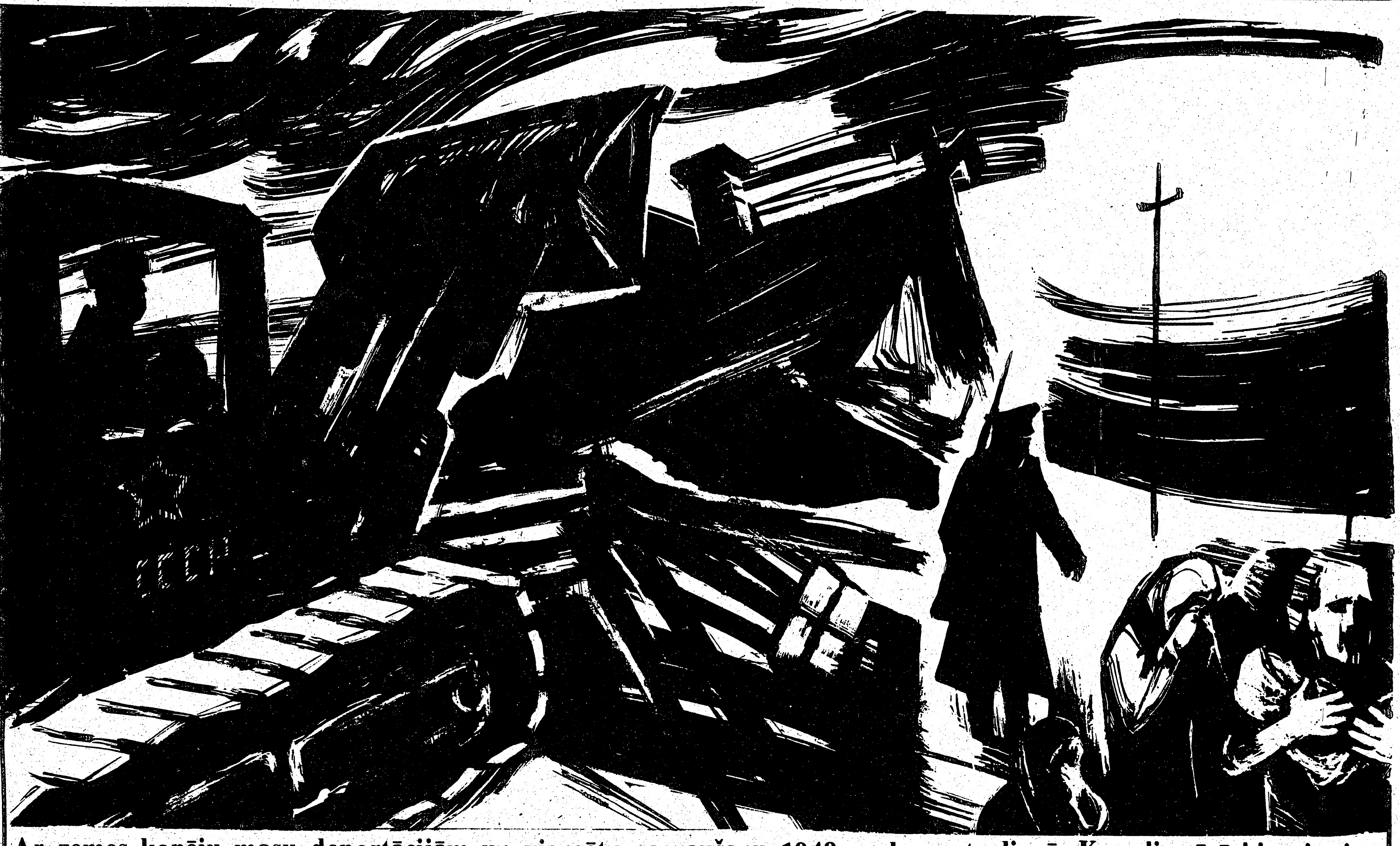

Ar zemes kopēju masu deportācijām un viensētu sagraušanu 1948. gada marta dienās Kremlis nāvīgi ievainoja latviešu tautas dzīvā spēka sirdi. Lai mēs šo traģēdiju nekad neaizmirstu! Lai kāpinām cīņu pret mūsu tautas lielāko ienaidnieku!

DV Toronto nodaļa.

Vilis Häzners

Atvairīsim uzbrukumus

Visa latviešu trimdas saime pārāk labi zina, ka mūsu tautas godu svešumā min kājām Rīgas čeka. Viņa atradusi arī sev cītīgus, kaut bezgala naīvus izpalīgus, sevišķi mūsu kontinentā, lai apmelotu mūsu tautas slavas un goda sargātājus — mūsu bijušos karavīrus, aiz kuŗu durkļiem sedzoties mēs iznācām brīvībā. Tik daudzi no viņiem nolika savas galvas kaujas laukā, lai cīnītos pret pasaules lielāko ienaidnieku — komūnismu, lai aizsargātu mūsu zemi no vēlreizējas nonākšanas krievu gūstā. Bet...mūsu spēki bija par mazu, un mēs bijām spiesti atkāpties uz rietumiem, lai no šejienes savu uzdevumu — cīņu par brīvību — turpinātu, kaut ar citiem ieročiem.

Un mēs varam būt lepni, it sevišķi tieši Kanada, ka mūsu cīņas rezultāti paliek arvien redzamāki. Viss tas biedē mūsu tautas apspiedējus, mūsu brīvības apkāvējus, un tāpēc arī nav pārsteigums, ka galvenie uzbrukumi no aizjūras ir vērsti pret mums. Viņi pat nekaunās aizkart un apmelot mūsu nacionālos varoņus, kā to liecina pēdējā laikā laikrakstos paustās ziņas.

Izmantojot rietumu pasaules preses un viņai noderīgās sabiedrības atbalstu, uzbrukums tiek vērsts pret mūsu cīņas priekšpulku — PBLA, DV, LNAK, par redzamākiem upuŗiem izraugot ne vien šīs organizācijas un viņu vadību, bet arī viskrietnākos mūsu bijušos ieroču nesējus, kā, piemēram, kapteini Žani Butku un citus. Vēl jājautā, vai var vēl vairāk melot, iepinot apvainojumos kopēji mērķētu Daugavas Vanagu organizāciju, Pērkonkrustu un Aizsargus?! Mēs katrs zinām, un arī tiem, kas mums uzbrūk, ir jāzina, ka DV organizāciju dibināja pēc kaŗa, pie tam nevis „nacistu zemē", kā viņi dēvē Vāciju, bet gan Beļģijā, pie tam daļēji britu protektorātā, pie tam tad, kad jau Latviešu leģions bija rehabilitēts! Kā tagad tos drīkst saukt par nacistiem, fašistiem vai citos līdzīgos vārdos?

Mēs arī visi zinām (un tas būtu jāzina arī mūsu apmelotājiem), ka Pērkonkrustu likvidēja jau 1934. gadā un Aizsargu organizāciju 1940. gadā, tās nekad neatjaunojot. Kā tagad drīkst visus trīs minētos sapīt kopā, apmelojot pat kopējos pasākumos — par necilvēcību Otrā pasaules kaŗa laikā? Katrs cik necik domājošs cilvēks, vēsturnieks, pat žurnālists to zina, un tomēr komūnistu „apvārdots" melo, pasaulei acīs skatīdamies!

Mēs visi zinām, ka jau vairāki bijušie latviešu kaŗavīri ir sēdējuši tiesas solā, tie tiesāti par necilvēcību, par darbiem, kādus tie nekad nebija darījuši. Un mēs zinām, ka visi tie ir attaisnoti. Un arī zinām, ka šīs tiesas gaitas ir maksājušas desmitiem tūkstošiem dolaru, kādus neviens no apsūdzētiem nebija spējīgs nest. Mēs arī zinām, ka jau 1976. gada oktobrī ASV tika nodibināts Patiesības Fonds, lai likumīgā kārtā nāktu šiem apsūdzētajiem palīgā; tas ir spējis arī daudz, daudz šajos gados veikt. Mūsu tautas goda un patiesības labā!

Bet visas tiesu lietas nav vēl galā, divu lietas gaida pārsūdzības rezultātus, citi vēl gaida savu kārtu tiesas zālēs. Taisnības aizstāvēšanas līdzekļi ir vēl nepieciešami. Mūsu trimdas sabiedrība visās trimdas zemēs ir daudz, daudz palīdzējusi, lai līdzekļu netrūktu. Šķiet, ka smagāko nastu šajā ziņā ir nesusi Kanada un sevišķi DV saime Kanadā.

Tajā pašā laikā arī ap šo fondu cīnās tie paši mūsu vajātāji, meklēdami visādas vainas, lai apmelotu arī fonda darbiniekus, kuŗi visi nāk no vidējās un jaunākās paaudzes un kuŗiem nevar būt nekādas saistības ar bezjēdzīgi lietoto vārdu „nacists".

31. martā sanāk DV Kanadā delegātu un vanadžu gadskārtējās sapulces, lai spriestu un lemtu, kā vēl rosmīgāk un sekmīgāk veikt darbus mūsu tēvzemes labā. Šajā dienā arī Kanadas vanadžu saime ir izkārtojusi plašu sarīkojumu ar bagātu māksliniecisku programmu, lai tā atlikumu nodotu taisnības aizstāvēšanai. Tas būs viens no izcilākiem vanadžu sarīkojumiem, kādi līdz šim bijuši.

Būsim visi tur klāt! Parādīsim savu vienotību ar mūsu bijušajiem un tagadējiem cīnītājiem!

Un būsim un paliksim pārliecībā, ka ar mūsu visu palīdzību

TAISNĪBA UZVARĒS!

Godbijībā, pateicībā un dziļā sirsnībā sveicinu visu Daugavas Vanagu un Vanadžu saimi Kanadā.

„Latvieti, cel galvu augstāk!"

VĪRU KOŖA VIESTURS GADSKĀRTĒJAIS KONCERTS

1984. gada 24. martā pl. 18.45 Latviešu Centrā Toronto

Pēc koncerta saviesīga dzīve. Runču mūzika.

Galdiņi pasūtināmi (416) 466-6465.

LATVIJA AMERIKĀ

SESTDIENA, 1984. GADA 24. MARTS, 12. NR.

Latviešu nedēļas laikraksts, iznāk sestdienās. Izdevējs — Latvija Amerikā Publishing Ltd. Valdē — V. Plūdons, T. Kronbergs, A. Šterns. Laikraksta atbildīgais redaktors — A. Kundrats. Redakcija: 125 Broadview Ave., Toronto, Ont., Canada M4M 2E9, tālr. 465-7902. Ņujorkas redakcijas vadītājs: V. Irbe, 4035 Rombouts Ave., Bronx, N. Y. 10466, U.S.A. Tālr. 1-212-994-7917. — Čikagas redakcijas vad. A. Zaube, 3353 N. Avers Avenue, Chicago, Ill. 60618. Redaktors Austrālijā Ed. Šmugajs, 28 Taffs Ave., Lugarno, NSW 2210, Australia.

Redakcijai tiesības manuskriptus pēc vajadzības īsināt. Neizlietotos materiālus neuzglabā, bet pēc vēlēšanās sūta atpakaļ, ja pievienota pastmarka (Kanada) vai starptautiskais pasta kupons (citās zemēs). Ar autora vārdu vai iniciāļiem parakstītos rakstos izteiktās domas ir rakstītāja personiskais uzskats un ne katrā gadījumā atbilst red. viedoklim.

Abonēšanas maksa Kanadā un ASV: par vienu gadu — 40 dol., 6 mēnešiem — 21 dol., 3 mēnešiem — 12 dol. Atsevišķa numura cena 1 dol.

Sludinājumu maksa sludinājumu daļā $5.00, tekstā $6.00, pirmajā vai pēdējā lp. $10.00 par 1 collas telpu. Sarīkojumu kalendārā $1.50 par rindiņu, atkārtojot 4 reizes un vairāk 25 proc. atlaide. Laikraksta abonēšana un sludinājumi — tālrunis 466—1514

MEMBER ETHNIC PRESS ASSOCIATION ONTARIO

Laikraksta apgāds patur tiesības atsevišķos gadījumos sludinājumus arī nepieņemt. Ja nodotā sludinājumā laikrakstā ieviesusies kļūda, tad šis sludinājums tiks atkārtots bez maksas. Laikraksta apgāds par kļūdaini ievietotu sludinājumu atbildīgs tikai par tādu summu, cik pēc sludinājuma likmes izmaksājusi kļūdaini iespiestā teksta telpa. Grozījumus sludinājumos var pieteikt ne vēlāk kā vienu dienu pēc sludinājuma nodošanas.

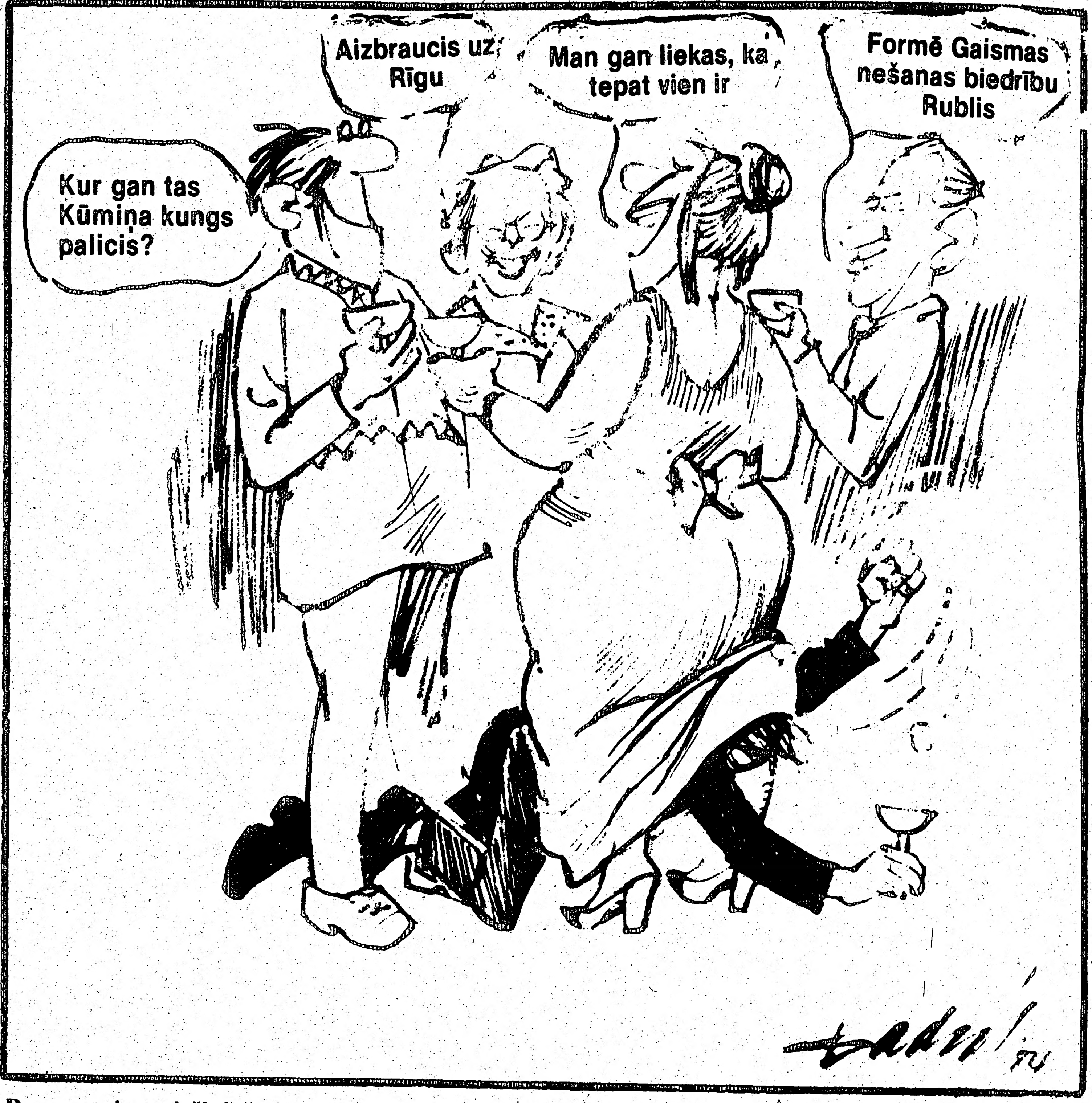
Kur gan tas Kūmiņa kungs palicis?
Aizbraucis uz Rīgu
Man gan liekas, ka tepat vien ir
Formē Gaismas nešanas biedrību Rublis

Progresīvi tautieši dažreiz dod vielu pārrunām.

Dadža zīm. LA.

Pēteris Bauzis

Zemniecības un viensētu iznīcināšana

Kā apgalvo zinīgi cilvēki Lauksaimniecības ministrijā, okupētajā Latvijā palikušas vairs tikai 120.000 apdzīvošanai derīgas zemnieku mājas jeb viensētas, kā rakstos daudzina turienes laikraksti. No noplēšanas pasargātas vairs tikai 50.000, jo tās atrodas nomaļās vietās, starp mežiem, ūdens malās, kuras neskar zemes ierīcības un meliorēšanas plāni. Šīs vecās zemnieku mājas parasti atrodas skaistās vietās, gan patālu no lielajiem ceļiem, veikaliem, ārstiem un ambulancēm.

Citas zemnieku mājas noplēstas, daļa sabrukusi, kur nedzīvo vairs neviens cilvēks. Kad komūnisti iebruka otrreiz Latvijā, visu zemi nacionālizēja un pasludināja par valsts īpašumu. 1948.gadā sadzina zemniekus ar varu kolchozos, sākās zemniecības un lauku māju iznīcināšana. Māju īpašniekiem gan atstāja ēkas, bet pilnīgi bez zemes. Kolchozu un valsts muižu vadītāji gan piešķīra tā saucamo piemājas zemi, parasti pašu zemnieku stādītos dārzus.

Uz rietumiem aizbēgušo zemnieku mājas, tāpat 1948., 49. gadā uz Sibiriju izsūtīto zemnieku mājas, pārņēma valsts savā ziņā. No Sibirijas atgriezušies zemnieki neviens savās mājās vairs neiekļuva. Sākumā gados zemnieku mājas un saimniecības ēkas izmantoja kolchozi un valsts saimniecības, bet paceļoties ciematam un kolchozu centriem, mājas palika arvien tukšākas. Jaunie devās uz pilsētām un mājās palika vairs tikai vecie zemnieki. Kamēr tie varēja, savu māju kaut cik sakopa, kad vairs nevarēja, devās pie bērniem uz pilsētu vai uz pansionātiem, kā Latvijā sauc veco cilvēku novietnes. Mājas palika tukšas un nekoptas sabruka, tāpēc Latvijā ir tik daudz krāsmatu un sabrukušu zemnieku māju.

Par zemnieku māju pirkšanu — pārdošanu „Literātūras un Mākslas" šī gada 6. janvāra numurā raksta Monika Zīle, kura piedalījusies kādas mājas pirkšanā un pārdošanā un par to izsaka savus uzskatus.

„Pēdējos gados valodas par savām lauku mājām jebkurā pilsētas kompānijā ir dominējošās. Par vietām, cenām, aizkļūšanas iespējām," raksta Zīle.

Pirmie mājas uz laukiem sāka iegādāties radošo profesiju pārstāvji — aktieri, mākslinieki, rakstnieki, Vietējai varai pret to nebija nekādu iebildumu. Tie pat lepojās ar to, ja kādam māksliniekam tuvumā atradās vasaras mītne. Noskaņa krietni mainījusies, raksta Zīle, kamēr uz laukiem kaut ko sev iegādāties vēlas inženieri, grāmatveži, atslēdznieki. Noskaņai nu ir negātīva attieksme. Pašā siena laikā, kamēr vietējie ļaudis raujas siena pļavā, pilsētnieku nopirktajās lauku mājās jautri ļēļo raibs atpūtnieku bars, jaukdams pusaudžu nenobriedušos prātus — lūk, tur ir dzīve, bet te katorga...

No pilsētas braukājošam saimniekam var pilnīgi pamatoti aizliegt pie mājas pat sakņu dārza tiesu. To arī dara, lai zemi lieto tie, kuri strādā uz laukiem. Tāpēc laikrakstu reklāmas pielikumā sludinājumos par lauku māju pārdošanu arvien biežāk parādās iekavās iekļauta piebilde: pircējam jāstrādā kolchozā, vismaz vienam no ģimenes.

Bet vietējo pircēju ir maz, tāpēc mājas paliek neapdzīvotas, sabrūk, dārzi aizaug un nokalst. Nomaļās vietas dēļ to pie kolchoza vai muižas laukiem pielaist nevar.

M. Zīle nu jautā, kāpēc vienam atsevišķam pilsētas individam nevarētu būt savas mazs dārziņš uz laukiem tādā vietā, kur kolchozs zemi tik un tā neizmanto? Šis dārziņš tikai nostiprinātu lauku un pilsētas saiti, saprašanos starp strādnieku un zemnieku, dažkārt pat labāk nekā šefība un reizu pa reizei atsūtītie talkas cilvēki.

Lauku mājas bez visa cita ir arī mūsu apvidus ainavas daļa. Katrai ēkai ir savi īpatnēji vaibsti. Nereti no tiem iedvesmu smēlušies profesionāli architekti. Ar šolaiku mērauklu uz pagātni skatoties, pamatoti zūdāmies, ka daudz kas izputināts no glabājamā. Jā, bet kas tad to varēja zināt un paredzēt ... rezignēti izsakās Zīle.

Lasītāju vēstules

ATKLĀTA VĒSTULE LALITAI MUIŽNIECEI

Šur tur rakstos no jauniem un gados vecākiem izskan teiciens: „Vajaga turēties kopā."

Kurš gan grib būt viens? Kurš gan negrib turēties kopā, bet vai tikai fiziski, zem rokas pastaigājoties pa ielām? Mums ļoti vajadzīga garīga kopā turēšanās.

1976. gada 24. oktobrī Kalamazū, Mičigenā, notika mūsu rajona pirmā kultūras sakarnieku sanāksme, kurā klāt bija arī L.Muižniece. Kad Dr. V. Muižnieks steigā dibināja Latviešu Studiju Centru, tad kopš tiem laikiem tur Dr. L. Muižniece ir latviešu valodas skolotāja un arī aizvien vēl jauniešu vedēja uz kultūrnieku sabraukumiem no okupētās Latvijas.

Ar sirmo galvu paklanīšos Lalitai (tā viņu godā Anerauds) un turēšos garīgi kopā, ja viņa presē ievietos sludinājumu, ka ar okupētās Latvijas KGB ciemiņiem ir visus kultūras sakarus pārtraukusi.

„Kultūrnieki" ir mūsu vienīgais paaudžu traucējums, un to vajadzētu saprast arī Dr. Visvaldim Klīvem.

Katrā ziņā, lai mūsu jaunieši brauc uz Latviju pie radiem, draugiem un paziņām un vēro, kas notiek mūsu bijušajā skaistajā Latvijā.

Es šīs rindas rakstu ar savas latvietes sirds dziļāko pārdzīvojumu, ar dziļāko pārliecību, ka atklāta, godīga rīcība ir mums vajadzīga šeit trimdā mazai tautas daļiņai, lai brīvībā varētu izaudzināt cīnītājus.

A. Roze
Battle Creek.

BISKAPU FONDS

Labi un pareizi, ka nelaiķim biskapam Jāzepam Rancānam /miris 1970.g.2. decembrī/ ir nodibināts piemiņas fonds.

Bīskapa J. Rancāna Fonda valdes priekšsēdis ir Kazimirs Znotiņš Kanadā. Biskapa J. Rancāna Fonda valde savākusi apceres un rakstus par nelaiķi, izdotas vairākas grāmatas.

Biskapa J.Rancāna Fonda valde piešķir un izdala godalgas latviešu literātiem, vēsturniekiem u.c.

Nav izprotams un jābrīnās, kāpēc Biskapa J. Rancāna Fonds nav uzņēmis sava darba programmā izdot pa piemiņas grāmatai par pārējiem mūžībā aizgājušajiem augstajiem ganiem: bīskapu, vēlāk archibīsk. A. Springoviču, bīskapiem P. Strodu,A.Urbšu B. Sloskānu. Viņu darbi, šķiet, nav mazāki par bīskapa J. Rancāna veikumu.

Amerikas Latviešu Katoļu Apvienība savā darba programmā ir uzņēmusi dibināt Latviešu Katoļu Bīskapu Fondu, kas rūpēsies par ikvienu mūžībā aizgājušo latviešu katoļu augsto ganu, izdodot vismaz pa vienai piemiņas grāmatai, archibīsk. A. Springoviču, bīskapiem: P. Strodu, A. Urbšu, B. Sloskānu. Varbūt tai pašā reizā vēl dzīvam esot, izdotu piemiņas grāmatu par kardināli J. Vaivodu. Piemiņas grāmatu izdošanas darbu veiktu A. Jurdža Fonds un Latgolas Pētnīceibas Institūts. Jātic, ka šinī darbā piedalīsies visi latvieši globāli. ALKA, iespēju robežās solās pasākumu atbalstīt materiali.

Jānis Dimants sr., ASV.

PATIESĪBAS LABAD

Latvija Amerikā 25. febr. nr. Rasmas Sinātes recenzijā par Sauleskalna apgādāto Jāņa Veseļa grāmatu Māras sauciens pieminēts, ka esmu šī apgāda vadītājs. Sauleskalna apg. vadītājs ir māksl. Arnolds Sildegs un apgāda īpašniece — Gaŗezera labvēle Ruta Dimante. Mani ar apgādu saista Latvju Mūzikas žurnāla lietas un minimāli pakalpojumi, kā šoreiz, apgāda uzdevumā jauniznākušai grāmatai sameklēt recenzentu.

Roberts Zuika

Elmārs Dambergs

Vērtīgs pienesums mākslas apcirknim

Pie trimdas mākslas apvāršņa parādījusies jauna grāmata! Patīkams notikums šinīs dienās, kad ekonomiskais klimats nevieżas veselīgs, kad pat tik ievērojami, ilggadēji kanadiešu mākslas publicējumi kā Artscanada un Artmagazine vairs nespēj tālāk izvilkt dzīvību...

Nudien, Astras apgāds par drosmi riskēt ar tādu izdevumu šaurā tirgus mērogā pelna mūsu mākslinieku saimes aplausus! Grāmatas priekšlapā paskaidrots, ka apgāds nav komerciāli orientēts. Tādā kārtā jādomā par kādu cēlāku motīvāciju: izdevēji vēlas kuplināt tautas gara pūru, nemeklējot sev peļņu...

Par it mērenu ($32.00) cenu esmu sev ieguvis glītu, cietos vākos (ap 615 lp.) pabiezu sējumu — Juris Soikāns, Mākslas kritika un esejas. (Astras apgāds, 1983.g. prof. Dr. H. Tichovska redakcijā).

Juŗa Soikāna vārds mums, trimdiniekiem, nav svešs. Mākslinieks dzīvo un darbojas Vācijā, bet viņa rakstus lasa vai katrā šīs zemeslodes stūrītī, kur pulcējas latvieši, kas ilgojas pēc mākslas veldzes. Viņa kā mākslinieka un reizē paidagoga popularitāte jo liela arī starp sveštautiešiem, sevišķi Eiropā. Diemžēl, nevaru lepoties, ka mans priekšstats par Juŗa Soikāna radošo pasauli būtu sevišķi spožs. Neesmu tālāk ticis par dažām reprodukcijām; no pēdējām grūtāk spriest par krāsu gammu niansēm u.t.t. Toties daudz skaidrāks parādās viņa nelaiķa brāļa Nikolaja Soikāna glezniecìskais portrets. Viņa šķautnainās, ekspresionistu manierē tvertās grafikas esmu skatījis vairākkārt. Tās viegli ieasējas atmiņā.

Pāršķirstot jauno grāmatu, jutos iepriecināts tur atrast jo bagātīgi sakopotus datus par daudziem mūsu māksliniekiem, kas izkaisīti pa visu kontinentu. Informācijas labad lai iepazīstamies ar rakstu autoru Juri Soikānu.

Gleznotājs, grafiķis, mākslas paidagogs dzimis 1920.g. Ludzā. Studējis LMA 1940.—44.g. Mācījis vācu vidusskolā Dortmundā. Piedalījies pāri par 140 izstādēs. Attīstījis un praktizē kibernētiskās aistētikas teoriju. (Laikmetīga domāšana, kas pētī procesu vairāk nekā saturu!) Pieder pie vācu mākslinieku apvienības. Saņēmis vairāku fondu (Goppera, Zariņa) godalgas. Darbi atrodami mūzejos Vācijā un Šveicē. Arī privātkollekcijās. Glezno maģiskā reālisma garā. Raksta presē.

Pēdējais faktors piesaista manu interesi. Neapšaubāmi Juris Soikāns ir apveltīts ar analitisku dziņu. Viņam glezņošana nozīmē jautāšanu, nemitīgu progresu. Mūsu vakardienas dižie meistari, kā Purvītis un savā ziņā arī J. Rozentāls, atļāva vairāk vaļu brīvai emociju plūsmai. Jautāšanu tie principā atstāja kritiķiem...

Juŗa Soikāna apm. 70 recenzijas un esejas šinī grāmatā ir sakārtotas chronoloģiskā secībā, kas palīdz lasītājam ērtāk izsekot trimdas mākslas attīstībai. Teksts iespiests ar viegli lasāmiem burtiem — iepriecinājums vecākai audzei. Vienīgi žēl, ka nav illustrāciju, kaut vai līniju technikā, tās varētu tālāk izgaismot un iesildīt lasītāja interesi. Vai sadārdzinātu daudz?

Juris Soikāns saviem mākslas tematiem devis plašu apjomu: aprakstus par izstādēm, jauniem un vecākiem gleznotājiem. Diskutējis technikas un skolas. Ietilpināti arī īsi apraksti par Tērneru un Rembrantu. Un, gandrīz nenovēršami — dzēlīgs sprediķis, veltīts mūsu Kultūras fondam!

Grāmatas vidusdaļā vairākās lappusēs iztirzāta sakrālā (reliģiskā) māksla. Jāpieņem, tā māksliniekam stāv tuvāk pie sirds. Savas mākslas retorikas augstāko toni Juris Soikāns uzstīgo, illuminējot par kibernētikas ideju...Mēs visi mīlam sapņot, bet saka, ka mākslas kritiķim ir zināma priekšrocība: viņš var atļauties saredzēt daudz vairāk kāda mākslinieka darbā nekā pēdējais tur ielicis! Vienu tādu didaktisku dārgakmeni (gudrību!) varam sameklēt 353. lp.: „...Pamatelementu programmētos struktūrējumos V. mēģina rādīt permanento pārmaiņas procesu būtisko, kur kinētisko momentu skatītājam liek izjust ne tikai programmētā formu rindojumu kombinātorikā, bet arī to krāsu variējumā.”Hmm...

Modernie laiki mums mācījuši apjaust vienu patiesību: proti, spožas teorijas ir tikai īslaicīgi kruķi, ko parauj prom laikmetu vējos. Pārdzīvo tikai tas, kam ir dziļākas saknes kaut kur ikdienas patosā. Rodas aizdomas, ka šodienas sensāciju un jaunumu piesātinātajā pasaulē arī intellektuāļi dragā pa šaurām sliedēm; tiem trūkst laika būt nopietniem.

Ja man kāds jautātu, vai Juris Soikāns ir latviešu tradicionālās dvēseles tulks, es šaubītos. Šo grāmatu noteikti iesaku visiem mūsu mākslas draugiem. Neaizmirsīsim, ka māksla ir subjektīvs pārdzīvojums. Gaumes kaŗš mūžam turpināsies. Jāsagaida, ka šīs grāmatas lasītāji dalīsies ar mani spriedumā: Juris Soikāns ir erudīts mūsu mākslas frontes ziņotājs.

Jaunā maiņa: Apdāvinātā 14 g. vecā dzejniece Lauma Cenne jau publicējusies daudzos trimdas izdevumos. Koncertceļojumā ar Otavas vidusskolu viņa ar kokli un dziesmām ne tikai Kanadā, bet arī ASV atzīmēja nozīmīgus panākumus mūsu kultūras popularizēšanas labad.

Melita Mičule dzied Toronto

Skaisti izskanēja Toronto Latviešu koncertapvienības 25. sezonas beidzamais koncerts otrdien, 13. martā, Town Hall zālē, kuŗā dzirdējām operdziedātāju Melitu Mičeli. Māksliniece bija izvēlējusies interesantu un mūzikāli augstvērtīgu programmu.

Programmas pirmajā daļā dzirdējām modernās spāņu skolas sekotāja Manuela de Falla septiņas populāras spāņu dziesmas oriģinālvalodā. Šīm dziesmām komponists izlietojis spāņu seno dziesmu melodijas un deju ritmus.

Melita Mičule jau ar pirmo dziesmu valdzināja ar rotaļīgo un temperamentīgo izpildījumu. Mākslinieces talants visspilgtāk izpaudās latviešu klausītājiem mazāk pazīstamās Gustava Mālera dziesmās — Es ieelpoju liepziedu smaržu, Vai tu skaistuma dēļ mīli, Atmiņas, Ansis un Greta, Es esmu pasaulei nozudis un Ap pusnakti. Mālera dziesmu tulkojums saistīja ar valdinošu smalkumu izpildījumā, reizē apliecinot mākslinieces slavējamos vokālos dotumus. M. Mičule dziedāja Mālerá dziesmas vācu valodā.

Otrā koncerta daļa bija veltīta latviešu komponistiem — Jānim Mediņam un Lūcijai Garūtai, kuŗas solo dziesmas pēdējos gados parādās solistu programmās ļoti reti. No Mediņa darbiem dzirdējām — Aizejot (A. Ķeniņš), Tā ietu (K. Jēkabsons), Ir viens vakars (J. Jaunsudrabiņš) un Man sirds ir atkal jauna (A. Ķeniņš).

Plašāks bija L. Garūtas dziesmu klāsts — Svētā mīla (L. Garūta), Lietiņš (K. Skalbe), Māte aizvestam dēlam (A. Eglītis), Grūtā brīdī (L. Garūta), Vakara blāzma (L. Garūta), Draugs (L. Garūta), Debess un jūra (Fr. Bārda), Bukurags (Fr. Bārda) un Mana dzimtene (T. Spāde).

Garūtas dziesmu klāstā it īpaši saistīja Lietiņš un traģisma pilnā Māte aizvestam dēlam un Grūtā brīdī.

Melitas Mičules skaisti tembrētais mecosoprāns balstās uz labiem vokālās mākslas pamatiem, skaista kantilēna un laba elpas kontrole. Ja dažkārt mecosoprāniem tembŗa iekrāsojums mainās „apakšās”, tad varam konstatēt, ka M. Mičulei šādas tembra maiņas nav. Viņas forte nekur nav forsēts. Skaists, vokāli nesošs ir viņas visklusinātākais piano dziedājums. Visi šie cildinošie dotumi dod māksliniecei iespēju panākt izpildījumā vislielāko dažādību. Dziedātājas izrunas skaidrība ir slavējami laba visās valodās.

Vislabākais sakāms arī par pavadītāju — Andrew Gallardi. Viņa pavadījums bija nevainojami smalkjutīgs un pieklāvīgs un lieti atbalstīja dziedātāju visās viņas vēlmēs.

Klausītāji uzņēma atsaucīgi koncerta programmu, mākslinieki saņēma ziedus.

Dažreiz dzirdētas domas, ka mūsu solistiem būtu savās programmās jāuzņem tikai latviešu komponistu darbi. Manuprāt, ir ļoti labi dzirdēt arī to, kas rāda, kas notiek vispār mūzikas pasaulē. Nupat aizvadītais sezonas beigu koncerts bija labs paraugs labai programmai, kur bija apvienots latviskais ar starptautisko. Slavējama ir arī Ilzes Štrāles-Didrichsones kodolīgā informācija programmās par komponistiem un māksliniekiem.

Ž. Zentiņš.

Lidija Venta-Dobrovoļska

Edvartam Tūteram aizejot

Tu dzejniek,
tagad — garā skati savu ilgu sētu —
un savu apdziedāto dzimteni, —
un draugi Tavas mīlestības graudus svētī:
redz Tavam garam vieglu smilteni...

...Tev — katrs peldošs mākons sveica dzimto zemi;
Tu — naktīs — zvaigznes liki tai pie kājām...
Tavs Dievs sveiks mūžībā šo sapni — līdz ar Tevi,
jo, katrai trimdai — svēts ir vārds: Uz mājām!

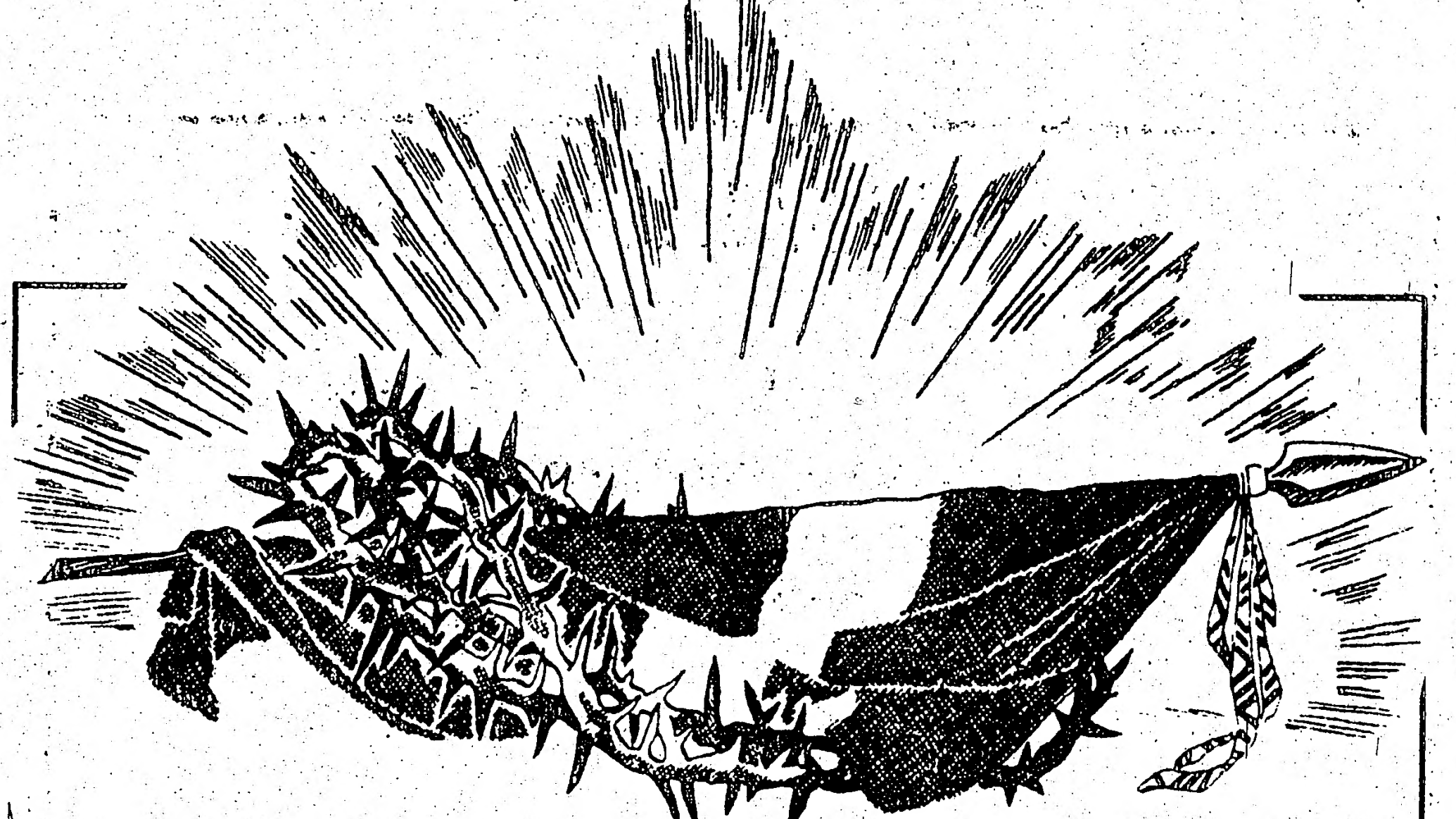

TAISNĪBA UZVARĒS!

LABDARĪBAS KONCERTS

1984. g. 31. martā plkst. 19.00
West Park Secondary School
1515 Bloor St. W. Toronto (Bloor un Dundas)

Programmā: LATVIEŠU AUTORU DARBI

Piedalās: APVIENOTAIS VĪRU KORIS:
*Kalvis * J. Dzeguze*
*Viesturs * V. Maksiņa*
*DV vīru koris Kanadā * A. Pērkons*
un
Pamela Melnbārde, Silvija Tint
Jānis Tikiņš, Voldemārs Pukats

Ieeja: 10 dol. no personas: jauniešiem no 16—19 g.v. 5 dol.; līdz 16 g.v. ieeja brīva.

Iepriekšpārdošanā DV grāmatnīcās, Latviešu Namā un Toronto Latviešu Centrā. Sarīkojuma dienā pie kases.

Apmeklēt lūdz PATIESĪBAS FONDA SARĪKOJUMA RĪCĪBAS KOMITEJA

Jānis Širmanis

Alberta Cilpas piedzīvojumi

Copyright by Jānis Širmanis

(30. turpinājums)

Lai piekļūtu siles galam, mums tiešām vajadzēja izlaist rokas no piedurknēm vairāk nekā citām reizēm. Drupinājām šķautni. Nežēlojām ne kapli, ne delnas, un tomēr drīz nācām pie atziņas, ka atkāpšanās dažreiz izdevīgāka par tiešu uzbrukumu. Šķautnes nodrupināšanai paietu varbūt nedēļa.

»Man gauži gribas zināt, vai apakšā atrodas Lielais kambaris, vai mazā mājiņa...« teicu Klāvam. »Mēģināsim sili izjaukt. Vai tev neliekas, ka tā mēs drīzāk varēsim degunus gar šķautnes galu pabāzt?«

»Var līt, var nelīt,« Klāvs domīgi raudzījās uz sili. Un tad viņš pēkšņi kļuva noteikts: »Nē, sili mēs nespēsim drupināt, bet varbūt to pauri, kas balsta siles labo pusi. Raudzīsim to iegremdēt.«

Tie bija prātīgi vārdi. Ja apakšā tukšums, lai pauris veļas lejā.

Atkal izlaidām rokas no piedurknēm. Pakaušveidīgo akmeni pieveicām vieglāk nekā cerējām. Siles sāns to bija jau agrāk iedragājis. Lauznis un kaplis paklausīgi līda plaisājumos. Lielākos gabalus pievācām turpat sānis, mazākie, mums par prieku, nozuda paši — paks, paks, paks. Pāris stundu laikā zem siles sāna radās āliņģis, apmēram tāds, kādu žibulētāji cērt ledū. Vietas pietika rokai ar spuldzi. Skatījos es, skatījās Klāvs. Mums likās, ka esam atraduši Lielo kambari.

»Piepūtīsim vaigus!« sapratāmies bez vārdiem. Sparīgi paplašinājām āliņģi, siles renē iedzinām vadzi, tur piestiprinājām virvi. Un tad ar skubu lejā. Klāvs pirmais. Sekoju Klāvam kā apsvilis. Uz klona nonācām reizē visi trīs: es, virve un vadzis.

»Tā! Nu esmu no vadātāja pilnīgi atrāvies,« jautri iesmējos. Virves un vadža sekošanai tad vēl nepiegriezu nekādas vērības. Acis liptin lipa pie pretējās sienas. Tur atradās garena niša. Tā, domājams, kalpojusi darba galda vietā. Manīju darba rīkus: knaibles, irbuļus, veltņus un dažādus daiktus. Nišas galā atradās šķirsts. Uz vāka stāvēja kāds četru žuburu priekšmets.

»Laikam svečturis,« man ienāca prātā. »Klāv, paraugi sveces. Aizdegsim un jutīsimies kā mājā.«

Klāvs apgaismoja to, ko es nosaucu par svečturi. Divi zelta stīpu pusloki krusteniski sastiprināti. Pusloku galos tādi kā ziedu pušķi. Starp ziediem kaut kas spīdēja te zilā, te zaļā, te sarkanā krāsā.

»Dārgakmeņi!« iesaucos. »Nauda par Noslēpumu aizu nebūs velti izdota.«

»Jā... Tu ieguvi karaļa kroni... Še! Liec galvā...« Klāvs vienaldzīgi pasniedza man dārgumu, pataustīja šķirsta vāku, pat nepūlējās to kustināt. Ar kāju paspēra dažus apaļus bumbuļus, pacēla vienu, noslaucīja putekļus un aizmeta.

»Klāv, tas taču zelts!« nesapratu drauga vienaldzību.

»Tev taisnība. Zelts...« Klāvs nopūtās. »Tikai zelts. Es vēlētos, kaut tie bumbuļi būtu kartupeļi. Vai tev ir kāda nojauta, kur mēs atrodamies?«

»Dārgumu kaltuvē!«

»Paskaties...« Klāvs lēnām laida spuldzi apkārt.

Man nozuda dārgumu drudzis. Dažu sekunžu pietika, lai saprastu, ka mēs atrodamies zem milzīgas bļodas. Un nevis zem kāda mirstīga podnieka darinājuma! Nē! Aizlaikos pazemes strauts to stāvajā kraustā izgrauzis. Lai šo strauta izgrauzumu pārvērstu par dārgumu kaltuvi, agrākajiem Noslēpumu aizas īpašniekiem tik vajadzēja uzcelt sienu strauta pusē. Ka tāda reiz bijusi, liecināja pāris skaldītu akmeņu tai vietā, kas man likās vistuvāk strauta krastam. Tikai pāris akmeņu. Visu citu slēpa liels, masīvs bluķis, slīpi atspiedies pret klonu. Šis milzenis bija iznīcinājis pusi bļodas, sienu un durvis, ja tādas tur bijušas. Mums atlika vienīgā iespēja izkļūt brīvībā: pašu darinātais āliņģis — griestos. Bet tas atradās augstu virs mūsu galvām.

»Vai tiešām te beigsies mūsu lielākais piedzīvojums?« satraukti pametu acis uz Klāvu.

»Te sāksies,« Klāvs rāmi atbildēja un skaitīja turziņā cigaretes. »Piecas... Žēl. Nupat gribēju tev solīt pusduci godalgai par kādu asprātīgu domu, kā pacelties gaisā pēdu piecpadsmit. Vai tu vari stāvēt uz maniem plēciem?«

»Jāvar. Ceļgali gan drusku apdauzīti, bet vai nu tagad vaļas ceļgalus auklēt.«

Aizmirsu skrambas. Līdzsvaru noturēju, bet līdz āliņģa malai rokas nesniedzās. Dažu pēdu pietrūka.

»Piestiprināšu kapli virves galā un sviedīšu. Varbūt kaplis augšā aizkabināsies,« pūlējos ar šādu izdomu iegūt kaut vai daļu godalgas, jo paša atlikušās cigaretes gar āliņģa malu šļūcot bija sabirzušas.

Kāroto godalgu tā nenopelnīju. Kaplis arvien krita atpakaļ. Velti izpūlējies, teicu Klāvam:

»Nogaidīsim. Varbūt Spoks nāks mūs meklēt.«

»Varbūt nāks, bet neticu, ka viņš mūs atradīs. Vajag būt suņa degunam, lai sadzītu mūsu pēdas. Tu zini — Spoka deguns līdzīgs Miki peles snuķim. Tas nav piemērots pēdu dzīšanai. Mēģināsim paši kaut kā ķepuroties.«

»Kā?«

»Divas cigaretes godalgai, ja tu varētu to pateikt. Un trešo pēc trim dienām, piedevām...«

»Klāv, vai tu domā, ka te paies trīs dienas?«

»Nezīlēsim. Tāda nodarbība uztrauc,« Klāvs paņēma kapli un dauzīja sienas. Viņš laikam cerēja atrast slepenas bīdāmās durvis. Neizdevās.

»Nu tu redzi, ka Spoka Miki peles deguns maz ko spēj. Spoks teica urbties Rutka alas dibenā. Un ja mēs to pašu darītu no otras puses, tad kaut kur vidū satiktos. Nē! Tā mēs nesatiksimies,« Klāvs nometa kapli. »Nav vairs šaubu, ka visa seno iemītnieku telpu un gaiteņu vidus daļa sagrauta.

(Turpinājums sekos)

SAIŅUS UZ LATVIJU
ĀTRI UN KĀRTĪGI NOSŪTA LATVIEŠU UZŅĒMUMS
BALTIC PARCELS (V. Skultāne)
4 Baskerville Road,
London SW 18 3RJ
ENGLAND

Pieprasait cenrādi, standartsaiņu un pārtikas preču sarakstu latviešu valodā. Plašā izvēlē Latvijā vajadzīgās preces.

Standartsainis nr. 27 — 84.
Cena, muitu un visus sūtīšanas izdevumus ieskaitot, US $275.-
Labākās kvalitātes caunādas (mink) atdarinājuma kažoks ar vatētu oderi tumši vai gaiši brūnā krāsā,
3,5 metri divk. platuma kleitas drāna divām elegantām pavasara kleitām,
680 gr šķīstošās kafijas.

Standartsainis Nr. 28 — 84.
Cena, muitu un visus sūtīšanas izdevumus ieskaitot, US $175.-
3 metri angļu worsted drāna ar ,,Made in England'' ieaudumu malā elegantam pavasara uzvalkam pelēki zilā vai brūnganā krāsā.
2 metri angļu worsted drāna ar ,,Made in England'' ieaudumu malā pavasara kostīmam dažādās krāsās.
3,5 metri divk. platuma sint. drāna divām skaistām vasaras kleitām.
200 gr šokolādes (Lieldienu ola vai šokolāde kastē)
250 gr dzeramās šokolādes
680 gr šķīstošās kafijas
Līdz ar rēķinu saņemsit nosūtīto audumu atgriezumus.

Latviešu mūzika — tilts pāri laikam un telpai

Ļoti plašu referātu sniedza viens no latviešu mūzikas autoritātēm, ņujorkietis A.Šturms par latviešu mūzikas attīstību. Referents pieskārās samērā plaši arī mūsu Nacionālai operai, latviešu operu komponistiem, kā arī pieminēja daudzu jau aizmirstu latviešu operdziedātāju vārdus.

Latviešu mūzikas attīstība balstās uz latviešu tautasdziesmu, latviešu tautas deju, bet to apaugļoja Eiropas mūzika, ar kuru saskare radās jau 13. gadu simtenī. Kurzemes hercogistē bijuši atalgoti mūziķi. Interesants bija konstatējums, ka arī vācu mūziķi iepazinušies ar latviešu kokli un to spēlējuši. 16. gadu simtenī Latvijā kļuvis pazīstams jaunais instruments — vijole. Baznīcās iebūvētas ērģeles, un Doma baznīcas ērģeles bija lielākās pasaulē. Vācu opera Rīgā ietekmēja arī latviešu interesi par šo mākslas nozari. Rīga kļuva par ievērojamu mākslas centru, jau sākot ar 18. gadu simteni. Operu repertuārs bijis bagāts, un Rīgā viesojušies slaveni mākslinieki — Lists, Šūmans, Berliozs u.c. Rīgā dzīvojis un diriģējis operā Richards Vāgners. Pasaules klases diriģenti un mākslinieki pastāvīgi apmeklējuši Rīgu.

Referents iepazīstināja klausītājus ar pirmajiem latviešu mūzikas celmlaužiem, nobeidzot ar latviešu jauno laiku komponistiem. Skaņu platēs atskaņojumā varēja dzirdēt starpību, kāda ir starp romantiskā laika Jurjānu Andreja un Alberta Jēruma mūziku. Referents deva sīkāku rakstuROJUMU par neatkarīgās Latvijas laika mūzikas dzīves svarīgākiem notikumiem, komponistiem un izpildošiem māksliniekiem. A. Šturms īpaši pieskārās arī latviešu koŗa dziesmai — Reiteŗa korim un Dziesmuvarai, un latviešu dziesmu svētkiem.

Kultūras dienu nobeigumā iepriecināja jaunatnes koris Jaunbalss. Pirms īskoncerta Jānis Beloglāzovs pastāstīja interesantā sniegumā par Reitera kori un viņa koncertiem ārzemēs. Interesants un nedzirdēts bija šāds epizods — pie komponista E. Melngaiļa ieradies zemnieku drēbēs kāds jauneklis un lūdzis atļauju viņa korim dziedāt kādu grūtāku Melngaiļa dziesmu; pēdējais to noliedzis. Vēlāk izrādījies, ka jauneklis bijis Teodors Reiters.

Jaunbalss 22 jaunu dziedātāju sastāvā droši un skanīgi dziedāja: J. Zālīša Ceļš uz dzimteni, H. Pavasara Bērzi, E. Melngaiļa tautasdziesmu sabalsojums — Vēja māte un Rožu lauks, un J. Kalniņa Kuŗš putniņis dzied tik koši. Šoreiz diriģenta pienākumus veica sekmīgi Andris Dindzāns. Klausītāji ar atsaucību uzņēma īskoncerta programmu, un pēdējo dziesmu koris atkārtoja.

Ž. Z.

Olafs Brūvers

Padomju izlūkošanas dienesta mērķi

(Beigas) Izrādās, ka ar tādu rūpību čeka un tās filiāle, Kultūras sakaru komiteja, neseko pat latviešu politisko darbinieku gaitām un veikumiem trimdā kā tieši jauniešu — kā atsevišķu cilvēku, tā grupu darbībai brīvajā pasaulē. Referents to paskaidroja, ka čekas plāni šeit ir saistīti ar nākotni — jaunatnei pieder nākotne un padomju izlūkdienests nekad nevar zināt, kādus augstumus vai posteņus ieņems šie trimdas jaunieši savā dzīvē pēc vairākiem gadiem. Līdz ar to čekai ir ļoti svarīgi šos jauniešus iepazīt. Kā viena no vispiemērotākajām vietām jauniešu izzināšanai un izspiegošanai bija čekas organizētie vasaras kursi Rīgā. Par šiem kursiem pats I. Lešinskis izteicās šādi:

„Tā saucamie Vasaras kursi bija viens no tādiem vismasīvākajiem Latvijas čekas pasākumiem, kāds jebkad vēl ir bijis jauniešu izspiegošanai. Viņus tur novēroja 24 stundas dienā, viņiem dzīvoja klāt tādi čekisti, kā, piemēram, Valdis Betlers un bieži vien arī darbinieki no čekas pretizlūkošanas daļas. Tika veicinātas visādas izdarības, kā iedzeršanas u.t.t., tika piespēlēti dzimtenes jaunieši no čekas ziņotāju aprindām. Vārdu sakot, darbs bija simtprocentīgs. No izlūkdienesta viedokļa šis darbs bija ārkārtīgi dāsns. Tagad Vasaras kursi ir paputējuši pēc tam, kad daži jaunieši ir dalījušies savos iespaidos no tikšanās ar čekistiem, kad viņi ir mēģināti vervēt jau tieši kā čekas aģenti. Diemžēl, man jāsaka, ka diezgan daudz to aktīvāko sakarnieku nokļuva bīstami tuvu šai pēdējai pakāpei. Pats esmu maksājis naudas, pats esmu redzējis, kā dod šos parakstus, un es nezinu, kādai gan jābūt naīvitātei, lai patiešām pieņemtu šo naudu! Viņi domā, ka neesmu ne ar ko saistīts. Katrā ziņā, tā spēle bija ļoti bīstama. Es nešaubos, ka daudzi šie jaunie cilvēki gribēja tikai labu, jo viņi uzskatīja, ka vecākā paaudze neko nesaprot, stāsta par kaut kādām čekām un izsūtīšanām u.t.t., bet tagad laiki ir mainījušies. Protams, daudz kas ir mainījies, tikai padomju izlūkdienests nav mainījies, varbūt tikai tajā nozīmē, ka viņi tagad nemauc nagus un neizsūta vecenītes un zīdaiņus uz Sibiriju. Bet šis mērķis — sagraut rietumus, iznīcināt rietumus, nav mainījies. Un viens no kanāļiem, kā to varētu panākt, ir šī iefiltrēšanās dažādās trimdinieku sabiedrībās un šo sabiedrību izmantošana kā tramplīnu, lai iefiltrētos attiecīgās zemes pamatiedzīvotāju ietekmīgās turienes aprindās."

Pēc saistošā referāta I. Lešinskis atbildēja uz klausītāju jautājumiem. Tā kā šeit nav iespējams visus no tiem apskatīt, pievērsīsimies tikai pašiem nozīmīgākajiem un interesantākajiem.

Jautājums: Trimdā pastāv dažādi uzskati par mūsu attiecībām ar Padomju Latviju. Konservātīvais spārns noraida jebkādus sakarus ar okupācijas varu un tās pārstāvjiem. Liberālais spārns šos kontaktus automatiski nenosoda un uzskata, ka ieguvēji šajā konfrontācijā nebūt nav vienmēr Padomju Latvijas funkcionāri vai Valsts Drošības komitejas darbinieki. Kāda ir Jūsu pozicija šajā jautājumā?

I. Lešinskis: Es uzskatu, ka praktiski trimda kā tāda, ja tā grib pastāvēt, nevar izvairīties no kontaktiem ar Latviju. Jautājuma formulējumā man kaut kas nepatīk, proti— minēta „Padomju Latvija." Tas tā pavisam naīvi izklausās! Nav nekādas „Padomju Latvijas"! Ir „guberņa Latvija"! Ja vispār ir runa par kaut kādiem kontaktiem ar funkcionāriem, tad kontakti ir ar padomju funkcionāriem, nevis ar latviešu padomju funkcionāriem, tāpēc ka latviešiem nav nekādas patstāvības. Ja viņiem patstāvība būtu, tad mēs varētu tikai priecāties. Otrkārt, protams, ka sakari ir nepieciešami, bet ne šie „kultūras sakari", kuŗus organizē čeka. Ir nepieciešami cilvēku sakari — braucieni uz Latviju kā tūristiem un radu apmeklējumi. Tam ir ārkārtīgi liela nozīme mūsu tautai. Tie ir dzīvi cilvēki, kas varētu tautiešiem dzimtenē pastāstīt, kā viņi dzīvo, tai skaitā arī privātās sarunās var pastāstīt par trimdas organizāciju darbību, par kultūras dzīvi u.t.t., galu galā pastāstīt par to brīvo un ļoti jauko dzīvi, ko mēs visi dzīvojam šajā rietumu pasaulē. Diemžēl, tas tā ne vienmēr tiek darīts. Daudzi no atbraucējiem Latvijā izvairās skart šos tematus, viņi ir ārkārtīgi pārbijušies, bieži vien cenšas saviem namatēviem (Kult. sak. komitejā) runāt pa „spalvai".

Jautājums: Trimdā valda uzskats, ka Latvijas zinātnieku un mākslinieku viesošanās rietumos ir pozitīva lieta. Piemērs ir gleznotājas Maijas Tabakas viena gada uzturēšanās Rietumberlīnē. Kā Jūs skatāties uz šo konkrēto un dažiem citiem līdzīgiem gadījumiem?

I. Lešinskis: Tā bija brīnišķīga operācija! Augsti izdevusies operācija! Maija Tabaka bija godīgs cilvēks, ļoti laba māksliniece un nepinās ne ar kādu čeku. Bet kad mūsu trimdas jaunieši attīstīja „kultūras sakarus", viens no šiem jauniešiem ļoti interesējās par Maijas mākslu un teica, ka viņu vajadzētu dabūt te uz Rietumberlīni. Maija tagad kļuva interesanta arī mums resp. čekistiem. Papētījot Maiju un aprunājoties ar viņu, panācām, ka Maija uzņēmās saistības. Viņa Vācu Kultūras izmaiņas institūta ielūgumā nokļuva Rietumberlīnē, dzīvoja tur par vācu naudu, bet viņai bija „maizes tēvs" otrpus mūŗa. Tas bija kapteinis, vēlāk majors Andris Trautmanis. Maija tika izmantota dažādu Trautmaņa klientu uztveršanai Rietumberlīnē. Maija Tabaka tagad ir „līdz ausīm" čekas varā resp. ar šo „kultūras sakaru" palīdzību godīga latviešu māksliniece ir padarīta par čekas ziņotāju.

Jautājums: Beidzamajos gados vairāki trimdas latviešu mākslinieki ir uzstājušies Latvijā. Notikusi, piemēram, Sīpoliņa rīkotā gleznu izstāde ar trimdas latviešu mākslinieku darbiem. Izstāde bijusi atvērta parastai publikai, bet tā rīkota sadarbībā ar Kultūras sakaru komiteju. Vai tas, piemēram, nav uzskatāms kaut vai par pieticīgu sākumu abpusējiem kultūras sakariem?

I. Lešinskis: Šeit atkal min vārdu „Kultūras sakaru komiteja"... Tas ir padomju izlūkdienests! Padomju izlūkdienestam bija izdevīgi sarīkot šo izstādi, jo gleznas nekādu vainu taču neizdarīja. Bet, kaut kas acīm redzot tiek prasīts pretī: — uzņemt atkal „dārgus" Rīgas ciemiņus un tamlīdzīgi. Par velti šo izstādi nerīkoja. Vienkārši, patiešām, izlūkdienests nekad nenodarbojas ar izstāžu rīkošanu un, ja viņi nodarbojas, tad tas notiek tikai viņu (čekas) interesēs. Nekādā gadījumā, lai attīstītu abpusējus kultūras sakarus! Man pat ir kaut kā vienkārši kauns par to vēl runāt.

Jautājums: Vai Jūsu uztverē trimdiniekiem vajadzētu boikotēt „Kultūras sakaru komiteju" un tās rīkotos pasākumus kā trimdā, tā arī Latvijā? Ja trimdā vēlamies redzēt okupētās Latvijas filmas, vai tādā gadījumā nedrīkstētu stāties sakaros ar „Kultūras sakaru komiteju"?

I. Lešinskis: Ir daudz tādu vienkāršāku iespēju, lai dabūtu filmas u.t.t. Kāpēc tad čeka tieši jāsaista sakaros? Galu galā rietumu pasaulē pastāv un darbojas arī padomju filmu pārstāvji, un filmas varētu pieprasīt no viņiem tīri komerciālā plāksnē un nenodoties padomju izlūkdienesta nagos. Kaut kā vairāk vajadzīga jūsu uzņēmība un negaidīt, lai varētu caur šiem „sakariem" kaut ko iegūt par velti. Viņi tiešām nedod neko par velti! Kaut kad vēlāk ir ļoti dārgi par to jāmaksā. Tā, piemēram, jau A. Mellakauls Straumēnos ir pastāstījis par savām gaitām u.t.t., un es domāju, ka viens otrs vēl šo to varētu pastāstīt. Bet atgriezīsimies pie filmām — kāds ir Kultūras sakaru komitejas noteikums? Nauda, kas iegūta par filmu rādīšanu, atlikums, — ir izmantojams no rīkotāju puses Kultūras darbinieku uzņemšanai no Latvijas resp. čekistu uzņemšanai. Tātad, šīs filmas darbojas padomju izlūkdienesta interesēs. Es nesaku, ka nevajag filmas skatīties — vajag skatīties, vajag lasīt grāmatas, avīzes, bet nevajag ņemt to visu no čekas, jo šī iestāde ir patiešām viltīga, ļoti spēcīga un arī tajā pašā laikā tā darbojas uz ilgu laiku. Tas, ka cilvēks ir bijis komitejas viesis, atbraucis un atkal aizbraucis, nekas ar viņu nav noticis — viņš iedomājas, ka viņš ir aizmirsts. Rīgā un Maskavā neko neaizmirst. Bieži vien tie parakstiņi, ko viens otrs tur ir devis par saņemtām naudiņām, tie var parādīties arī pēc 15—20 gadiem, kad attiecīgais jaunietis būs, varbūt, jau sen aizmirsis savus kreisos uzskatus un sēdēs, piemēram, kaut kādas bankas prezidenta krēslā.

Jautājums: Par Florefas semināru Beļģijā — pēc kādiem kritērijiem šie četri okupētās Latvijas pārstāvji Zaks, Seleckis, Zirnītis un Peters tika izraudzīti, un kas viņus uzraudzīja? Kuŗš bija viņu oficiālais uzraugs?

I. Lešinskis: Viņi visi bija čekisti — viņi cits citu uzraudzīja. Man liekas ļoti amizanti, ka vienmēr gan presē, gan arī sarunās trimdinieki meklē uzraugus un dala nost. Piemēram, Pēteris Zirnītis — tas nu ir tāds čekas kadrs, pie tam viens no riebīgākajiem tajā nozīmē, ka viņš izspiego citus rakstniekus un kultūras darbiniekus Latvijā. Vai tad Zirnīti uzraudzīt? Zaks — arī čekistiņš „žurnālists". Katrā ziņā, Zirnītis ir labāks čekists. Seleckis ir vecs krievu izlūkošanas kadrs, kas ir bijis Tuvajos austrumos un veicis izlūkdienesta uzdevumus. Tāda Florefa viņam bija, piedodiet par izteicienu, „kā nospļauties". Jānis Peters toreiz bija jaunāks un nepiedzīvojis, bet vai tad tiešām Peteru vajadzēja uzraudzīt, ja viņš bija devis attiecīgus parakstus un solījumus, pat publiski pateicies čekai!

Jautājums: Kā ir ar Imantu Ziedoni?

I. Lešinskis: Jūs zināt, ka pie Komitejas pastāv tā saucamās sekcijas, piemēram, Literārā sekcija. Kā tad šajos sakaros iesaistīja Ziedoni? Literārā sekc. nolēma, ka vajadzētu izdot tādu trimdas dzejnieku, vai kā tur saka — emigrācijas dzejnieku antoloģiju. To antoloģiju viņi, man liekas, vēl līdz šim brīdim nav izdevuši un diez vai vispār kad izdos. Imantu Ziedoni un Ojāru Vācieti piesaistīja šīs dzejnieku antoloģijas veidošanā, un līdz ar to viņi nokļuva jau tai „sakaru" lokā. Pēc tam uzaicināja Komitejas pasākumos, un tur jau vienmēr tiek novērots, kā cilvēks reaģē — vai viņš, piemēram, ziņo par savām sarunām ar ārzemniekiem, vai neziņo. Ziedonis bija no tiem, kas ziņoja, un ar tādu komjaunieša degsmi strādāja šajā darbā. Līdz ar to Ziedonis braukā apkārt. Mēs ar sievu viņu apsveicām Ņujorkā, kad viņš bija devies lielā ceļojumā pa ASV. Nobeidzot Ziedonim savu turneju pa ASV, mēs atkal satikāmies Ņujorkā, tā kā I. Ziedonis ir labs kadrs.

Jautājums: Būdams Latvijā privilēģētā stāvoklī, Jūs vairāk nekā citi varējāt tikties ar redzamiem trimdas darbiniekiem. Vai šis apstāklis tomēr nav ietekmējis arī Jūsu izšķiršanos palikt rietumos?

I. Lešinskis: Nekādā mērā! Jāsaka, ka daudzus trimdas kultūras un citus darbiniekus es neredzēju no labās puses. Viņi drīzāk varēja atbaidīt.

Jautājums: Vai Jūsu bijušā darbā, meklējot „draugus" trimdas sabiedrībā, bija arī panākumi pie bijušajiem leģionāriem?

I. Lešinskis: Es nedomāju, ka kāda grupa būtu bijusi absolūti imūna. Visās grupās atradās pa kādam cilvēkam, kas bija gatavs sadarboties.

Jautājums: Kā ir ar latviešu komūnistiem un partiju — vai latviešu komūnists var kaut kā palīdzēt savai tautai?

I. Lešinskis: Es nedomāju, ka latviešu komūnists varētu kaut ko palīdzēt savai tautai, jo gluži vienkārši latviešu komūnistu nav šodien nekādos redzamos amatos kaut vai Latvijas mērogā. Turklāt tā saucamā Latvijas valdība un partija saņem visus rīkojumus no Maskavas. Pašreizējā Latvijas komūnistiskās partijas centrālās komitejas biroja sastāvā ir divi cilvēki, kas dzimuši Latvijā. Tie ir Strautmanis un Zitmanis, un abi divi ir tādos amatos, kur viņiem nav nekādas ietekmes. Augstākās Padomes prezīdija priekšsēdis it kā skaitās prezidents, bet tam nav nekādas teikšanas — tas ir Strautmanim. Tāpat ar arodbiedrībām — katrs zina, kas ir padomju arodbiedrības. Tā ir komēdija, un Zitmanis vada šo organizāciju. Tā kā vienkārši nav šo latviešu komūnistu kaut kādos daudzos svarīgos amatos.

Jautājums: Kādas neveiksmes, ja vispār, čekai ir bijušas darbā ārpus Latvijas dzīvojošiem latviešiem?

I. Lešinskis: Ja skatāmies lielā mērogā, tad vislielākā neveiksme ir tā, ka jūs atrodaties tagad šeit, brīvajā pasaulē, ka jūs atrodaties šodien šajā zālē, ka jums vēl joprojām ir savas organizācijas, ka latviešu trimda turpina darboties politiski — tā, lūk, ir vislielākā neveiksme. Nav izdevies izbeigt šo politisko darbu, un viņa joprojām ir Padomju savienībai ārkārtīgi nepatīkama.

Klausītāji pateicās tālajam viesim par informāciju un sniegtajiem paskaidrojumiem uz dažādiem jautājumiem ar ilgiem aplausiem. I. Lešinska referātu turneju pa Eiropu bija izkārtojusi LSDSP. Atstājot klausītāju zāli, vēl nerima dzīvas debates par dzirdēto. Dažs labs purināja galvu un nespēja visam piekrist, cits atkal centās savu paziņu pārliecināt par savu taisnību... Tas tikai vēlreiz liecina, ka trimdas sabiedrība domā politiski, ka tās intereses un lielākā problēma ir un paliek attiecības ar Latviju. Cerēsim, ka no šāda liecinieka saņemtā informācija palīdzēs tautiešiem saskatīt pareizi savu turpmākās darbības virzienu un spēs arī mācīties no neveiksmēm pagātnē.

Eduardam Līcim 100 mūža gadu

Nav viegli atcerēties visu, kas noticis pēdējos simts gados — laiks, šķiet, tik ļoti garš! Tiem, kas to piedzīvojuši — laiks tecējis gan raiti uz priekšu, bet atmiņā iegūlušās nozīmīgas ceļa zīmes. Par tām var daudz stāstīt kultūras un sabiedriskais darbinieks Eduards Līcis, kas šī g. 25. martā ieies jau otrā gadu simtā. Pirms Latvijas neatkarības laika — pārvācošana, pārkrievināšana; 1905. gada revolūcija un nemieri; I. Pasaules karš, Brīvības cīņas. Tad Latvijas brīvības un neatkarības gadi: tautas sajūsma, uzņēmība un darba prieks, savas valsts labklājību celot un stiprinot. Bet pēc laimīgajiem 22 gadiem visu ieceru un panākumu sabrukums; daļa tautas dodas trimdā, daļa cenšas saglabāt latvietību okupētajā dzimtenē.

To visu ir pieredzējis un piedzīvojis mūsu Līča tēvs. Dzīves gaitas sākušās Rūjienas Idus pagasta Biķu mājās, kur Eduards ir saimnieku otrs dēls. Izglītības gaitas vedušas vispirms uz Limbažiem, tad uz kādu technisku skolu Krievijā. Jau mājās Eduards Līcis iepazinies ar visām to laiku iznākošām latviešu avīzēm un žurnāliem un arī pats jau vienu otru rakstu uzrakstījis.

Šī pieķeršanās žurnālistikai Līci nav atstājusi visus garos mūža gadus, un tikai tagad, kad acis kļuvušas tumšākas, rakstīšana vairs neveicoties. Līcim raksturīgs ir satiras un trāpīga humora stils. Tas nav paticis cara laika cenzoriem, un kādu „Darbs un brīvība" numuru viņa raksta dēļ konfiscē. Uzmudinājumu žurnālistikai Līcis guvis arī no mūsu „teātŗa tēva" Ādolfa Allunāna un mūsu valsts himnas autora Baumaņu Kārļa. 1905. gada notikumus Līcis pārdzīvo jo dziļi, par ko liecina viņa tajā laikā rakstītās dzejas. Jā — Eduards Līcis ir rakstījis arī dzejas; Tagad, savu simto dzimšanas dienu gaidot, Līcis ar LPB Anglijas kopas palīdzību izdod savu dzejoļu izlases krājumu: Gadi un dzeja.

Pasaules kaŗš arī Līcim liek stāties ierindā, un viņš cīnās 3. Kurzemes strēlnieku pulkā. Revolūcija Krievijā un lielās jukas frontē aizkavē Līci atgriezties tieši dzimtenē. Tas izdodas tikai par gaŗu apkārtceļu. Bet 1918. gada pavasarī Līcis ir klāt pie Latviešu zemnieku savienības dibināšanas; viņu ievēl partijas Pirmajā centrālaja valdē. Savu polītisko pārliecību Līcis nav mainījis visā ilgajā mūžā.

Pirmajos valsts neatkarības gados Līcis iesaistās pašvaldības darbā savā dzimtajā pusē, bet 1928. gadā tā laika iekšlietu ministrs E. Laimiņš viņu ieceļ par Liepājas apriņķa valdes un skolu valdes priekšsēdi, vēlāk par Liepājas apriņķa vecāko. Šis dzīves posms Līča atmiņās ir skaistākais un darbīgākais. Bez administrātīvajiem pienākumiem viņš iesaistās arī kultūras darbā, un viņa nopelns ir, ka Nīcā notika krāšņie Lejaskurzemes dziesmu svētki ar augstas kvalitātes etongrafiskiem uzvedumiem, par to tik atzinīgi un jūsmīgi izteicies dzejnieks Edv. Virza — neiztrūkstošais šo svētku apmeklētājs.

Ed. Līcis darbojas arī Latvju jaunatnes valdē, raksta presē, piedalās lielākā Latvijas apgāda „Rota" dibināšanā un darbojas arī apgādā „Zeme," kas izdeva laikrakstu „Brīvā zeme."

Lai būtu tuvāk savām dzimtajām mājām Rūjienā, Līcis pāriet uz Madonu, kur veic Madonas apriņķa vecākā pienākumus līdz 1941. gadam. Tad sākas „sarkanās miglas" laiki; Līcis aiziet saimniekot uz savām tēva mājām. Viņu meklē čeka, bet viņu paglābj „nakts rudzu laukā un jaunaudzē," kā viņš pats tagad atceras. Pēc sarkanarmijas padzīšanas Līcis atkal uzņemas Madonas aprinķa vecākā pienākumus, bet domstarpību dēļ ar vācu komisāriātu pēc generāļa O. Dankera lūguma pāriet darbā atkal uz Liepāju pašvaldības finanču nodaļas vadītāja pienākumos. Kad ziņas par frontes stāvokli norāda uz jauno sarkanarmijas iebrukumu, viņu kopā ar citiem atbildīgo posteņu darbiniekiem evakuē uz Vāciju. Dzimtenē paliek gimene — sieva un bērni. Viens dēls kritis kaujās, viena meitiņa mirusi, bet pārējā gimene, kaut daudz pārcietusi, vēl dzīvo dzimtenē. Trimdas gaitas ir līdzīgas citu bēgļu gaitām. Pārvietoto personu nometnes Vācijā, tad izceļošana uz Angliju. Pirmos gadus Līcis pavada Bristolē, tad pārceļas uz Londonu, kur dzīvo vēl tagad.

Eduards Līcis savā 99. dzimšanas dienā 1983.g. 25. martā Londonas pensionāru „Trešdienas klubā" DV namā. Līcis — 1. rindā vidū.

Savas dienas sirmais trimdinieks nepavada bezdarbībā. Kamēr vien acu gaisma atļāva, viņš rakstīja presē, palīdzēja sagatavot grāmatu par savu dzimto pusi Rūjienu, izdeva satirisku brošūru ar Purvidus vārdu Zelts, komūna un maize — par Latvijas zelta atsvabināšanu Lielbritanijā. Viņš apmeklē visus nozīmīgākos sarīkojumus Londonā un citos latviešu centros; ciemojas Straumēnos un Latviešu mājā Almelijā; seko Latviešu nacionālās padomes un DVF sesijām; bijis klāt visos Dziesmu svētkos Eiropā — arī Gotlandē, jau pāri 95 gadu vecumā, un šovasar pošas uz Latviešu Dziesmu dienām Minsterē.

Mūzika ir Līča tēva „lielā mīlestība," un vēl joprojām viņš gandrīz ik nedēļu apmeklē „Covent Garden" operu. Opera uz simto dzimšanas dienu uzdāvināja 2 goda kartes uz izrādi 20. martā. Savā mūžā Ed. Līcis ir saņēmis daudz pagodinājumu un atzinības: Latvijas Trīszvaigžņu ordeni, Atzinības krustu, Aizsargu nopelnu krustu, Ģedimina ordeni. Latviešu preses biedrība viņu ievēlēja par savu Goda biedru viņa 90. dzimšanas dienā. Simtgadi svinot, mēs gavilniekam varēsim tikai apliecināt mūsu visu cienību, sirsnību un pateicību par gara spirgtumu un nelokāmo ticību mūsu dzimtenes brīvības atgūšanai, ko pauž viņa vārdi un darbi.

Līča tēva simtās dzimšanas dienas svinības notiks svētdien, 25. martā pl. 16.30 DVF namā, Londonā (72 Queensborough Terrace, London, W.2.). Tās rīko Latviešu preses biedrības Anglijas kopa ar Latviešu nacionālās padomes, DVF, citu latviešu organizāciju un draudžu atbalstu. Paredzēts pāvesta R. Mužika svētbrīdis, gavilnieka apsveikšana, literāra un mūzikas programma ar dziedātāja Pētera Sviļa piedalīšanos. Pēc tam kafijas galds un simtgades klingeris. Gavilnieks mīļi lūdz ierasties ikvienu, kas vēlētos šo izcilo gadskārtu pavadīt kopā ar viņu. Rīkotāji šo gavilnieka aicinājumu sirsnīgi atbalsta. Ja kāds vēlētos gavilnieku apsveikt ar vēstuli, tā sūtama ar adresi: Mr. E. Līcis, 2-6 Heather Gardens, London, N.W.11.

A. Liepiņa

SAULAINES VAKARIŅU PALDIES!

Sirsnīga pateicība visiem Saulaines vakariņu veicinātājiem un loterijas un ieejas balvu devējiem.

Speciāls paldies Lilijai Bāderei par loterijas un balvu noorganizēšanu.

SAULAINES PĀRVALDE

VANKUVERA

● Britu Kolumbijas Dziesmu svētku biedrības pilnsapulcē 23. februārī par direktoriem ievēlēja līdzšinējos: A. Pūpolu, J. Zeidaku, I. Pulciņu, A. Vēveri un A. Griķi, bet revīzijas komisijā P. Pūpolu un K. Pelēnu. K. Pelēns un B. Kampe uzņēmās informācijas daļas vadību. Rīcības loka vadītājs A. Pūpols ziņoja, ka kopkorim jau pieteikušies pāri par 200 dziedātāju. Līdz šim tālākie dziedātāji no Bostonas. Komponiste Lolita Ritmane no Portlandes jau sakomponējusi dziesmu, kuŗai par tematu ir dzismu svētku mude „Dziedāj tautu tālumā..." Tā uzņemta dziesmu svētku koncerta programmā.

Izsludināta jaundarbu sacensība, kuŗai termiņš 1. septembrī. Jaundarbi sūtāmi A. Pūpolam, 7731 Afton Drive, Richmond, B.C. V7A 1A2.

Svētku mūzikālās daļas vadītāja Olga Griķe ziņoja, ka svētku koncerta programma jau izstrādāta un koŗa dziesmu grāmatas iespiež. Sarunāti arī virsdiriģenti un orķestris dziesmu pavadījumiem. Svētku koncerts un tautas deju lieluzvedums notiks Karalienes Elizabetes teātŗa telpās, bet garīgās mūzikas koncerts Kristus baznīcas katedrālē. Katedrāle ir pavisam tuvu Vankuveras viesnīcai, kuŗā būs dziesmu svētku centrs, izstādes, sanāksmes un informācija. Garīgās mūzikas koncertu vadīs Daira Cilne no Losandželosas.

Vairs tikai palikuši sešpadsmit mēneši līdz svētkiem; rīkotāji mīļi gaida vēl dažus simtus dziedātāju un dejotāju un tūkstošus atsaucīgu klausītāju un skatītāju.

J. R.

Sidrabenieši

Sidrabenes draugi un labvēļi, satiksimies svētdien, 8. aprīlī, azaidā Latviešu Centrā. Būs Sidrabenes saimniece un apkalpos sidrabenieši.

Turpinot atbalstīt latviešu kultūrālos pasākumus
(Milvoku dziesmu svētku sarīkošanai $3000.-)

GT INTERNATIONAL

ceļojumu aģentūra devusi iespēju atskaņot Alfrēda Kalniņa operu **BAŅUTA**
PASAULES BRĪVO LATVIEŠU DZIESMU DIENĀS MINSTERĒ
Kārtojam Baņutas dziedātāju un 2x2 grupu lidojumus uz Minsteri par **vislētākām cenām**,
un piedāvājam arī Jums iespēju ceļot uz Eiropu ar dziedātājiem un viņu draugiem.
Mūsu grupu lidojumi un čārteri atiet no:
Ņujorkas, Bostonas, Čikagas, Klīvlandes, Detroitas, Mineapoles, Toronto un Montrealas.
PIEPRASAIT INFORMĀCIJU UN SALĪDZINAIT CENAS!

G.T. International galvenais birojs
6240 S. Kedzie Ave.
Chicago, Il. 60629
(312) 471-1702

G.T. International Austrumkrasta birojs
73 Glenwood Ave.,
Leonia, NJ 07605
(201) 944-1273

DR. MARVIN LANGER, M.Sc., O.D., F.A.A.A.S.
DOCTOR OF OPTOMETRY
vēlas paziņot, ka
DR. ROBERTS VAGNERS, O.D.,
DOCTOR OF OPTOMETRY
IR TAGAD VIŅA KOLLĒGA
OPTOMETRIJAS PRAKSĒ
151 BLOOR STREET WEST, SUITE 345
(2 ēkas uz austrumiem no Avenue Road)
Vizītei zvanīt (416) 922-4121.
Runā latviski.

Vanagu Kārlis

Trimdinieka piezīmes 118

ALA Kultūras fonda priekšnieks L. Reiters publicējis prātīgu aicinājumu saglabāt trimdas sabiedrisko darbinieku archīvus, kultūrvēsturiskus dokumentus utml., Neaizstājams zaudējums būs, ja tādi pazustu Bet ne vārdiņa ar praktisku norādi, kur un kam tādas kultūrvēsturiskas vērtības nodot. Ņujorkā inž. Kalniņš atstājis vairākus koferus ar manuskriptiem, bet testamenta izpildītājs, biedrības priekšnieks R. Egle vēl šodien nav atradis kādu latviešu iestādījumu,kas šos manuskriptus (par dzimtenes upēm un dabu) pieņemtu glabāšanā.

Kašķīgie latvieši! Kad mūsu archibīskaps A. Lūsis Baznīcu pasaules padomes sēdēs Vankuverā velti izcīnījās par okupētās *Latvijas baznīcas problēmu* iztirzāšanu, kāds baznīcas kungs tam tēviškīgi teicis: „Ko jūs — latvieši, kasāties?! Jūsu jautājums taču tika izšķirts, kad Helsinkos parakstīja Eiropas „drošības" nolīgumu... Latviešu „kašķīgumu"politiskā jomā 1918. g. pieminēja britu ārlietu ministrs Balfūrs mūsu Z.A. Meierovicam, kurš dīdījies par Latvijas neatkarības atzīšanu, iedzeļot:„Latvieši cita nekā nedarot kā tikai jaucot Krieviju, taisot jukas un nemierus!" Meierovics pateicies, ka tāds novērtējums tikai glaimojot latviešu tautas spējām... Lordam Alfredam Balfūram, kurš 1918. g. 11.novembrī atzina de facto 1917. g. novembrī Valkā izsludināto jauno Latvijas valsti, šogad aprit simtgade, vai viņš nebūtu pelnījis apliecinājumu, ka „kašķīgie latvieši" viņu pateicībā vēl arvienu nav aizmirsuši?

30 gaŗi gadi aiztecējuši, kopš 1953. g. 8. decembrī ASV prezidents Eizenhauers kopīgi ar britu premjēru Čerčilu un franču prezidentu Lanielu pēc Bermudas konferences nodeklarēja apņēmīgu solījumu : „Mēs nevaram akceptēt pašreizējo Eiropas sadalījumu!Mēs ceram, ka drīzumā tiks atrasti miermīlīgi līdzekļi, lai Austrumeiropas valstis atkal būtu brīvas nācijas Brīvajā Eiropā!" Tagadējās pasaules anarchijā tādus „miermīlīgus līdzekļus" vairs neiespējami atrast...

* * *

Laikraksta
LATVIJA
AMERIKĀ
atsevišķus numurus
var pirkt Toronto
latviešu veikalos
un DV grāmatnīcas nodaļās
Latviešu Namā un Centrā,
kā arī spiestuvē.

Lai arī mazākiem trimdas pagastiem būtu iespēja baudīt latviešu mākslinieku sniegumus, Daugavas vanagu ASV valde nodibinājusi Mākslas aģentūru, kas organizēs mākslinieku viesošanās turnejas. Ko par to nu teiks Ģirts Zeidenbergs, kuŗa liberālā organizācija Laikmets tika dibināta, uz ārieni paužot mērķi mākslinieku haltūras pa trimdas pagastiem? Vai tik nebūs tā, ka DV Mākslas aģentūra tiešām kalpos mākslai, bet Laikmets kops „laikmetiskās pārvēršanās" mākslu? Uzmanība vietā, īpaši, kad uzzināts, ka Ģirts Latvijas apciemojumā jau Tallinā pagodināts ar speciālu transportu uz krievu okupēto galvaspilsētu. To darīt čomiņiem sava zināšana un cerības būs bijušas. Nogaidīsim un vērosim...

* * *

Vai tās nav laika zīmes, ja, neraugoties uz brammanību un varenības žvadzināšanu, Kremļa despoti tik ļoti uztraucas par nacionālo Zemdegu okupētajā Latvijā? Latvju patriotu niecīgākā pakustēšanās liek okupantiem trūkties un Cālīši, Rožkalni un Vēveri viņu acīs no bailēm jau izauguši par „padvaras gāzējiem" un bīstamiem apdraudētājiem. Tiesas protokolos jau tiek minētas bīstamās latviešu pagrīdes organizācijas Latvijas nacionālā kustība un Latvijas demokratiskās jaunatnes komiteja. Ziemsvētku nedēļā Rīgā atkal smagi sodīja (ar 7 un 4 g.) Gunārus Astru un Freimani, kas savos dzīvokļos, lai vājinātu un grautu padomju varu,,, glabājuši Latvijas vēstures grāmatas.

* * *

Kad Māris Tilgalis uzrakstīja četrrindas „Sper kāju drošāk, latvieti, un galvu lepnāk nesi, lai skauģi redz un naidnieki, ka savā zemē kungs tu esi!", čeka viņam aizžmiedza visu dziesmu prieku. Tur, viņā pusē, par katru brīvo vārdu latviešus sviež cietumos vai trako mājās, taču par to, protams, neko nezina nedz Rīgas kultūras sūtņi, nedz viņu atbalstītāji šajā pusē! Bet apspiestajā tēvzemē vēl arvien atrodas vīri, kas „nebaidās un nekaunās, kad vajag aizstāvēt tautu, kaut tos arī zemē rautu! Tie — īstenie latvieši!" (Straumes Jānis).

Zīmīgi, ka šo vīru dēļ kompartija pēc tik ilgiem spaidu un terrora gadiem tagad spiesta norīkot visās mūsu pilsētās un ciemos, arī lielākās darba vietās, īpaši apmācītus partijas propagandistus „tautas apskaidrošanai", kuŗiem „jāatmasko" pretpadomju naids rietumos un kaitīgā ārzemju propaganda. „No Volchovas purviem sauc balsis: tik kauja zaudēta, bet dvēsele nenokauta!" (A. Melliņš). Andrejs Eglītis pirms 45 gadiem sauca: Dievs, Tava zeme deg! Un tā deg vēl šodien! Bet ko Tu dari, lai savu tautu , savu Latviju glābtu?!" (P. Vasariņš) Jel nepaliec atbildi parādā!

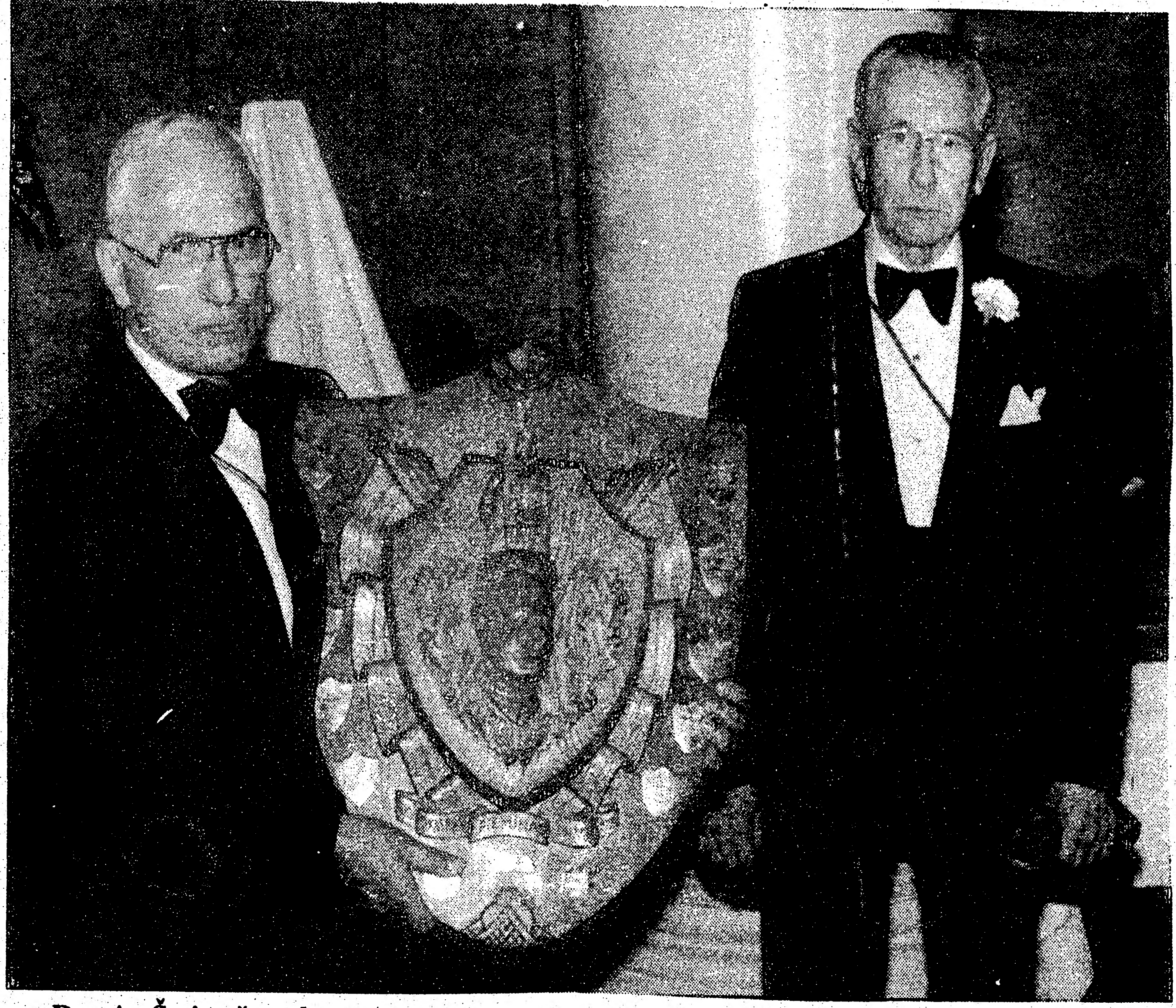

Dr. A. Šteins šogad saņēma pulkv. O. Kalpaka piemiņas ceļojošo vairogu. Uzņēmumā Dr. A. Šteins un Toronto Korporāciju Kopas seniors A. Kabucis. Foto V. Plampe.

Toronto Korporāciju Kopas sarīkojums šogad notika Prinča Edvarda viesnīcā. Vakaru ievadīja tradicionālā polonēze. Foto V. Plampe.

Latviešu skautu priekšnieka vietnieks vad. S. Leimanis Hamiltonas Ventas gaidu un Aiviekstes skautu vienību 32. gada svētkos Hamiltonā ar modrības dižskauta pakāpi apbalvo dižskautus, no kr.: Ernestu Magricu, Mārtiņu Kešteinu, Leonu Jēgeri, Māri Grīnbergu un Pēteri Kešteinu. J. Liģers.

TORONTO ZIŅAS

● Nākamais 7. Vispasaules jaunatnes kongress paredzēts 1986. gadā Toronto, tūliņ pēc dziesmu svētkiem. Kongresa noorganizēšanu uzņēmusies Latviešu jaunatnes nacionālā apvienība Kanadā (LNJAK). Pirmā kongresa plānošanas sēde notiks 7. un 8. aprīlī Saulainē ar saukli: „Nāc piedalīties kongresa izveidošanā!" Ierašanās Saulainē 6. aprīlī. Darba sēde sāksies nākošā rītā pl. 10 ar ievadu parVispasaules jaunatnes kongresu vēsturi un turpināsies ar 7. Kongresa programmas ievirzi. Pārrunās kongresa vietu, laiku, reklāmu, finanču un dažādus citus jautājumus. Kongresa rīcības komitejā darbosies pārstāvji no piecām brīvās pasaules jaunatnes organizācijām: Kanadas, ASV, Dienvidamerikas, Eiropas un Austrālijas. Plānošanas sēdes dalībniekiem Saulainē jāņem līdz guļammaisi. Pārnakšņošana un uzturs būs saņemams turpat uz vietas, iespējams, par pašizmaksas cenu, t.i. minimālo maksu. Pieteikšanās un tuvākai informācijai zvanīt Aijai Abenei: 759-4900 (dienā), vai Albertam Upeslācim — 481-4387 (vakaros).

● Akc. sab. Latviešu Nams akciju turētāju Nama vienības sapulcē 13. martā piedalījās 15 dalībnieku, pārstāvot 38 akcijas. Par kandidātiem Nama valdē izraudzīja Valdi Tikiņu un Juri Tēraudu, bet par Nama vienības pilnvaroto Akc. sab. Latviešu Nams gada sapulcē — Edgaru Koku. Par kandidātu revīzijas komisijā izraudzīja Videvudu Lejiņu un dāmu komitejā Skaidrīti Tēraudu, M. Lauzi, I. Freimani un G. Reinoldi. Nama vienības valdē: E. Koks, V. Tikiņš un A. Freimanis. Sapulci vadīja Ernests Skujiņš. protokolējot A. Makovskai.

● Toronto latviešu pensionāru apvienības 15. marta saiets bija veltīts Leģiona atcerei. Virspulkvedis Arturs Silgailis runāja par Leģiona izveidošanos un kāpēc 16. marts kļuvis par Leģiona dienu. Tanī dienā latviešu 15. un 19. divīzija pašu latviešu virsnieku vadībā ieņēma un noturēja ļoti svarīgas pozicijas augstienē Veļikaja upes krastā. Virspulkvedis arī izskaidroja, kāpēc Latvija 1940. gadā nav aizstāvējusies pret Pad. savienības iebrukumu, jo pats bijis Latvijas aizsardzības plānu gatavošanas un analizēšanas centrā un labi pārzinājis Latvijas armijas pretošanās apstākļus. Viņš arī pakavējās pie Daugavas Vanagu organizācijas dibināšanas gūsta laikā Cēdelgēmas nometnē Beļģijā. Aktrise Lija Pone deklamēja Arnolda Apses poēmu Aizšautais vanags. Vairākas dziesmas nodziedāja pensionāru koris J. Beloglāzova vadībā. 29. marta saietā A. Lideka stāstīs par pulkvedi Oskaru Kalpaku, atceroties viņu no jaunības dienām.

● Toronto Latviešu Koncertapvienības nākamās 26. sezonas koncerts 22. oktobrī. Koncertēs vijolnieks Gunārs Larsens no Šveices. 27. novembrī viesosies vijolniece Ieva Graubiņa no Anglijas. 1985. gadā divi koncerti: 25. februārī baritons Pauls Berkolds un aprīlī (datums vēl nav zināms) mecosoprāns Ileāna Pētersone no Zviedrijas.

● Reliģisko pārdomu pēcpusdienā 14. martā Latviešu Centrā prof. J. Rozentāls no ASV runāja par dievkalpošanu. Pirms tam viņš runāja Klusā laika pārdomu vakaros Sv. Andreja draudzes telpās, trīs referātos apskatot tematu Kristīgā cerība. Referāts Centrā bija pulcinājis ap 100 klausītāju, kuŗus ar profesoru iepazīstināja Toronto Austrumu draudzes māc. A. Celms. Viņš Vācijā saticis kādu amerikāņu armijas mācītāju, kas bijis profesora J. Rozentāla skolnieks Lutera seminārā St. Paulā Minesotā. Šinī seminārā pie profesora mācījušies pāri par 2000 studentu, kas tagad ir daudzu draudžu mācītāji ASV. Prof. J. Rozentāls teoloģijas licenciāta gradu ieguvis 1934. gadā Latvijas universitātē, papildinoties Leipcigas un Mārburgas universitātē Vācijā. 1943. gadā bijis mācībspēks Latvijas universitātes teoloģijas fakultātē. Teoloģijas seminārā Minesotā strādājis kopš 1975. gada, tagad ir profesors emeritus. Referātā Latviešu Centrā viņš apskatīja dievkalpošanu no diviem aspektiem — kulta un sociālā. Cilvēkam savā domāšanā jāprot harmoniski saskaņot kalpošanu Dievam ar kultisko aspektu. Ticība ir Dieva dāvana, neticība — paša cilvēka atbildībā. Prof. J. Rozentāls bijis lektors teoloģijas kursos pagājušā vasarā Sidrabenē un piedalīsies šajos kursos arī šovasar no 12. līdz 25. augustam. Kursus vada LELBA evaņģēlizācijas nozares vadītājs māc. J. Cālītis.

● Ontario daudzkultūru teātŗu apvienība, kuŗā iekļaujas arī DV Teātris Kanadā, rīko Lehara operetes Smaidu zeme (Land of Smiles) izrādes no 24. līdz 29. aprīlim angļu valodā. Operetes režisors ir A. Tomans, orķestŗa diriģents Roberts de Clare. Piedalās Kanadas nacionālās operas dziedonis Džons Rubess u.c. Vakara izrādes sāksies pl. 20, ieejas karte 15 dol. Dienas izrādes būs tikai 28. un 29. aprīlī; tajās ieejas maksa 12 dol. Latviešiem biļešu pasūtināšana pie DV Teātŗa Kanadā valdes priekšsēža V.Martinsona, tālr. 742-3352, kasieres H. Jurševskas (277-4826) un biedrzines V. Vares (225-0562). No katras pārdotās biļetes 5 dolari paliek DV Teātŗa Kanadā atbalstam. Ja skatītāji par izrādēm būs atsaucīgi, teātŗu apvienība jaunu operešu izrādes rīkos arī nākamgad un izrāžu serijas turpinās.

● Rakstnieces Angelikas Gailītes 100. dzimšanas dienas atceres sarīkojuma laiks 8. aprīlī mainīts no pl. 15 uz 14, t.i. stundu agrāk, Latviešu Centra vidējā zālē.

● Pavasaŗa talka Tālavā 28. aprīlī pl. 9 no rīta. Talciniekiem ņemami līdz darba rīki zemes darbam un kokapstrādāšanai. Būs veicami arī daži iekštelpu krāsošanas darbi. Tālavas saimnieces gatavos pusdienas. Pl. 15 Tālavas zemes nomnieku sapulce. Talciniekiem, kam nebūtu savu satiksmes līdzekļu, jāpieteicas pie mācītāja, lai sagādātu transportu uz Tālavu.

● Toronto 11. martā miris Aleksandrs Vējakāja, piedzīvojis 80 gadu. Dzimis 1903. gada 12. septembrī Liepājā. 14. martā uz krematoriju viņu izvadīja archibīskaps A. Lūsis. Nelaiķis atstāj sievu Otiliju un dēlu Haraldu, vedeklu Britu un mazmeitu Irēni Kalifornijā.

● Pēc Sv. Andreja draudzes dievkalpojuma 1. aprīlī pl. 15 baznīcas zālē draudzes dāmu komiteja rīko reliģiska satura literāri mūzikālu pēcpusdienu. Piedalās Irma Grebzde, Ingrīda Vīksna, Lūcija Cauka no Londonas, Ont. un Lolita Gulbe, kā arī Sv. Jāņa draudzes vokālais ansamblis ar diriģenti Brigitu Alku.

● Latviešu dievtuŗu sadraudzes Burtnieki Lieldienu daudzinājums 25. martā pl. 11 Latviešu Centrā. Dižrunu teiks Dr. A. Pērkons, Dieva daudzinājumu — J. Palieps, vīkšējs J. Vandelis. Pēc daudzinājuma varēs piedalīties kopējā mielastā, ko gatavo Centra dāmas.

● LNJAK kopīgi ar Latviešu Centru 25. martā pl. 16 rīko īpašu pēcpusdienu: Atbilde ir meklēšanā. Piedalīsies Rietummičigenas Latviešu Studiju Centra studenti ar slīdīšu izrādi par Studiju Centra veicināšanu un tā dzīvi. Atlikums par labu Studiju Centram.

● TLB inženieŗu un techniķu kopas pilnsapulce un referāts 5. aprīlī pl. 19.30 Latviešu Namā. Referēs degvielu speciālists Dr. J. Auns par zemūdens urbumiem un naftas satura smilšu apstrādāšanu. Referātu papildinās ar filmas izrādi. Pilnsapulcē valdes un revīzijas komisijas vēlēšanas.

● DV sieviešu koŗa Zīle 12. gadskārtējais koncerts 6. maijā Latviešu Namā ar atkārtojumu turpat 12. maijā un sekojošu balli.

● Tikšanās ar LNAK padomes locekļiem un darbiniekiem 14. aprīlī pl. 19 Latviešu Namā. Priekšnesumi un kopīgas vakariņas ar dzērienu bufeti. Piedalīšanās 12 dol. no personas. Pieteikšanās līdz 11. aprīlim, zvanot nama dāmu komitejas priekšniecei S. Zaķei, tālr. 293-2513.

● Svētdienas azaidu referātu ciklā 4. martā Centrā Arvīda Memeņa referātu — Latvju rakstu valoda, papildinātu ar slīdītēm, noklausījās ap 50 apmeklētāju. Pirmtautu valodām nebija alfabētu, domas tad izteica zīmējumos. Šīm rakstu zīmēm bija sava simbolika, ko šodien reti kāds saprot. Ir daudz pamatzīmju — gaisma, dienas, Laimas, Māras zīmes, tomēr šo atsevišķo zīmju kopsakarība vēl maz izpētīta — mums neizprotama. Ļoti augsta latvju rakstu valoda pastāvēja 5. gadu simtenī. Lai pareizi rakstu zīmes iestrādātu tautas tērpos, vainagos, brunčos, turīgākie griezās pie īpašiem rakstu zīmju pratējiem. Visnabadzīgākais rakstu valodas laiks bija no 16.—18. g.s., kad bija kaŗi un pastāvēja verdzība. Tagad latvju raksti kļuvuši vairāk par ornamentiem, kuŗus lieto, darinot tautas tērpus un latviskās rotaslietas. Pareizā rakstu valodā ir Lielvārdes josta. Referents illustrēja stāstījumu ar slīdīšu izrādi, kā arī citēja dainas par latvju rakstu simboliku, piem. Auseklis ir zvaigžņu zīme un dvēseles simbols. Ūsiņa zīme — dzīvnieku un putnu gādnieks u.c.— Nākošais referāts 18. martā: Dr. A. Pērkona referāts par tematu — Latviskā dievestība senatnē un šodien.

● Sv. Andreja draudzes dievkalpojumam 4. martā sekoja dāmu komitejas gadkārtējais bazārs baznīcas zālē. Apmeklētāju bija ap 250, un bazāra ienākums pārsniedza 3.000 dol. Loterijā, kuŗu vadīja Astrīda Pērkone un Gaida Plaude, ātri vien izpirka visas lozes. Darbojās arī dāmu komitejas kafijas galds.

● Velingtonā, Ont., dzīvojošais kapteinis Evalds Vērsāns, braucot T. Muzikanta vadītā automašīnā uz Toronto, pēkšņi saslimis. Viņš ievietots slimnīcā, kur miris 1. martā, divas dienas pirms savas 86. dzimšanas dienas — dzimis 1898.g. 3. martā Kokneses pagastā. Bijis Latvijas armijas virsnieks 6. Rīgas un 8. Daugavpils kājnieku pulkā. Otrā pasaules kaŗā komandējis bataljonu Latviešu leģionā. Pusgadu pēc Kurzemes kapitulācijas kopā ar trim citiem virsniekiem kājām caur Poliju izbēdzis uz rietumiem un pēc sešiem mēnešiem ieradies angļu zonā. No Vācijas izceļojis uz Zviedriju, bet no turienes piecdesmitajos gados ar bēgļu laivu devies uz Kanadu. Pēdējos 11 gadus dzīvojis T. Muzikanta mājā Velingtonā. Viņu 6. martā Sv. Džēmsa krematorijā izvadīja māc. A. Briedis. Aizgājējam piederīgo Kanadā nebija, sieva mirusi pērngad Latvijā. Apbedīšanu izkārtojusi Toronto Austrumu draudze un bēŗu mielastu DV Toronto nodaļa DV namā, kur atvadvārdus teica Latviešu virsnieku apvienības priekšnieks vltn. E. Ozoliņš, Latv. kaŗavīru Ziemeļnieku priekšnieks LKOK majors A. Ameriks un Latviešu Dzelzkrusta kavalieŗu savienības valdes priekšsēdis O. Perro.

● Tornhillā, Ont. 2. martā, piedzīvojot 87 gadus, miris Dr. Paulis Edvards Liepiņš, dzimis 1896.g. 23. septembrī. Viņu 5. martā Vestminsteres krematorijā pēdējā gaitā izvadīja mācītājs J. Cālītis. Nelaiķim paliek brālis Roberts un brāļa dēls Vairis Liepiņš.

● Kanadas gaidu un skautu jendu sanāksmes 3. un 4. martā Vasaga līcī notika divās vasarnīcās — Aleksandra un Milijas Budrevicu un Morelas un Miķeļa Vilka, piedaloties 12 vadītājiem no Hamiltonas un Toronto vienībām:Tērvetes un Rīgas skautiem un Gaujas gaidām. Kamīna vakara programma bija ar pārrunām un dziesmām. Sestdienas programmā bija ziemas izdarības — slēpēšana, slidošana un pārgājienu slēpēšana. Mītnes vakarā pārrunāja paveikto un turpmāko darbību. Paredzēti oktobrī gaidu un skautu vadītāju kursi, lai iesaistītu jaunus vadītājus. No gaidām un skautiem izaug jauni sabiedriski darbinieki. Skautu jenda rīko 29. aprīlī Sv. Juŗa dienas svinības Sidrabenē ar svētbrīdi, kopējām pusdienām un nodarbībām pa nozarēm. Aicināta piedalīties arī gaidu jenda. Saimniecisko pusi izkārtos Toronto skautu vienības Rīgas un Tērvetes vecāku padome. Kanadas gaidu un skautu vienības jendu vasaras nometne Līdumnieks paredzēta no 30. jūnija līdz 7. jūlijam ar diviem lieliem ugunskuriem.

● Dievkalpojumu Sv. Jāņa baznīcā 11. martā vadīja māc. A. Celms, piedaloties teoloģijas kandidātam Edgaram Liepiņam. Dievkalpojumā bija klāt arī archibīskaps A. Lūsis, kas īpašā uzrunā atcerējās jaunceltās Sv. Jāņa draudzes baznīcas iesvētīšanu priekš 20 gadiem, 1964. gada 8. martā. Tā bija otrā latviešu celtā baznīca brīvajā pasaulē. Latvijas valsts 50 gadu dibināšanas atcerē 1968. gadā iesvētīja arī pie baznīcas celto pieminekli.

● Lielās Lūdzamās dienas dievkalpojums ar dievgaldu 14. marta vakarā Sv. Andreja baznīcā pulcināja 230 dievlūdzēju. Dievkalpojumu vadīja draudzes māc. J. Cālītis un māc. A. Celms, sprediķi teicot mācītājam viesim no ASV profesoram J. Rozentālam.

● DV nodaļas sporta kluba sezonas atklāšanas balle 10. martā DV namā pulcināja vairāk par 70 ballinieku, vairākumā jauniešus. Kluba futbola vienība kā visvairāk disciplinēta aizvadītajā sezonā bija izpelnījusies Toronto futbola līgas ceļojošo balvu. To priekšsēdis R. Kadiķis pasniedza vienības bij. kapteinim E. Lukovskim. Vienības spēlētāji saņēma piemiņas trofejas.

Ar baleta priekšnesumiem iepriecināja Aldas Henišas baleta studijas audzēknes J. Zariņas vadībā. Darbojās arī loterija. Par ballinieku pacienāšanu rūpējās sportistu dāmas Lilija Ezīte, Elza Kudrašova un Sofija Roze.

Valentīns Pāvuls

Neptūna kalps

(31. turpinājums)

Kad grīdas spīdēja un svētki tuvojās, nolēmu pārsteigt tēvu un māti ar īsti spožiem Ziemas svētkiem. Kādēļ lai vecāki vienmēr rūpētos par bērnu prieku? Varēja arī otrādi. Tēvam, mātei nezinot, biju sakrājis dažus latus pa santimam vien. Nopirku egli ar visiem ciekuriem, to savā istabā izgreznoju, nopirku katram pa dāvanai un zosi. To visu saliku zem eglītes un durvis atvēru, kad svecītes jau bija aizdedzinātas. Kā tēvam, tā mātei bija jānoskaita pantiņš, lai dabūtu savu dāvanu. Biju arī saģērbies par īstu Ziemas svētku veci, pat ar žagaru bunti rokā. Erika bija mana palīdze un līdzzinātāja.

Viņa rūpējās, lai patafons grieztos ar Kluso nakti un Cik koši svētku egle laistās un mirdz tur sveču spīdumā. Māte ar māsīcu dziedāja līdz, mēs ar tēvu tāpat parūcām, bet zoss, izsprukusi no groza, sāka gaginät, gāzelēdamās apstaigājot skaisto egli. Mums smieklos pārtrūka Klusa nakts, un es uzzināju, ka — sivēnu maisā nepērkot! Man pārdeva „mīkstu, treknu zostiņu'' ar visu grozu, ar ko māte varēs iet sēņot vai ogot. Kad māte zosi izcepa, nevienam vairs neatlika laika smieties.

1925. gadu sagaidījām, svina laimes lejot ar labām cerībām.

Kad pienāca atkal skolas laiks, piedzīvoju vilšanos. Tēvam nebija naudas ko samaksāt skolas naudu! Esot visu izdevis kuģu remontiem un pats nezinot, kā savilkt galus kopā. It kā to pārdesmit latu dēļ nevarēs nopirkt jaunu kuģi! Lai palūdzot direktoram ar skolas naudu pagaidīt. Te nu bija cilvēku pazīšana. Lai palūdzot direktoram! Tēvs gan savu dēlu nepazina. Visu mūžu tēvam biju strādājis un tagad, — lai palūdzot! Būtu to zinājis, nevienu zosi nebūtu pircis! Ieslēdzies savā istabā, domāju rūgtu domu par lielo netaisnību, kas man nodarīta. Protams, skolā vairs neiešu. Par spīti!... Kam? Vienalga, kam! Lūgties neiešu, un pie tēva vairs nestrādāšu. Tēvs savos darbos bija tā aizņemts, ka manu rūgtumu nemaz nemanīja. Viņš nespēja to saprast. Māte un māsīca gan. Viņas pret mani izturējās kā pret slimnieku, pat ēdienu pienesa klāt. To nu nedrīkstētu atļaut, bet ja nu nes — kas man!

Kad nedēļu tā biju nospītējies, atnāca ciemos Skuja. Landavu Ziedonis esot atsūtījis uzzināt, vai neesot slims. Atbildēju, lai pasaka Landavam, ka skolā vairs neiešu, jo man ir citas daudz svarīgākas darīšanas. Nekādās sarunās neielaidos.

Pēc pāris dienām saņēmu Landava zīmīti ar ielūgumu viņu apmeklēt. Atsacīties neredzēju nekāda iemesla. Ja Landavs mani sauktu, ietu kaut vai uz elli.

Mums bija divatā gaŗa saruna. Nekas nebija jāstāsta. Landavs bija labs matēmatiķis un pazina cilvēkus. Atcerējos kādu īsu sarunu ar viņu pirms svētkiem. Kā visās skolās, arī mēs bijām sadomājuši pirms svētkiem dedzināt eglīti, un es biju uzņēmies to lietu nokārtot. Kad nu viss bija kārtībā, uzvilku mēteli, lai ietu mājās. Dejot nepratu, un nodilušās bikses spīdēja. Ko tur palikt. Landavs bija mani apturējis un jautājis, kādēļ ejot mājās? Pateicu, ka man svarīgas darīšanas.

Tagad atklājās, ka Landavs manām svarīgajām darīšanām nebija ticējis. Lepnums esot laba lieta, bet iedomāts par daudz, varot sabojāt dzīvi. Lai aizmirstot skolas naudu un pabeidzot skolu. Es esot apdāvināts jauneklis un nokavēto panākšot.

Priecīgs, ka esmu apdāvināts jauneklis, gāju atkal skolā. Arī jutos kā apdāvināts! Kāds cilvēks mani saprata un rūpējās par manu dzīvi.

Izdevīgā gadījumā nolasīju tēvam gaŗu lekciju. Pastāstīju, ka neesmu apmierināts ar viņa dzīves veidu, ka viņš rūpējas vairāk par sevi un saviem kuģiem nekā par savu ģimeni, — un vispār viņš ir liels egoists.

Tēvs klausījās kā no laivas izsviests, skatīdamies uz mani platām acīm. No kajītes iziedams noteiça: „S...ds māca d...ju! Tu, puika, vēl savu dzīvi neesi nodzīvojis.''

Paliku nokaunējies sēžot, bet tādu kā vieglāku sirdi. Jutu, ka manā sirdī nomira tēvs—dievs, bet piedzima tēvs—cilvēks. Ko es varēju tēvam pārmest? Ka viņš nedzēra un neprata veikalus taisīt krogū kā daudzi ķīpsalnieki to darīja? Tad gan es no viņa kaunētos, lai cik glaunas drēbes man būtu mugurā. Viņš cīnījās ar dzīvi vienīgajā veidā, kā to zināja un atzina. Rokas bučot un klanīties viņš negāja. Tajā ziņā bija atsities manī. Tēvs arī nepazina cilvēkus, un ar to bija jāsamierinās. No tā laika tēvs manī pārvērtās par draugu, ko varēju cienīt un reizēm arī pažēļot. Lai izpirktu savus „grēkus'', cītīgi mācījos un skolu nobeidzu kā otrs. Zaķis man aizsteidzās priekšā, sarakstīdams apcerējumu par Rīgu dzejā! Līgotnis viņam ielika piecnieku, bet man par to pašu darbu prozā tikai četri. Biju apmierināts.

Gatavības apliecība man bija rokā. Zilgans papīrs ar zaļiem izrotājumiem, daudz parakstiem un manu sekmju novērtējumu un vienu trijnieku — vācu valodā. Apliecības izsniedzis, Landavu Ziedonis norunāja atvadīšanās runu, paziņodams, kādas visādas iespējas tagad ir pavērušās mūsu turpmākajā dzīvē un kāda gaiša nākotne mūs sagaida.

Par „gaišo nākotni'' bijām tik priecīgi, ka sitām viens otram uz pleca, spiedām rokas un apkampāmies. Kad visi to darīdami izbira koridorā, uz brītiņu paliku klasē viens pats. Gribējās vēl ar acīm apglaudīt solus, katedru un tāfeli. Lienīte ieskrēja klasē atpakaļ un asarām acīs apkrita man ap kaklu, jo esot viņai daudz palīdzējis. Apglaudīju Lienīti, un man arī sanāca tāds slapjums acīs. Ieraudzīju durvīs stāvam Landavu Ziedoni. Neesot gribējis mūs traucēt, tikai pateikt man, ka viss esot kārtībā, lai nerūpējoties. Landavs mums ar Lienīti spieda rokas un vēlēja laimes. Ne jau par to..., bet tā vispār — dzīvē, ar skolas nobeigšanu. Tik nesakarīgi nekad nebiju dzirdējis Landavu runājam. Par ko viņš apjuka?

Kopā ar Lienīti izgājām uz ielas un, brītiņu pastaigājušies, aizgājām katrs uz savu pusi, lai nekad vairs neredzētos. Rīgā ir daudz ielu un daudz cilvēku, kas nāk un iet. Lienīte aizgāja dzīvot savu dzīvi, par ko es neko nezināju, es — atpakaļ uz tēva kuģiem.

Tēvs nopirka Holandes kanāļa kuģi Svinge, ko lepni pārkristīja par Prezidentu. Kuģis bija gaŗš, tievs, sekli peldēja un ātri gāja. Ar to tēvs gribēja izkonkurēt Augsburgu, kamēr Neptūns un Strēlnieks maisījās pa jūru. Braucieniem pa Lielupi Prezidents bija ļoti piemērots ar ļoti ērtām telpām pasažieŗiem kā kajītē, tā uz klāja.

(Turpinājums sekos)

SAULESKALNA apgāda izdevumā
iznākusi
VELTAS GALĒNAS
Vienmēr kāda zvaigzne aust
Arnolda SILDEGA vāks un apvāks
Grāmatas cena $12.- / Kanadā $14.50
Grāmata pieprasāma:
DACE COPELAND
5648 Susan Ave.
Kalamazoo, MI 49004, U.S.A.,
kā arī grāmatu galdos un tirgotavās.

Lauma Cenne

Dziesmas vējam

I

Atkal pret vēju
skrēju!
Tas sejā man ledu sita,
mākoņos palēcās,
kupenā krita,
cēlās, — sita un sita...

Tad — ar vēju,
ar vēju smiedamās
skrēju!
Jokojos, smēju,
un tas ieķērās matos man
un drīz
priecīgi spēlējās līdz...

Ar vēju
skrēju.
Savas gaisīgās domas
kā vieglas pārslas
purināju
un vējā sēju,
lai lido līdz uz to pusi,
kur vasara gul
aimigusi.

II

Logā pēkšņi iebira
vēja skanīgie smiekli
tik strauji,
ka nodrebēja
un iedziedājās rūts!

Ai vējš, ko atnesi?
Ko stāsti man?
Pelēkā debess klusē:
egļu tornīši pašūpo
zvanu galvas, zaru rokas —
tas — viss...
Ko smejies, vējš,
kam pelēko dienu
traucē un jauc?

* * *

Inta Purva

Laikmetīgas domas par veciem santīmiem

Kam derīgs tāds santīms vecs,
Kas kapara sīvumā kalts?
No rokas rokā staigājot,
Tam visas pasaules netīrums ticis klāt.
Tik to vien tas skandēt zin,
Ko kabatas grauž un putekļi min.
Un apsūbējis...
Kā vircas bedrē gulējis!
Nav spoža tam maliņa vairs neviena,
Un nomākusies rādās ik diena,
Jo netīras delnas saulīti sedz.

Kā būtu,
Ja veco santīmu ugunī mestu?
Lai liesmās baltās
Viss netīrais sadeg.
Tad, Liepas zarā sēdināts,
Tas priecīgus saules zaķīšus
Varētu pasaulē mirdzināt.

* * *

Valdis Dzilna

Panorāma

Man patīk uzkāpt kalnā un raudzīties
Tālu, kur apvārsnis dalās;
Kur lauki ar koku puduŗiem mijas
Un sili zil' tālu malās.

Un tīkas vērot man zeltotus laukus,
Saulē kas atstaro blāvi:
Visapkārt sētās, cik tālu var skatīt,
Zied puķu liesmainie kāvi.

Tā ilgi raugos, līdz aina sāk ņirbēt,
Skaistums kā plīvurā klājas.
Skumjie un daudzie tāluma lielceļi,
Aizvediet mani reiz mājās!

Sarīkojumu Kalendārs

24. martā pl. 18.45 Latviešu Centrā vīru koŗa Viesturs gadskārtējais koncerts ar balli.

25. martā pl. 11.30—15.00 azaids Latviešu Centrā. Pl. 14.00 vid. zālē Latviešu daiļamatnieku savienības Kanadā priekšsēža A. Gugāna referāts „Pareiza rotu valkāšana pie tautas tērpiem".

25. martā pl. 14.30 Latviešu Namā TLB rīkotā dažādību pēcpusdiena.

25. martā (svētdien) pl. 16 Latviešu Centrā LNJAK kopā ar Latviešu Centru rīko pēcpusdienas programmu „Atbildes izmeklēšanā." Piedalīsies Kalamazū Latviešu Studiju Centra studenti. Atlikums par labu Studiju Centram.

25. martā pl. 18 Sv. Andreja baznīcas zālē DV TK rīko Spāniešu mušas izrādi TLB Sestdienas skolas atbalstam.

29. martā pl. 14 Latviešu Namā pensionāru sanāksmē Alma Lideka stāstīs par pulkv. O. Kalpaka jaunības dienām.

30. martā pl. 19.30 Latviešu Centrā Atis Lejiņš no Zviedrijas referēs par Latviju šodien un nākotnē. Krāsu slīdītes.

31. martā pl. 14.30 Latviešu Centrā Atis Lejiņš referēs — Baltieši Afganistānā. Krāsu slīdītes.

31. martā un 1. aprīlī DV delegātu dienas DV namā.

31. martā pl. 19 koncerts par labu Patiesības Fondam West Park (Bloor un Dundas) skolā.

1. aprīlī pl. 11.30—15.00 azaids Latviešu Centrā. Pl. 14.00 vid. zālē farmac. Ritas Ozoliņas referāts „Pareiza medicīnisko zāļu lietošana." Pl. 15.15 G. Tannis stāstīs par Utopiju. Slīdītes.

6. aprīlī (piektdien) pl. 19.45 Latviešu Centrā soprana Lilijas Zobenas no Anglijas koncerts.

7. aprīlī pl. 19.30 Latviešu Namā Dainas koŗa saviesīgs vakars „Daina pavasarī."

8. aprīlī pl. 11.30—15.00 Sidrabenes azaids Latviešu Centrā. Azaida laikā Gaujas 14. gaidu vienība vadīs Lieldienu nodarbības bērniem. Pl. 14.00 vid. zālē rakstnieces un audzinātājas Angelikas Gailītes 100 gadu dzimšanas dienas atcere, korp. Varavīksne izkārtojumā. Visi laipni aicināti!

8. aprīlī no pl. 12.30—15 Latviešu Centrā (azaida laikā) bērnu nodarbības „Lieldienas brauc". Rīko Gaujas gaidu vienība.

8. aprīlī pl. 17 Latviešu Namā Olgas Griķes koncerts. Pie klavierēm Brigita Alka.

14. aprīlī Sv. Andreja baznīcā draudzes koŗa 32. gadkārtējais koncerts.

15. aprīlī pl. 11.30—15.00 azaids Latviešu Centrā. Pl. 14.00 vid. zālē Dr. A. Vanaga ceļojuma apskats filmā un slīdītēs par „Nāves ieleju un Grand Canyon".

28. aprīlī pl. 20 DV namā Latviešu kaŗa invalidu apvienības saviesīgs vakars. E. Zakuļa deju mūzika. Visi laipni aicināti.

29. aprīlī pl. 11.30—15.00 azaids Latviešu Centrā. Pl. 14.00 vid. zālē prof. Dr. Uldis Bluķis no Ņujorkas referēs par tematu „Latviešu sabiedrība brīvajā pasaulē".

29. aprīlī pl. 15 Walmer Rd. baptistu baznīcā Amerikas latv. baptistu draudžu koŗu dziesmu diena .

5. maijā pl. 19.30 Church of the Redeemer, Bloor un Avenue Rd. stūrī, Jaunbalss 5. gadskārtējais koncerts.

6. maijā DV Toronto sieviešu koŗa Zīle koncerts Latviešu Namā.

12. maijā sieviešu koŗa Zīle koncerts ar sekojošu saviesīgu vakaru Latviešu Namā.

16. jūnijā Jāņu ielīgošana Bērzainē.

3. novembrī komponista Jāņa Kalniņa jubilejas koncerts Toronto. Apvienotie koŗi.

SV. JĀŅA DRAUDZES SARĪKOJUMI

29. aprīlī pl. 13.00 Sv. Jāņa baznīcā kamermūzikas koncerts Artura Jansona vadībā.

SIDRABENE

26. maijā pl. 19 sezonas atklāšanas sarīkojums. Priekšnesumi un deja.

LONDONA

17. martā pl. 18.30 Ukraiņu zālē, 247 Adelaide Str. South, DV Londonas mednieku un makšķernieku gadskārtējā (Zaķu) balle.

SAULAINĒ

23. jūnijā Jāņu sarīkojums.

Ierosinās paplašināt LNAK padomi

LATVIEŠU NACIONĀLĀS APVIENĪBAS KANADĀ PAPLAŠINĀTĀS VALDES SĒDES LĒMUMI UN ATZINUMI.

Šogad aprit statūtos paredzētie četri gadi, kopš ievēlēta un darbojas pašreizējā LNAK padome, tādēļ viens no aprīlī paredzētās sesijas uzdevumiem būs izraudzīt arī nākošo vēlēšanu komisiju un apspriest vēlamās vadlīnijas. Šinī sakarībā LNAK valde priekšsēža T. Kronberga vadībā pārrunāja jaunas iespējas uzlabot un paplašināt LNAK darbu, kas reizē atvieglinātu arī saimniecību, pieskaņojoties pašreizējām prasībām. Viens no šādiem uzlabojumiem, ko valde apsprieda un vienojās ierosināt padomes sesijas apstiprināšanai, ir LNAK padomes pilnvaru laika pagarināšana no līdzšinējiem četriem gadiem uz pieciem. Līdz ar to paplašināms arī padomes vēlēto locekļu skaits, eventuāli no līdzšinējiem 35 uz 40. Tāpat valde apsprieda arī valdes paplašināšanas iespējas, ierosinot no jauna valdes priekšsēdētāja vietnieka amatu un valdes locekļu skaitu palielināt uz 11 personām. Visi šie ierosinājumi paredz statūtu grozījumus, ko apspriedīs jau nākošā LNAK padomes sesijā.

Domājot par nākotnes darba prioritātēm un to mērķtiecīgu veikšanu, LNAK valde un atbildīgie darbinieki 24. un 25. martā pulcēsies atsevišķā pārrunu seminārā, kas galvenokārt plānots svarīgāko nacionālo jautājumu iztirzāšanai.

Politiskās informācijas nozares vadītājs Dr. L. Lukss valdi iepazīstināja ar vairākām aktīvitātēm, ieskaitot arī sarunas Kanadas ārlietu ministrijā, kas veiktas sadarbībā ar Baltijas Tautu Federāciju Kanadā un Septiņu apspiesto tautu komiteju. 1985. gadā Otavā paredzēta tā saucamā lietpratēju konference, kas apspriedīs cilvēku tiesību jautājumus sakarā ar Eiropas drošības konferenci, kas savukārt notiks 1986. gadā Vīnē. Šinī sakarībā nozare sagatavojusi un izsūtījusi paraugvēstules, aicinot visus latviešus tās izmantot iesniegšanai piekritīgiem valdības un parlamenta locekļiem.

Par Baltiešu vakara norisi Otavā informēja T. Kronbergs un Dr. L. Lukss, atzīstot, ka tā izdevusies labi un devusi arī jaunas iespējas parlamentāriešus iepazīstināt ar Baltijas valstu stāvokli, kā arī pašreizējām aktuālitātēm, galvenokārt cilvēku tiesību jautājumos.

Kultūras nozares vadītāja Inta Purva ierosināja no Kultūras dienu atlikuma kā simbolisku atlīdzību par telpām izsniegt 100 dol. Toronto Latviešu Centram un Toronto Latviešu Namam, kā arī 75 dol. korim Jaunbalss par programmas izpildījumu, ko valde pieņēma bez iebildumiem. LNAK Centrālai bibliotēkai pārskaitīs 218 dol. jaunu grāmatu iegādei un tekošiem izdevumiem. Par PBLA Kultūras Fonda vicepriekšsēdi apstiprināja prof. G. Šubiņu, bet par LNAK autoru honorāra lietu referentu Hugo Miķelsonu.

Jau agrāk valde bija vienojusies reaģēt uz 1983. gada 9. novembrī laikrakstā Laiks publicētu Birutas Rubesas vēstuli, kuŗā skarts Toronto Latviešu Centra un Dardedzes jautājums. Starplaikā ievākta informācija arī no advokātu birojiem, ko pārrunājot, valde vienojās par šādu atzinumu:

„LNAK valde savā 1984. gada 7. marta sēdē iepazinās ar laikrakstā Laiks 1983. gada 9. novembrī publicēto Birutas Rubesas lasītājas vēstuli, kuŗā viņa cita starpā min, ka Kanadas Latviešu Centrs Toronto ir padots Kanadas cilvēku tiesību likumiem sakarā ar Dardedzes tiesībām Centrā un publiski par to varētu atbildēt tikai ar advokāta padomu.

Šādā sakarībā LNAK valde lūgusi divus advokātu birojus izteikt savus ieskatus šajā lietā. Šo ieskatu noraksti angļu valodā ir pievienoti sēdes protokolam. Valde nolēma šo advokātu ieskatu latviskos tulkojumus publicēt latviešu laikrakstos, kā arī piesūtīt Kanadas Latviešu Centra Toronto valdes priekšsēdim ar piedāvājumu palīdzēt varbūtēju izdevumu segšanai, kā arī aicināt latviešu sabiedrību to atbalstīt, gadījumā, ja Dardedze vēlētos šos profesionālos ieskatus apstrīdēt Kanadas tiesā."

Juridiskās nozares vadītāja Sarmīte Bulte ierosināja noorganizēt latviešu pensionāriem sniegt bezmaksas palīdzību parastos nodokļu izpildes jautājumos. Valde šo ierosinājumu atzina par ļoti vēlamu un vienojās praktisko izkārtojumu veikt saziņā ar Toronto latviešu pensionāru apvienību.

Biroja vadītājs K. Tannis iepazīstināja ar 1984. gada budžeta projektu, ko valde atzina par reālu un iesniedzamu apstiprināšanai LNAK padomes sesijai. Budžeta operātīvā daļa sabalansēta uz 38.000 dol. ienākumos un izdevumos, bet dažādo fondu budžets uz 65.700 dol., jeb kopā uz 103.700 dol. ienākumos un izdevumos.

R. N.

Lems par DV Centra izbūvi

ASV DV valdes sēdē Mineapolē 25. februārī DV priekšnieks A. Spārniņš ziņoja, ka, pamatojoties uz pagājušā gadā ASV DV delegātu sapulcē pieņemto lēmumu, izstrādāts projekts DV Centram Gaŗezerā Latvijas ciemā. Projekta autors ir architekts Jānis Skujiņš no Mineapoles. Centra būvei Detroitas Kristus draudze ir dāvājusi ap 3 akru lielu zemes gabalu. Centrs paredzēts divos stāvos, apakšējā sarīkojumu zāle (220 apmeklētājiem), ar ieeju no dienvidu puses. Augšējā tiktu izbūvēti 6 dzīvokļi, ar ieeju no ziemeļu puses. Tā kā centrs tiktu celts piekalnē, tad arī dzīvokļos ieeja būtu zemes līmenī. Pagraba stāvā paredzēta Vēstures istaba DV archīva vajadzībām, kuŗu varētu izlietot arī sēdēm un sanāksmēm. Centra izbūves izmaksa aplēsta uz 350.000 dol. Par centra izbūvi lems šī gada ASV DV delegātu sapulce.

A. Spārniņš ziņoja par piedalīšanos ALAs ārējās informācijas darbinieku sanāksmē Priedainē 13. janvārī.

Ārējās informācijas nozares vadītājs A. Braunfelds piedalījies PBLA, ALA un Patiesības Fonda valdes sēdēs un runājis sarīkojumos Portlandē un Sietlā. Aizkavējusies video lentes izgatavošana, kuŗā rādīts, kā notiek liecinieku pratināšana par kaŗa noziegumiem apsūdzēto prāvās. Paredzams, ka lente būs gatava aprīlī. Tā ir domāta ASV valstsvīru informēšanai.

Valde saņēmusi pateicības no pabalstu un stipendiju saņēmējiem, tāpat arī no balvu saņēmējiem nesen notikušajā īslugu sacensībā.

Mineapolietis Ansis Lagzdiņš, kam piešķirta 200 dol. liela balva par īslugu Stāv dzirnas zaļā ielejā, ar pateicību atsūtījis naudu atpakaļ un lūdz to izlietot tautas teātŗa veicināšanai.

Nosūtīti saiņi palīdzībai tautiešiem aiz dzelzs aizkara. Kādai 90 g.v. tautietei piešķīra 200 dol. Gaŗezera vasaras vidusskolai sakarā ar Draudzīgo aicinājumu piešķīra 150 dol., bet Ivaram Strautmanim (Viskonsinā) Minsteres ģimnazijas apmeklēšanai 500 dol.

Valde pārrunāja darba kārtu ASV DV 34. delegātu sapulcei Grand Rapidos 28. un 29. aprīlī.

Finanču nozares vadītājs A. Lanka ziņoja par kases stāvokli. Kopš iepriekšējās valdes sēdes decembrī mūža biedru skaits pieaudzis par 21, un to kopskaits sasniedzis 375. Valde pieņēma 1984. gada budžeta projektu organizācijas līdzekļiem 24,300 dol. un apŗūpes līdzekļiem 48,200 dol. apmērā. 1983. gada budžets izpildījies ar atlikumu.

Sporta nozares vadītājs V. Zālītis ziņoja, ka piedalījies Latviešu globālo sporta sacensību rīcības komitejas sēdē. Sacensības paredzētas 1985. gadā Gaŗezerā. Galvenokārt notiks bumbu spēles, bet būs arī šaušanas sacīkstes.

V. J.

Latviešu Namam gada sapulce

Akc. sab. Latviešu Nams Toronto, kā saimniecības pārskats rāda, pagājušā gadā ieņēmis 67.853,19 dol. (gadu iepriekš 68.836). Izdevumi 62.634,43 dol. (63.607). Saimniecības gadā pelnīts 4.734,77 dol. (5.229). Galvenie ienākumi bijuši no telpu īrēm sarīkojumiem — turpat 30.000 dol. un no biroju īrēm—16.599 No izdevumiem vislielāko summu uzrāda nekustamā īpašuma nodoklis — 15.575 dol. un algas — 11.638 dol. Remontiem izdoti 4.667 dol. (7.645). Jaunais 1984. gada budžets ienākumos paredz 71.490 dol. (67.650), izdevumos 67.670 dol. (63.500) ar 3.820 dol. peļņu (4.150).

Nama bilance uz šī gada sākumu bija 329,018 dol., pie kam nams ar zemi un blakus gruntsgabals, kur iekārtota auto novietne, ieskaitīti aktīvā par pirkuma vērtību — 239.895 dol. Nama kapitāls ir 240,401 dol., ieskaitot pārdotās 2000 akcijas par 200.000 dolariem. Gada laikā kapitāls pieaudzis par 17.489 dolariem. Peļņa no iepriekšējiem gadiem kopā ar pēdējā gada peļņu sasniedz 83,577 dol. Rīcības kapitāls ir 9,862 dol.

Valdes saimniecības daļas vadītāja E. Koka pārskats rāda, ka nama telpas pārskata gadā latviešiem izīrētas 344 reizes, pie kam 39 gadījumos par pazeminātu īres maksu un koŗu mēģinājumiem par minimālo atlīdzību 9 reizes. Dažādām sēdēm un sapulcēm telpas atļautas par brīvu 81 reizi, tāpat latviešu ģimnazijai (32 reizes), Latvisko zināšanu semināram (8), latviešu pamatskolas sarīkojumiem (2).

Jaunais 1984. gada budžets ienākumos paredz 71,490 dol., izdevumos 64,370 dol., atskaitot inventāra amortizāciju, peļņa paliek 2470 dol. Pagājušā gadā kapitāla ieguldījumi gaisa dzesināšanai 59,717 dol. ēkā, dāmu labierīcībās 9,750 dol. dāmu komitejas ziedojums gaisa dzesināšanai 7153 dol.

Nama akciju turētāju kārtējā pilnsapulce 24. martā, pl. 13 pašu namā ar ziņojumiem, valdes un revīzijas komisijas vēlēšanas, budžeta apstiprināšana un turpmākā darbība.

V. S.

Laikraksta
LATVIJA
AMERIKĀ
atsevišķus numurus
var pirkt Toronto
latviešu veikalos
un DV grāmatnīcas nodaļās
Latviešu Namā un Centrā,
kā arī spiestuvē.

RAIBĀ NEDĒĻA

AMERIKĀŅU ĀRPOLĪTIKAS PROBLĒMAS

Amerikāņu preses slejas un televīzija vēl vienmēr seko demokratu partijas prezidenta kandidāta izvēles priekšvēlēšanu rituālam, kas negaidīti ātri jau samazinājis prezidenta goda tīkotāju skaitu no 8 uz 3, pareizāk sakot, uz diviem galvenajiem sāncenšiem — senātoru G. Hartu un bijušo viceprezidentu Valteru Frici Mondēlu. Trešajam kandidātam nēģeru sludinātājam Džeksonam patiesībā nav nekādu izredžu uzvarēt, jo viņš Sanfrancisko kongresam spēs nodrošināt tikai dažus simtus delegātu. Kā zināms, lai tiktu nominēts par kandidātu, nepieciešamas ap 200 balsis. Spēkošanās pirmajā posmā Harts negaidot vairākās pavalstīs aizsteidzās Mondēlam priekšā, bet tagad Mondēls ar uzvarām Alabamā un Džordžijā, kā arī Mičigenā, ir atkal seglos, un tieši šonedēļ abu sastapšanos Ilinojā uzskata par izšķirīgu tālākā sacensību norisē. Skrējienā pēc nominācijas prezidenta kandidātūrai Harts ar Mondēlu Sanfrancisko droši vien ieradīsies ar gauži mazu spēku samēru starpību. Tas padara šo nominācijas skrējienu — par purna tiesu vēl intriģējošāku.

Amerikāņu likumdevējiem *drīz būs jāizvērtē* prezidenta Rēgena ieteikums astronomiskā budžeta iztrūkuma samazināšanai. Te jāpiezīmē, ka ap 30 bilj. dolaru Rēgens tagad mēģinās ietaupīt arī valsts aizsardzības postenī. Varbūt ka debates par budžetu un iespējamiem nodokļiem zināmā mērā novērsīs uzmanību no Rēgena administrācijas pēdējā laikā gauži nepatīkamām neveiksmēm ārpolītikas laukā.

Beirutas atstāšana patiesībā bija ļoti smags trieciens visai Rēgena ārpolītikai Vidējos austrumos. Pagājušā nedēļā tur jau tā smagiem amerikāņu dzīvā spēka zaudējumiem vēl pievienojās amerikāņu diplomāta Vilj. Baklija nolaupīšana gaišā dienas laikā. Vainīgie nav atrasti, un trūkst pat vismazāko norādījumu, kur tie būtu meklējami.

Laikā, kad pilsoņu izpostītā Lebanonas galvaspilsētā Beirutā sprāgst vēl granātas un nevainīgiem cilvēkiem uzglūn snaipeļu lodes, Šveicē prezidents Gamajels mēģina izmisīgi saglābt gandrīz nesaglābjamo. Šoreiz pie konferences galda ir arī vadošie musulmaņu polītiskie un militārie pārstāvji, un Gamajels, lai iegūtu viņu labvēlību, ir spiests nākt klajā ar liela apmēra piekāpības koncesijām. Droši vien Lebanonas polītiķu kongress Šveicē šoreiz dos konkrētus rezultātus. Pavisam atklāti tur manāma Sirijas klātiene, bet Rēgena īpašais sūtnis Vidējos austrumos Rumsfelds nav manīts. Tas nozīmē, ka ne varenās ASV, bet necilā Sirija noteic Lebanonas nākotni.

Vašingtonas ārpolītika Vidējos austrumos, protams, neaprobežojas tikai ar Lebanonas problēmu vien, un tādēļ tieši pēdējā laikā nākuši vēl vairāki nepatīkami pārsteigumi. Tā Jordānas karalis Huseīns pagājušā nedēļā deklarēja, ka Vašingtonas vienpusīgā nostāšanās Izraēlas pusē ir iznīcinājusi jebkādas izredzes panākt arabu valstīm pieņemamu miera izkārtojumu vispār. Vašingtona par jaunu noraidījusi tiešas sarunas ar palestīniešu vēlētiem pārstāvjiem, un tieši palestīniešu problēma ir pati svarīgākā. Izraēlas attieksmes ar arabu kaimiņvalstīm nevar palikt mūžīgi saspīlētas, un tādēļ nemaz nav neiespējama jauna Izraēlas konfrontācija ar Siriju vai kādu citu valsti. Huseīns nevaino tieši prezidentu Rēgeņu, bet liek saprast, ka ir rūgti vīlies par gadu gadiem dāvāto uzticību Vašingtonai.

Arī Irakas un Irānas militārā konfrontācijā Vašingtona nevar palikt novērotāja lomā. Ajatola, raidot cīņā bērnus, ir spēcīgāks par amerikāņu diplomātiju.

Vašingtonā runā, ka ārlietu ministra Džordža Šulca attieksmes ar aizsardzības ministru Kasparu Veinbergeru nonākušas līdz kritiskam punktam. Te vēl jāpievieno demokratu senātora Moigana amerikāņu likumdevējiem iesniegtais ierosinājums pārcelt ASV sūtniecību no Telavivas uz Jeruzalemi. Arabi vēl joprojām Jeruzalemi uzskata par Izraēlas okupētu arabu territoriju. Nav zināms, kad un kas nomainīs tagadējo ārlietu ministru, un nav zināms arī tas, ko īsteni Rēgens sagaida notiekam tuvākā nākotnē Vidējos austrumos.

Padomju savienības īpašais emisārs čekists Alujevs Damasku jau atstājis. Ir zināms, ka viņš piedāvājis Sirijas prezidentam Asadam neaprobežotu militāru palīdzību. Te jāpiezīmē, ka arī Jordānas karalis Huseīns, kritizējot Vašingtonas ārpolītiku, norādīja, ka varot rasties apstākļi, kuŗos Jordāna būtu spiesta turpmāk amerikāņu piedāvāto ieroču vietā pieņemt Maskavas palīdzību.

Pasaulei nemanot, Maskavas diplomātiskā aktīvitāte Vidējo austrumu telpā nebūt neaprobežojas tikai ar Siriju vien. Iespaidīgi polītbiroja un armijas funkcionāri bieži iegriežas arī Persijas jūras līcī, pie kam nesenā Dienvidjemenas apmeklējumā tālos Maskavas ciemiņus atveda stalts kuģis, kas nosaukts Latvijas vārdā. Tā mēs varbūt nemaz nezinām, ka arī arabu pasaulei Latvijas vārds nav svešs, jo šim kuģim nav piesprausts tradicionālais Padomju vārds.

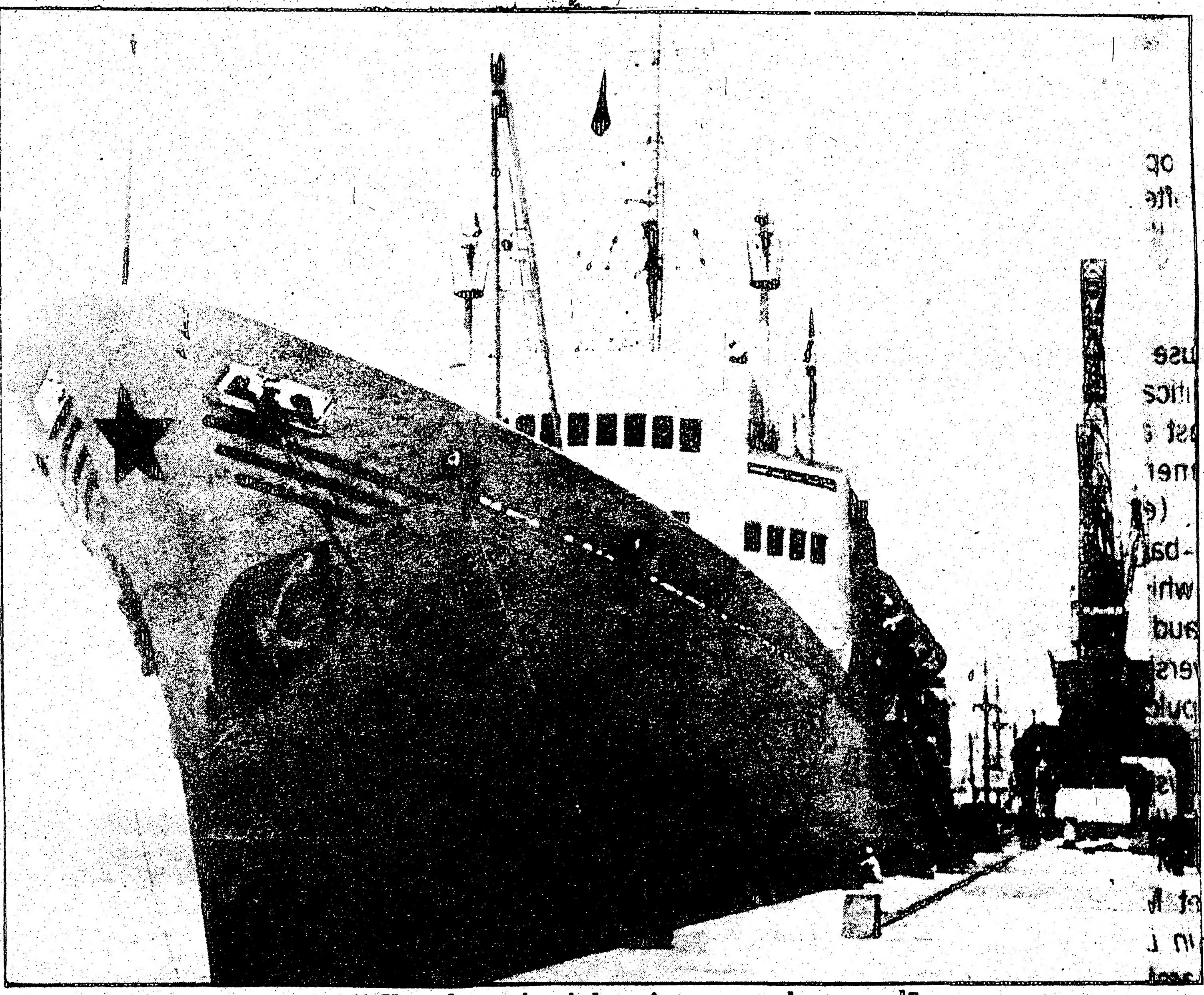
No balti krāsotās „Latvijas" Kremļa emisāri dzen intrīgas arabu pasaulē

Ajatola sūta bērnus kaŗā pret Iraku.

Izšķirīgais skrējiens starp Hartu un Mondēlu.

JARUZEĻSKIS IZMEKLĒ CILVĒKA TIESĪBU RESPEKTĒŠANU

Varšavā sanākušajā poļu komūnistu partijas kongresā ģenerālis Jaruzeļskis taisnojās par viņa valdības līdzšinējiem soļiem un apgalvoja, ka Polija patiesi ejot pretī demokratijai. Protams, ka poļu tauta par Jaruzeļska balmutēšanu tikai pavīpsnā. Te gan jāpiezīmē kāds cits ļoti zīmīgs notikums, kas arī mums būtu jāievēro. Amerikāņu ierosinājumā Apvienotās Nācijas nolēma pārbaudīt, kā Polijā tiek respektētas elementārās cilvēka tiesības. Tagad pārsteigtiem rietumu diplomātiem Apvienoto Nāciju ģenerālsekretārs nolasījis trīs lapu gaŗu izmeklēšanas rezultātu kopsavilkumu, no kuŗa var spriest, ka nekur citur cilvēku tiesības nerespektē tik daudz kā Polijā. Kad amerikāņi apšaubīja šo dīvaino ziņojumu, Apvienoto Nāciju ģenerālsekretārs norādīja, ka par zinu pareizību nevajagot šaubīties, jo tās taču ir sniegtas no Polijas valdības, un pats Jaruzeļskis tās parakstījis. Mēs varam iedomāties, kas notiktu, ja Apvienotās Nācijas kādā dienā izšķirtos tādā pašā veidā izmeklēt to, kas notiek Baltijas valstīs.

Polijas komūnistu akcija izvākt no publiskām celtnēm katoļu baznīcas simbolus ir sastapusi apņēmīgu pretestību tautā.

Skolnieku sāktai pretestībai tagad pievienojušies arī strādnieki un zemnieki. Varšavā priesteris Popielsesko apvainoja Jaruzeļski mēģinājumā ieslēgt arī baznīcu cietumā.

Iepriekšējā dienā Jaruzeļskis bija partijas kongresā izsaucies:

„Dumpīgi priesteŗi sajauc kanceli ar Radio Free Europe mikrofonu un dzen baznīcā polītiku."

Popielsesko uz to reaģēja:

„Tā nav Radio Free Europe balss, tā ir poļu tautas vairākuma balss."

OĻEGA GRIŅEVSKA IETEIKUMS

Pēc deviņu nedēļu ilgām apspriedēm Stokholmā 35 valstu delegāti nolēmuši Eiropas atbruņošanās un miera saglābšanas konferenci pagaidām pārtraukt uz diviem mēnešiem. Kā jau varēja sagaidīt, arī Stokholmā Kremlis šajās sarunās iemeta vienu sprunguli pēc otra. Patiesībā aizvadītās deviņās nedēļās delegāti pat nevarēja izšķirties, par ko īsteni runāt. Rietumi no savas puses nāca klajā ar projektu par saistošiem pārbaudāmiem konkrētiem soļiem, kas varētu novērst kaŗa izcelšanās briesmas. Šajos ietvaros NATO iesniedza septiņu punktu plānu, kuŗā bija norādīta arī nepieciešamība stingri sekot abu pretējo bloku militāriem manevriem, tos iepriekš pieteicot un nepieciešamā gadījumā arī inspicējot. Pad. savienības delegāts Oļegs Griņevskis NATO iesniegumu noraidīja kā vienpusīgu un kaitīgu Pad. savienības interesēm. Viņš ieteica Varšavas pakta plānu, kas savā būtībā ir Kremļa diktāts. Kamēr Griņevskis runāja Stokholmā, svešas zemūdenes vēl vienmēr ložņāja zviedru kaŗaflotes bazes Karlskronas pievārtē. Piesardzīgie zviedri šo zemūdeņu piederību nesauc vārdā, jo katrs ar svešām zemūdenēm saprot sarkanās flotes zemūdenes. Varbūt vēl šodien zviedru helikopteri nomet dziļumbumbas, lai aizbaidītu nelūgtos ciemiņus.

Pēc trīs mēnešu pārtraukuma pagājušā nedēļā Vīnē atjaunojās NATO un Varšavas pakta valstu sarunas par konvencionālo ieroču samazināšanu. Te jāpiezīmē, ka abas pretējās puses jau desmit gadus tur runājušas, bet nekā nav panākušas.

Grupu lidojumi uz

Dziesmu dienām Minsterē 1984

AR Air Canada jeb Lufthansa

Cena Kanadas dol. 869, bērniem līdz 11 g. 549, plus 12.50 dol. nodoklis, turp un atpakaļ, ieskaitot busu uz Minsteri, apdrošināšanu u.c. Pērkot pirms 29. febr., 50 dol. lētāk.

Lidojumi: *27. jūlija vakarā*
28. jūlija vakarā.

Par svētkiem un naktsmājām zvanīt **Monikai Jonānei**, **tālr. (416) 536-5235.**

Par ekskursiju braucieniem zvanīt Inesei Grodnis uz Avenue Rd. biroju.

HELLO WORLD TRAVEL LTD.

RICHMOND HILL
884-2122
10520 Yonge St. N.
Richmond Heights Plaza

AVENUE RD. N.
789-5304
1843 Avenue Rd.
(6 blks. North of Lawrence)

UNION STATION
368-7451
65 Front St. West
Arrivals Concourse

JAUNĀKĀS GRĀMATAS

V. Galēna — Vienmēr kāda zvaigzne aust	$14.50
Alb. Eglītis — Nesaules laika dziesmas	$17.50
J. Širmanis — Zilā kalna puisis, jaun.rom.	$10.00
E. Kreišmane — Es un pīlādžkoks, st.	$10.00
Latvju Enciklopēdija I d.	$48.00
J. Soikāns — Mākslas kritikas un esejas	$32.00
T.L.B. — Paaudzes paaudzēm, rakstu krājums	$15.00
A. Arājs — Garīgs apskats, rakstu kr.	$ 7.00
Latvija Šodien 1983	$12.00
J. Mednis — Lūdziet	$ 2.50
Angļu—latviešu vārdnīca 40.000 vārdu	$56.50
Angļu—latviešu vārdnīca 20.000 vārdu	$25.00
M. Kalmane — Laikam līdzi, dz.	$12.00
Rūgtais Apenis Nr. 56	$ 3.50
Teach Yourself Latvian	$ 9.00
K. Ķezbers — Rumba, rom.	$12.50
T. Brence — Ik brīdi svētī sirds, dz.	12.50
A. Melnalksnis — Rotaļas	$ 6.75
Ād. Šilde — Pasaules revolūcijas vārdā	$19.00
J. Klīdzējs — Otrais mūsos, rom.	$20.00
Eg. Grīslis — Toreiz un tagad ticībā, esej.	$18.00
A. Zemdega — Varšavā neaizmirst, impres.	$ 9.50
L. Ozolkalne — Pārnākšana	$ 9.00
K. Pētersons — Dieva meklētāji	$14.00
Vai alņi ēd suņus? Bērnu gr.	$ 5.50
K. Arums — Ačgārnā māja, pasakas	$ 7.50
J. Veselis — Māras sauciens	$15.00
Ticības spēkā, rakstu kr.	$12.00
E. Andersons — Latvijas bruņotie spēki	$38.00
Alma Bēne — Pērnā Zīle, dz.	$14.50
V. Mangulis — Latvia in the wars of the 20th C.	$26.25
M. Grīns — Latviešu gads, gadskārta un godi	$35.00
O. Šmits — Žēlastības brīnumi	$ 4.00
Dz. Zeberiņa — Es esmu visur	$13.00
Edg. Andersons — Latvijas vēsture 1920—1940 Ārpolītika I d.	$41.00
A. Melliņš — Uz klusuma spieķa, dzej.	$12.00
O. Liepiņš — Tālos atspulgos, atm.	$24.00
K. Sidars — Aiz ezera balti bērzi, rom.	$16.00

Piedāvā dāvanām: gleznas, rotas, keramiku, ādas un koka izstrādājumus, kā arī citas mantas.

DV GRĀMATNĪCA, 491 College St., Toronto, Ont. M6G 1A5, tālr. 921 - 7121. Pasta sūtījumiem 10% piemaksa.

Darba laiks: no pirmd. — piektd. pl. 11—19.30 vak.
sestdienās pl. 9—13.00 dienā

DV GRĀMATNĪCAS NODAĻA-SALONS, 4 Credit Union Drive, Toronto, Ont. M4A 2N8, tālr. 757-1482.

Darba laiks: no otrdienas līdz piektdienai
no pl. 15.00—20.00
sestdienās no pl. 10.00—15.00
svētdienās no pl. 12.00—15.00

ZIEDI UN DĀVANAS

GARDENIA
FLOWERS & GIFTS

362 Danforth Ave., Toronto, Ont. M4K 1N8
(Pie „Chester" pazemja pieturas)
466-1951 vai 466-1502

ZIEDI KATRĀ VEIDĀ — KATRAI VAJADZĪBAI
VISUR BRĪVAJĀ PASAULĒ
LATVIEŠU DAIĻAMATNIEKU DARBI
ĀDĀ, KOKĀ — KERAMIKA, AUDUMI
DZINTARA IZSTRĀDĀJUMI
ZELTKAĻA A. GUGĀNA ROTAS

Māra Lūsis un Inta Tauriņš

Ja domājiet iegādāties jaunu māju vai pārdot esošo, būšu priecīga Jums pakalpot.

A.E. LEPAGE
(ONTARIO) LTD REALTOR

Maria Tiltins, B.A., B.Ed.
1566 Bloor Street West
Toronto, Ontario M6P 1A4
Birojā: (416) 537-3431
Mājās: (416) 536-3702

Dāmu un kungu DRĒBNIEKI
šuj apģērbus pēc mēra un gaumes
Runā vāciski

Old Mill Tailors

Rudi H. Schneider
7 Riverview Gardens — 769-9535
PIE BLOOR, VIENU BLOKU RIETUMOS NO JANE

Ratas Optical

Igauņu uzņēmums.

219 Danforth Ave,
Toronto, Ont. M4K 1N2
465-6251

Atvērts pirmd. - piektd. 10—18
sestdienās 10—15

- **Gatavojam pēc acu ārsta paraksta brilles un visāda veida kontakta lēcas.**
- **Rāmji lielā izvēlē.**
- **Izkārtojam acu pārbaudes.**
- **Latviešiem 10% atlaide, ieskaitot brilles uz Latviju.**

GRUPU LIDOJUMI UZ

DZIESMU DIENĀM MINSTERĒ 1984.G.

Pavadonis prof. Dr. Gunars Šubiņš

NR. 1 — 29. JŪL. — 6. AUG. $1190.00 (US $975.00)
NR. 2 — 29. JŪL. — 12. AUG. $1330.00 (US $1090.00)

Ieskaitīts lidojums turp un atpakaļ, viesnīca un brokastis, visi transferi u.c.

* Iespējama atgriešanās arī vēlāk — bez piemaksas
* Pieejamas daudzas Eiropas tūres, Oberammergauas spēles, Euralpases un Studentu pases.

Rezervācijas jau pieņem

ATLAS TRAVEL SERVICE
103 RONCESVALLES AVE, TORONTO, ONT. M6R 2K9
Tel.: (416) 531-3519
Runājam latviski

VANKUVERA

● Vankuveras latviešu biedrības biedri, draugi un labvēļi 25. februāra vakarā kuplā skaitā pulcējās Maldovani restorānā, lai svinīgajā aktā un sekojošās kopējās vakariņās atzīmētu Vankuveras latviešu biedrības 35 darbības gadus.

Svinības ar svētbrīdi ievadīja biedrības goda biedrs mācītājs K. Avotiņš, svētku runu teica biedrības priekšn. A.Pūpols, iztirzājot biedrības attīstību un veikumus nostaigātajos trīsdesmit piecos gados.

Viesu vidū bija arī viena no biedrības dibinātājām Eižēnija Brauna, kuŗa saņēma krāšņus ziedus un atsaucīgus klātesošo aplausus.

Biedrības goda biedre dzejniece Aizsila Zīlīte pirmā apsveica biedrību jubilejā un pasniedza dāvanu — gleznu. Viņai sekoja Latviešu biedrības Vašingtonas pavalsts pārstāvis Rubenis, pasniedzot aploksni; Vankuveras ev. lut. draudzes priekšniece Zigrida Leimani sveicināja no draudzes un pasniedza latvisku svečturi. DV Britu Kolumbijas nodaļas valdes priekšsēdis N. Driķītis biedrības karoga kātam piestiprināja sudraba piemiņas naglu. Biedrības priekšn. A. Pūpols godināja visus aktīvos biedrības darbiniekus, pasniedzot katram skaistu neļķes ziedu.

● Pulkveža Oskara Kalpaka piemiņu 3. martā Vankuveras latvieši godināja dievkalpojumā, ko vadīja prāv. R. Āboliņš no Sietlas.

Baznīcas blakus telpās vēlāk Vankuveras korporāciju kopas izkārtojumā notika piemiņas akts, ko ar uzrunu atklāja kopas vecākais prof. Jānis Lielmežs. Viņš iepazīstināja akta dalībniekus ar dārzu architektu Eriku Eglīti, kas pārzina EXPO 86 izbūvi Vankuverā.

E. Eglīte ļoti interesantā stāstījumā izskaidroja EXPO plānus, ilustrējot tos ar daudzām shēmām un zīmējumiem.

Baznīcu ar krāšņiem ziediem bija greznojusi Marija Aleksandra. **Jāz. Ruško.**

Izdaru krāsošanas darbus

Nocenošana par brīvu.

Zvanīt no pl. 10—23,
tālr. 924-7095.

Kārļa Suntaža būvdarbi,
Metro lic. B 2494.

Būvē jaunas mājas un vasarnīcas. Izdara pārbūves, remontus, krāsošanas un mūrēšanas darbus. Sagādā atļaujas. Zvanīt 751-6829.

GUNARS CONSTRUCTION

izdara visāda veida **pārbūvju un piebūvju darbus,** ieskaitot **plumbing un elektrību.**
Lūdz zvanīt **889-5076.**

BAZNĪCU ZIŅAS

TORONTO

SV. JĀŅA DRAUDZE

Draudzes kanceleja atvērta otrdienās, trešdienās un ceturtdienās no pl. 10 līdz 17, tālr. 921-3327, 200 Balmoral Ave.

25. martā pl. 11 dievkalpojums, māc K. Kuškēvics un teol. stud. A. Elberts.

1. aprīlī pl. 11 dievkalpojums, māc. A. Celms, teol. kand. E. Liepiņš.

8. aprīlī pl. 11 dievkalpojums, teol. kand. E. Liepiņš.

15. aprīlī pl. 11 Pūpolu svētdienas dievkalpojums ar dievgaldu. Draudzes darbinieku un darbinieču amatā ievešana un svētīšana. Mūzikālā daļā brāčists A. Jansons.

19. aprīlī pl. 19 Zaļās Ceturtdienas dievkalpojums ar dievgaldu. Mūzikālā daļā Alberts un Ženija Vītoli.

20. aprīlī pl. 11 Lielās Piektdienas dievkalpojums ar dievgaldu. Draudzes vokālais ansamblis, diriģente B. Alka.

22. aprīlī pl. 6 un 11 Kristus augšāmcelšanās svētku dievkalpojumi. Mūzikālā daļā Dainas koris un tenors Jānis Barušs. Pēc agrā dievkalpojuma kopējas Lieldienu brokastis.

SV. ANDREJA DRAUDZE

Māc. J. Cālītis, Sv. Andreja draudze, tālr. 924-1563, Carlton St. un Jarvis St. krustojumā, Toronto, Ont. Tālr. mājā 482-8403, 8 Rolland Rd., Toronto, Ont. M4G 1V5. Māc. J. Cālīša runas stundu laiks kancelejā: trešdienās un ceturtdienās no pl. 10—12 un no 18—19. Citā laikā, iepriekš sazinoties.

25. martā pl. 11 dievkalpojums lieliem un maziem.

1. aprīlī pl. 13 dievkalpojums angļu valodā ar dievgaldu; pl. 15 dievkalpojums, piedalās Sv. Jāņa draudzes vokālais ansamblis. Pēc dievk. garīga satura literāri mūzikāla pēcpusdiena. Piedalās Sv. Jāņa draudzes vokālais ansamblis un L. Cauka, I. Grebzde, L. Gulbe, I. Vīksna.

8. aprīlī pl. 11 dievkalpojums.

14. aprīlī pl. 18 (sestdienā) draudzes koŗa gadskārtējais koncerts.

15. aprīlī pl. 15 Pūpolu svētdienas dievkalpojums, dievgalds.

19. aprīlī pl. 19.30 Zaļās ceturtdienas dievkalpojums, dievgalds.

20. aprīlī pl. 11 Lielās piektdienas dievkalpojums, dievgalds, koris.

22. aprīlī pl.6 rītā Kristus Augšāmcelšanās svētki. Koris. Pēc dievkalpojuma draudzes kopīgas brokastis. Pl. 9 rītā dievkalpojums angļu valodā.

29. aprīlī pl. 11 dievkalpojums.

6. maijā pl. 13 dievkalpojums angļu valodā. Pl. 15 dievkalpojums.

13. maijā pl. 11 Ģimenes dienas dievkalpojums. Pēc dievkalpojuma Ģimenes dienas sarīkojums.

20. maijā pl. 11 draudzes jauniešu iesvēte, dievgalds, koris.

27. maijā pl. 11 dievkalpojums.

AUSTRUMU DRAUDZE

Māc. A. Celms: 47 Lord Roberts Drive, Scarborough, Ont., MIK 3W1, tālrunis 267-3507. Toronto Austrumu draudzes dievkalpojumi notiek Sv. Barnaba baznīcā 361 Danforth Ave.

25. martā pl. 13 dievkalpojums. Māc. A. Briedis un teol. stud. A. Elberts.

1. aprīlī pl. 13 dievkalpojums.

8. aprīlī pl. 13 dievkalpojums.

15. aprīlī pl. 13 dievkalpojums.

20. aprīlī pl. 18 Lielās piektdienas dievkalpojums ar dievgaldu.

22. aprīlī pl. 6 no rīta Augšāmcelšanās saullēkta dievkalpojums. Pēc dievkalpojuma svētrīta brokastis.

29. aprīlī pl. 13 Lieldienu atsvētes dievkalpojums.

6. maijā pl. 13 dievkalpojums.

13. maijā pl. 13 Ģimenes dienas dievkalpojums.

BAPTISTU DRAUDZE

Māc. A. Arājs, 9 Kingsbridge Court, Apt. 402, Willowdale, Ont. M2R 1L6, tālr. 638-3822. Toronto latviešu baptistu draudzes sanāksmes Walmer Rd. baptistu dr.dievnamā.

Toronto latviešu baptistu draudzes dievkalpojumi notiek katru svētdienu pl. 16 Walmer Rd. baptistu draudzes dievnamā.

Lūgšanas sanāksmes notiek katru trešdienu pl. 19.30.

GAISMAS TELEFONS — ticības stiprināšanai 635-8582 atkal atjaunots un darbojas 24 stundas. Programmas latviešu valodā, maina 2 reizes nedēļā.

KATOĻU DRAUDZE

Prāvests Dr. B. Kokins, 67 Curzon St., Apt. 315, Toronto, Ontario, M4M 3J3, tālrunis (416) 466-7037. Toronto katoļu vienības dievkalpojumi notiek Kristus Augšāmcelšanās (lietuviešu) baznīcā, 1021 College St. Dievkalpojumi katra mēneša otrā svētdienā, pl. 13.00.

HAMILTONAS DRAUDZE

Hamiltonas latviešu ev. lut. Kristus draudze — 18 Victoria Ave. South. Māc. K. Kuškēvics, 55 East 44th St., Hamilton, Ont. L8T 3G6, tālrrunis 385-9838. Māc. K. Kuškēvica runas stundas baznīcas telpās ceturtdienās no pl. 19—21. Tālr. 527-5810. Ieeja birojā no baznīcas aizmugures.

28. martā pl. 16 draudzes dievkalpojums.

BRAMPTONAS DRAUDZE

Bramptonas latviešu ev. lut. draudzes dievkalpojumi notiek Grace United Church dievnamā: 156 Main Street, North Brampton, Ont. Māc. A. Briedis, 44 Marrylin Cr., Toronto, Ont. M4B 3C6, tālr. 757-2739.

MONTREALAS DRAUDZE

Prāv. A. Voitkus, 3438 Rosedale Ave., Montreal, P.Q. H4B 2G6. Tālr. 489-3224. Montrealas latv. ev. lut. Trīsvienības dr., Sv. Jāņa baznīcā, 4345 Marcell Ave.

25. martā pl. 13.30 dievkalpojums. Teol. kand. E. Liepiņš.

1. aprīlī pl. 13.30 dievkalpojums.

8. aprīlī pl. 13.30 dievkalpojums.

15. aprīlī, Pūpolu svētdienā, pl. 13.30 dievkalpojums ar dievgaldu.

20. aprīlī, Lielajā piektdienā, pl. 13.30 dievkalpojums ar dievgaldu.

22. aprīlī, Lieldienu svētrītā, pl. 6 no rīta dievkalpojums.

29. aprīlī pl. 13.30 dievkalpojums.

OTAVAS DRAUDZE

Māc. E. Lange, 364 Pleasant Pk. Rd., tel. 733-3906. Otavas latv. ev. lut. Miera draudze Sv. Pēteŗa lut. baznīcā, 400 Sparks St.

25. martā pl. 14 dievkalpojums Pēteŗa baznīcā. Pēc tā dāmu komitejas gada sapulce. Visas draudzes locekles aicinātas piedalīties.

1. aprīlī pl. 14 dievkalpojums Pēteŗa baznīcā. Darbinieku/ču ievešana amatā.

8. aprīlī dievkalpojums nenotiek.

15. aprīlī pl. 14, Pūpolu svētdienā, garīgs koncerts Pēteŗa baznīcā.

20. aprīlī pl. 14 Lielās Piektās dievkalpojums ar dievgaldu Pēteŗa baznīcā.

LATVIEŠU MISIJAS RADIO RAIDĪJUMS
„BRĪTIŅŠ AR DIEVU"
nepārtraukti
30 gadu gājumā
katru svētdienas rītu no
pl. 9 — 9.30
Vilnis 1270 AM
no Niagaras WHLD raidītāja
Vadītājs A. Laksmanis
106 Dorset Rd., Scarboro,
Ont., tālr. 261-4218
Latviešu misijas

KLAUSIETIES „LABĀS ZIŅAS" RAIDĪJUMU
uz īsajiem viļņiem 6155 KHZ
49 metr. band
Sestdienās plkst. 10.30 vakarā
Vadītājs Dāvids Miķelsons,
60 Stevenson Rd., Rexdale, Ont.
M9V 2B4
tālr. 749-0832

KLAUSAITIES GARĪGOS RAIDĪJUMUS
Global TV 6. un 22. stac.
100 Huntley St., Toronto,
no pirmd. — piektd. pl. 9.30 no rīta, sestd. pl. 10 no rīta. Bufalo TV stac. 29, 700 Club, ik dienas pl. 11.30 no rīta un pl. 9.30 vakaros.
Radio FM CBN 107.1
24 stundas. Tel. 889-3126.

Un Jēzus tiem sacīja: Ejiet pa visu pasauli un pasludinait evaņģeliju visai radībai (Mrk. 16:15).

Bezmaksas kristīgu literātūru un kasetes ar garīgu dziesmu ierakstiem jūs varat saņemt, rakstot māc. J. Šmitam, Box 465, Surrey, B.C. V3T 5B7.

Mūsu draugs

kapteinis Ēvalds Vērsāns

dzimis 1898. gada 3. martā Kokneses pagastā,
aizsaukts mūžībā 1984. gada 1. martā Vellingtonā, Ont.

Sirsnībā un pateicībā viņu piemin
Lilija, Roberts, Alberts un Imants Ameriki

Tālu ceļu esi uzņēmis.
Ilgotā dzimtenē
lai tas Tevi noved!

Mūsu ordeņa brāli

kapteini **Ēvaldu Vērsānu**

kas pievienojies aizsaules varoņu pulkiem 1984. gada 1. martā,

sērās piemin
Latviešu Dzelzkrusta kavalieŗu savienība

Mūžos nerimsies Daugavas krāces,
Mūžīgi dzīvos varoņu gars!

Mūsu nodaļas biedrs

Konrads Dobelis

miris 1984. gada 28. februārī Kalgarijā,
apbedīts 3. martā Hamiltonā.

Viņu neaizmirsīs
DV Albertas nodaļa

Mūsu nodaļas biedrs

Voldemārs Šņornieks

dzimis 1894. gada 2. septembrī Sāvienas pag., Latvijā,
miris 1984. gada 3. martā Midlandē, Kanadā.
Apbedīts 6. martā Hamiltonas Woodland kapos.

Par viņu skumst
Hamiltonas vanadzes un vanagi

Daugavas Vanagu nams
PIEDĀVĀ ZĀLI
DAŽĀDIEM SARĪKOJUMIEM
PIEPRASIET TELEFONISKI

125 Broadview Ave.
Tel. 465-5225

Daugavas Vanagu klubs
ATVĒRTS BIEDRIEM UN VIESIEM
no pirmdienas — trešdienai, iesk.,no pl. 14 — 22,
ceturtd. no pl. 14 — 24,
piektd., sestd. no pl. 12 — 24,
svētdienās slēgts.

VALUDE
JEWELLERY LTD.
Zeltkaļi
ALDONA KORMS un
TĀLIS KIVLENIEKS B.Sc. G.J.
VEIKALĀ UN DARBNĪCĀ — Tālr. (416) 595-1125
College Park, 444 Yonge St., Toronto, Ont. M5B 2H4

Fotografisks uzņēmums ar atzītu kvalitāti.
(416) 863-1166
BENJAMIN
FILM LABORATORIES LTD.
287 Richmond St. E.,
Tor., Ont. M5A 1P2
We believe every picture counts

Lielākais latviešu veikals Toronto
BROADVIEW DELICATESSEN
141 Danforth Ave, tel. (416) 465-9905
un
POKO'S MEAT
376 College Str. (tuvu pie Bathurst), Toronto, Ont.
tel. (416) 922-1300

Piedāvā:
- lielā izvēlē eiropiešu gaumē gatavotus gaļas izstrādājumus,
- žāvētus ītarus, zivis,
- pašu ceptu rupjmaizi, pīrāgus, ķimeņmaizītes, smalkmaizītes, jubileju kliņģeŗus u.c. gardumus.
- klāj viesību galdus.

Īpašnieki Ausma un Jānis Miķelsoni

Ērgļu ligzdas medus
30 Dewson St.
Toronto, Ont.
Telefons 534-0563
S. Vasarājs

EAGLE'S NEST

Alcan Building Products Authorized Dealer
ALCAN
Māju īpašnieki!
ietaupait ar ALCAN SIDING
Sazinaities ar uzņēmuma īpašnieku — bez starpniekiem gatavo un ierīko

- LIETUS NOVADA CAURULES
- LOGUS
- DURVIS
- MARĶĪZES (Awnings)
- JUMTA PĀRKARES

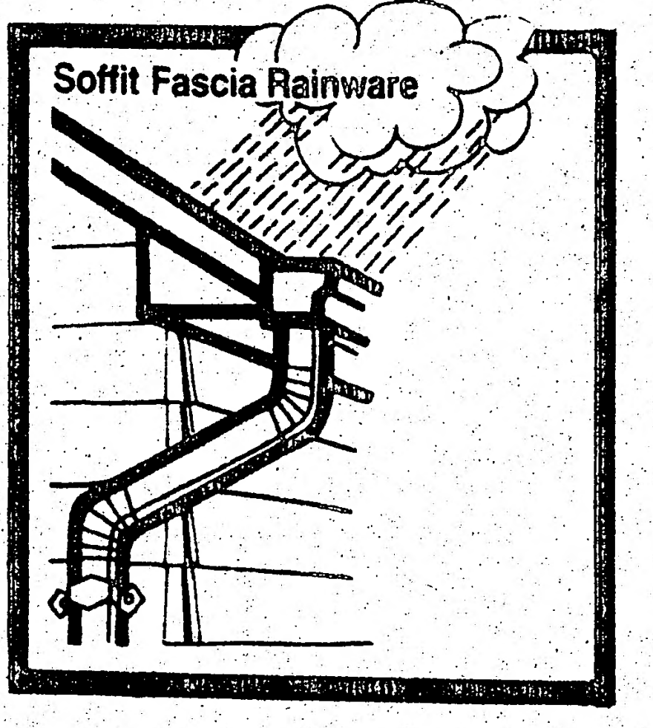

CENTURY ALUMINUM INSTALLERS
Īpašnieks Artūrs Mīme
2229 Dundas St. W., Toronto, M6R 1X6 **534-2864**

Latviešu nams Toronto
IZĪRĒ TELPAS
SARĪKOJUMIEM UN VIESĪBĀM

Pēc vēlēšanās nama dāmu komiteja rīko
GODĪBU GALDUS
491 College Street, Toronto, Ont. M6G 1A5
Tel. 922-2931

OPTICAL STUDIO
R. Schmid, Optician
VĀCU OPTIĶIS —

Specializējies kontaktlenžu nozarē.
Lielā izvēlē eiropiešu aceņu rāmji.

1586 Bloor St. W., Toronto.
Tel. 535-6252.

R. S. KANE Ltd.
APBEDĪŠANAS BIROJS
4812 Yonge Street
(Sheppard Avenue tuvumā)
Willowdale, Ont.
221—1159

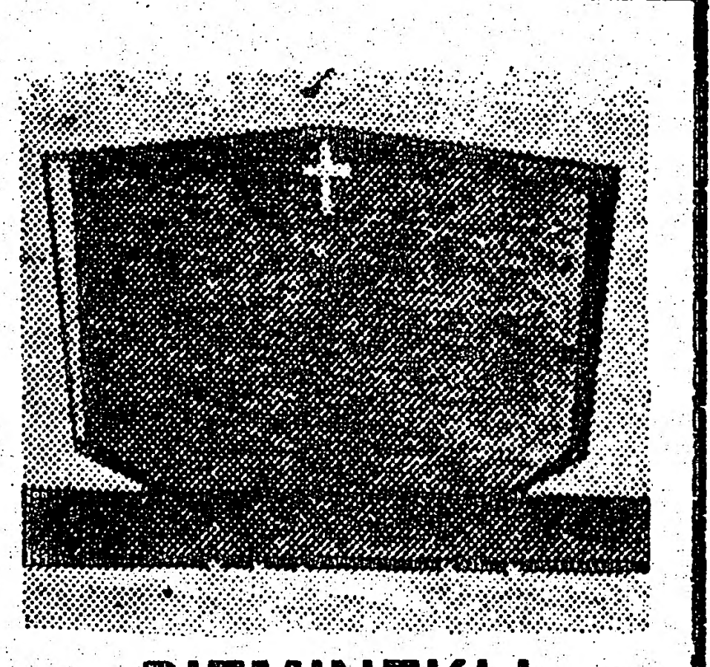

PIEMINEKĻI
487-2147, vakaros 445-8955
Kvalitātes darbs un
eiropiešu mets
Igauņu uzņēmums
YONGE MEMORIAL LTD.
2044 Yonge St., Toronto
M4S 1Z9
Starp Eglinton un Davisville

Ātri, glīti un lēti
iespiežam
dažādus ielūgumus
Tel. 466-1514

Humphrey Funeral Home
A. W. Miles Chapel
1403 Bayview Avenue, Toronto
(at Davisville)

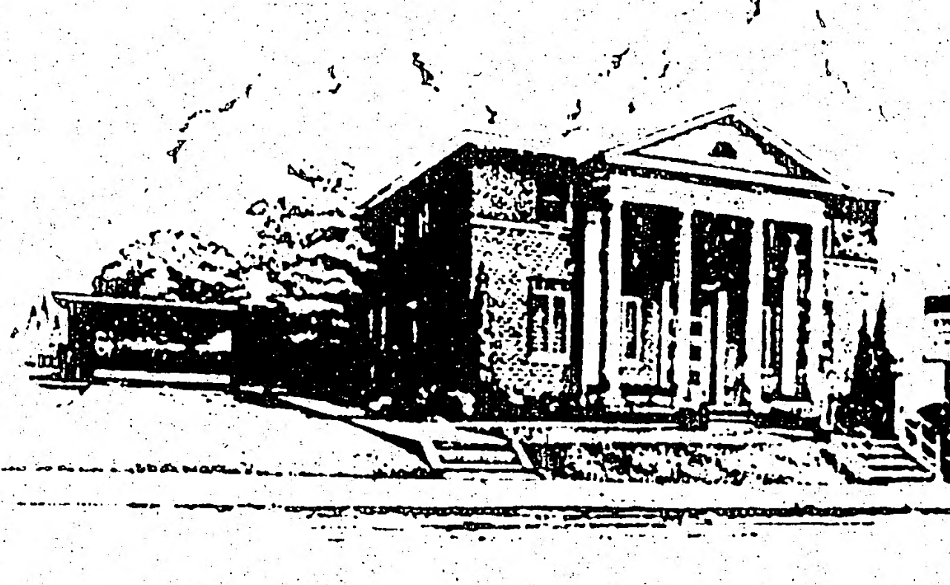

Toronto centrā vislabāk situētais bēŗu nams — tuvu Sv. Jāņa, Sv. Andreja un Sv. Barnabas baznīcām. Smalkjutīgi pakalpojumi latviešu ģimenēm katrā laikā. Bēŗu namu vada Humphrey ģimene jau trešā un ceturtā paaudzē.

487-4523

SAIŅI UZ BALTIJAS VALSTĪM un P.S.R.S.
Mēs pārsūtām apdrošinātus drēbju un apavu sainīšus līdz 19 2/3 märc. netto
LIELA MANTU IZVĒLE MŪSU VEIKALĀ
Biroja laiks — pirmd., otrd., ceturtdien un piektdien no pl. 9.00 — 17.00.
Piektdienās vēlākā laikā — iepriekš sazinoties pa telefonu
Sestdienās no pl. 9.00 — 16.30, trešdienās birojs slēgts.
Jūnijā, jūlijā un augustā — atvērts trešdienās, slēgts sestdienās.
BALTIC Exporting Co.
482 Roncesvalles Ave., Toronto, Ont. M6R 2N5
tālr. 531-3098

DOWNTOWN WOOLS, ARTS & CRAFTS
Īpašn. Elza Avots
9 Queen St. East (pie Simpsona un Yonge).

Lielā izvēlē dažādu rokdarbu materiāli.
Padomi rokdarbu jautājumos.
TEL.: 368-5011

Murray E. Newbigging
BĒŖU MĀJA
- **Izjusti personīgi pakalpojumi**
- **Pastāvīga kapella**

M. WAYNE HAMILTON
Funeral Director
733 Mount Pleasant Rd., pie Eglinton Ave.
Auto novietošana. Tel. **489-8811, 489-8002**

Vilku meža bērns.
Irmas Grebzdes stāsts

(Turpinājums)

„To nedrīkst aizmirst! Litiņ, to neaizmirsti, ka rakstīts vārds latviešu valodā ir dzīvas tautas vārds un vienmēr runās uz latviešu sirdi —", tā bieži viņa norādīja, — „Tu, bērns, lasi, tad tev atvērsies pasaule, kuŗai tu patiesībā piederi —".

— Jā? Vai tā bija?

Vecāmāte viņai un Andim iemācīja tekoši lasīt latviski. Arī mājas valoda tā bija. Ģimenē. Pietrūka dažkārt vārdu, lai veikli izteiktos, bet — lasīt grāmatas Rūtu bērni abi prata. Māte bārās uz vecomāti. „Ko tu moki tās mazās galviņas? Kur viņi to valodu liks! Ja jau valodas, tad lai mācās lielo tautu, ne tās „kripatiņas" mēlē lasīt —. Tu mani diezgan izmocīji. Nu vēl arī bērnus —. Tā taču pilnīga aplamība! — māte patiesi bija dažreiz dusmīga un tad tīšām ar bērniem un tēvu sarunājās *angliski, labi* zinādama, ka šo valodu vecāmāte pārzināja vāji.

„Lai nu pamācās vien. Neviens nezina, kā dzīvē var ceļi pašķirties," vecāmāte rāmi atbildēja.

„To tu teici man, kad piespiedi latviešu skolā iet," māte nerimās. — „Nu, un kur man tie ceļi tā ir pašķīrušies uz to tavu zemi! Jāsmejas, kā cilvēks var dzīvot tādā gara apmātībā —."

„Katram sava uts —", vecāmāte nosmējās, un šo teicienu Lita tik ļoti labi atceras. Utis viņa gan bija redzējusi kāda dzīvnieka spalvā. Bet, laikam, tādas bija arī cilvēkiem, ja vecāmāte to tā mīlēja pasacīt.

Istabiņā ir viegla tumsa. Lita iededz gaišo galda lampu. Grāmatu skapim atvizuļo stikla durvis. Aiz tām glītās rindās gul vecāsmātes mīļā pasaule.

Dažas grāmatas Lita ir izlasījusi. Svētku brīvdienās, kad ir laika gana. Dažas —. Tikai, tikai dažas. Un tur, skapī, ir vismaz simts —.

Andis jau sen vairs nelasa. Viņam jāizlasa sporta žurnāli, avīzes, jāskatās televīzijā hokeja spēles. Tēvs arī tā šo to. Ar lauksaimniecības žurnāliem pilni visi viņa istabas kakti. Vecāsmātes abonētās latviešu avīzes neatlocītas gul dažkārt kaudzītē uz galdiņa pie loga. Neviens tās neatveŗ. Nav jau laika.

Litai žēl šo neizlasīto avīžu. Kā vecāmāte gaidīja tās pienākam! Lasīja katrā brīvā brīdī un tad — pie vakariņu galda šo to pastāstīja visai ēdāju saimītei. Tās bija ziņas kā no citas pasaules —.

„Lūk, veidojas jauna bērnu nometne. Taču — nepazudīs mūsu valoda —", tā teica vecāmāte.

„Gan jau pazudīs, māt —", tēvs niecīgi un pārliecināti noteica. — „Svešums to jau ir apēdis..."

„Tu tā nerunā. Pats labi apguvi ir lasīt, ir rakstīt. Cik tad vecs biji, kad sāki braukt uz pirmajām bērnu nometnēm? Tev bija tā ap divpadsmit. Helgai — desmit gadi? Nē — vairāk gan, četrpadsmit! Tā!"

„Jā, toreiz —", tēvs norūc. — „Toreiz bija citādi, kad es augu svešā zemē. Kaut kur vēl manas bērna kājas stāvēja uz Latvijas zemes. Es biju tur piedzimis. Kas tad šiem — te dzimuši, te ieauguši. Veltas ir pūles viņus mēģināt pārtaisīt —. Tāda ir dzīves īstenība —. Andis pat — to vasaru, kad viņu ieliki tajā latviešu bērnu nometnē. Vai gudrāks pārbrauca?"

„Gudrāks gan," vecāmāte lēnīgi smaidīja un Lita sasprindzināta sēdēja savā krēslā, gaidīdama, kad Andis atvērs savu muti un sacīs —„Tāda nometne viena, tāda otra. Mēs visi sarunājāmies tur angļu valodā..."

Tomēr, Andis klusēja. Un vecāsmātes sirdī neiedūrās viņa vārdi. Taču viņa bija tā, kas deva naudu, lai Andis nometnē tiktu.—

Vairāk šo jautājumu neviens necilāja. Vismaz pie galda ne. Varbūt tēvs ar vecomāti to divatā pārrunāja? Litai vasaras nometne netika piedāvāta — un viņa arī nekāroja turp braukt. Rūtās bija darba un prieku diezgan! Vilku mežs vienmēr vilināja atklāt brīnumus!

Tā gan!

Lita atbīda grāmatu skapja durvis. Viņai pēkšņi liekas, ka te ir dārgumu krātuve. Viņai nezināmu dārgumu. Izpētāmu, apmīļojamu. Kad tās izlasīs? Šīs rindas glītos iesējumos —. Varbūt te slēpjas vecāsmātes dzīves gudrība, viņas mīlestība, labestība...Ak!

Durvis atkal aizslīd ciet. Dārgumu krātuve nepazudīs. To Lita nepieļaus. Un šķiet, ka mīļa balss klusu saka: „Tā gan, meitiņ. Tā gan. Te ir bagātība, kas tev jāatklāj, kad būs laiks —".

Kad būs laiks?

* * *

Rīts ieskrien pagalmā ar saltu vēju. Ir sestdiena, un tēvs ar Andi parastajos darbos. Lita vēl piezvana Svenam. Vai tad patiesi viņi jās Vilku mežā? Vai šādā laikā neatliks?

„Kādēļ? Saģērbies," Svens atbild ar pilnu muti, acīm redzot cēlies no brokastu galda. „Es jau zirgus apsegloju. Tu savējo atstāsi te. Gribu, lai pamēģini manu Samaru. Tam viegla gaita. Iejāsim nākošajam pavasarim. Tad man būs astoņi zirgi manā skolā. Arī jauns aploks, jauni šķēršļu celiņi — jā —, jāj tik šurpu, tad tev tos jaunumus nolikšu priekšā. Noturies tik seglos —"

Lita uzģērbj biezo kamzoli, galvā uzbāž brāļa cepuri. Gaŗajos zābakos kājas būs siltas.

Viņa dodas uz staļļiem. Vecais Brūnis dīdās pa savu aizgaldu. Citi zirgi ir ārā, tikai viņš atstāts Litas izjādei. Vienā veiklā lēcienā meitene ir seglos, un Brūnis sprauslodams uzsāk riksi gar tīruma malu uz Trāgām . Svena tēvs ir uzcēlis jaunu, modernu dzīvojamo ēku. Tā ir trijos stāvos, lieliem logiem, dēlīšu rakstā izrotātām durvīm.

Trāgas ir turīgi zemnieki. Cik piena govis jau ir aizceļojušas pasaules tirgū — gan uz Japānu, gan uz Dienvidameriku —. Hāga saka — „Mūsu gotiņas uzcēla jauno māju —". Nujā! Rūtām vēl tādu panākumu nav. Bet būs! To Lita tic. Ja tā strādā kā tēvs ar Andi, tad noteikti būs!

(Turpinājums sekos)

Grāmatu un video materiālu krājējs,

39 g.vecs, vēlas sarakstīties ar baltiešu kristīgu dāmu, 20—40 g. vecu.

Rakstīt šai avīzei ar norādi:

GRĀMATU KRĀJĒJS

K. MARKITANTS CONSTRUCTION

veic visāda veida galdniecības darbus — piebūves, pārbūves, remontus. Zvanīt vakaros

222-1827

Meklē pārzini

JĀŅA RIEKSTIŅA LATVIEŠU STUDIJU CENTRAM,

sākot ar 1984. gada augustu. Centrs atrodas pie Rietummičigenas universitātes Kalamazū, Mičigenā. Darbā ietilpst administrātīvi pienākumi, ēdienu gatavošanas pārraudzība un Studiju Centra sarakste latviešu un angļu valodā. Laulāti pāŗi, kā arī vieninieki, vēlami. Alga $7.800.00, dzīvoklis un daļējs veselības apdrošinājums.

Lūgums iesūtīt darba pieredzes pārskatu līdz 1984. gada **1. maijam** saimniecības padomes priekšsēdim **Dr. Uldim Šmidchenam 4724 Romence Rd., Portage, MI 49002, U.S.A**

A/S LATVIEŠU NAMS TORONTO

STEIDZAMI MEKLĒ

PĀRVALDNIEKU

Vēlams precēts pāris. Atalgojums pēc vienošanās. Brīvs dzīvoklis. Lūdz rakstīt **491 College St., Toronto, Ont. M6G 1A5.**

Vecākais latviešu puķu veikals

Venus

ZIEDI KATRAM GADĪJUMAM

Pasūtinājumus pieņem arī no ārzemēm un uz ārzemēm.

231 RONCESVALLES AVE., TORONTO 3, ONTARIO.

Tel. darbā 534-4645, pēc darba 533-4037.

A. PUTNIŅŠ

RM

NSM

ROSAR-MORRISON FUNERAL HOME LTD.

Thomas L. Morrison — Funeral Director
467 Sherbourne St., Toronto, Ont. M4X 1K5
Tel. 924-1408

RŪPĪGA UN SMALKJUTĪGA APBEDĪŠANAS CEREMONIJU IZKĀRTOŠANA

Par brīvu! Viens pāris

Wrangler® **džīnu** (muita jāmaksā sūtītājam), ja jūs sūtāt samaksātas muitas saini, smagāku par 6 kg ar gaisa pastu. Šis piedāvājums spēkā **līdz 1984.g. 3. apr.**

SAVE-O-WAY
PARCEL SERVICE
A DIVISION OF 547319 ONTARIO LTD.

331 Roncesvalles Ave, Toronto, Ont. M6R 2M8, tel. (416) 532-3042.

Hamilton office: 747 Barton St.E., tel. 544-3603.

Mēs pieņemam jaunu mantu sūtījumus, nodotus mūsu birojā.

Gaisa pasta likmes:

līdz 6 kg $50
" 7 kg $58
" 8 kg $65
līdz 9 kg $69
" 10 kg $72

Pa jūras ceļu

5 kg $19
10 kg $34.

Visi saiņi apdrošināti.

Wrangler Standart dāvanu sainis:

4 pāŗi džīnu — 2 dāmu, 2 kungu. Pa gaisa pastu — 3 kg. Muita, iesaiņojums un transports iesk. Cena $225, US $180.

Sūtait M.O. un norādījumus mūsu Toronto birojam.

GARANTĒTA PIEGĀDE.

SAVIENOTĀS VALSTIS

ŅUJORKA

● Ņujorkas latviešu ev.lut. draudzes Jonkeru baznīcas pārvaldniece K. Celmiņa februāŗa beigās nosvinēja savu 90. dzimumdienu. Pārvaldnieces darbu viņa veica 20 gadus, pēdējā laikā gan tikai pieskatīja baznīcu. Marta sākumā viņa pārcēlās dzīvot uz Vāciju pie meitas. Pārziņu pienākumus uzņēmusies Grāvīšu ģimene, kas tikko iebraukusi uz dzīvi no Latvijas.

● Latvijas valsts neatkarības atceres akts un sarīkojums šogad iecerēts 17. novembrī Lēmaņa kolledžas lielajā zālē Bronksā, kur tas notika arī iepriekšējā gadā. Tā nolēma Ņujorkas latviešu organizāciju padomes sēdē 2. martā. Īres maksa par telpām 3.000 dol. Pārrunāja arī iespējas telpas īrēt Linkolna centrā, bet tur īres maksa pārsniedz 10.000 dol. Arī līguma parakstīšanas laiks notecējis, jo par Linkolna centra telpām līgumu vajadzētu parakstīt janvārī. Bronksā ir ērti mašīnas novietot, skaistas telpas, kaut šim rajonam nav pārāk laba slava, tas nevar sacensties ar Manhatenas ērtībām.

● Agrā rīta stundā 2. martā Kvīnsā atrasts sadurtais Reinis Laiviņš. Pēc ievainojumiem viņš miris. Nelaiķa vecāki ir Ņujorkas skautu un gaidu vienību vadītāji. Apstākļus skaidro Ņujorkas policija.

● Ņujorkas DV apvienības biedru sapulcē 3. martā DV namā vienprātīgi pieņēma valdes un revīzijas komisijas ziņojumus un sastādītos pārskatus. Budžetu pieņēma 9085 dol. apmērā administrācijai un 11787 dol. aprūpei. Vēlēšanās no jauna valdē ievēlēja O. Reinholdu un K. Vanagu revīzijas komisijā, pārējie visi ir iepriekšējie darbinieki. Noraidīja DV ASV valdes ieteikumu būvēt DV namu Gaŗezera apkārtnē. To pamatoja, ka DV ASV valde nav izstrādājusi konkrētu plānu, un šinī apkārtnē ir jau vairāki latviešu sabiedriskie īpašumi. DV apvienības priekšnieks A. Braunfelds savā ziņojumā pieskārās tā saukto „kaŗa noziedznieku'' tiesāšanai, kas plaši aprakstīta apvienības apkārtrakstā. Sapulci vadīja A. Puķīte, protokolēja G.Mekšs. Par biedriem apvienībā uzņēma 9 jauniešus.

● Pensionāru atpūtas nometne Ņujorkas draudzes Katskiļu īpašumā šogad paredzēta no 28. maija līdz 24. jūnijam un no 3. līdz 30. septembrim. Šādu pasākumu Ņujorkas draudze veic jau 18 gadu.

● Pēc pagājušā gada parauga Ņujorkas draudzes Katskiļu īpašumā šogad notiks mūzikas nometne no 24. jūnija līdz 2. jūlijam. Eiropas futbola un volejbola nometnes notiks no 24. līdz 30. jūnijam. No 1. līdz 15. jūlijam nometņošana bērniem, kam grūtības ar latviešu valodu, pēc tam trīs divnedēļu nometņošanas periodi pārējiem. No 26. augusta līdz 2. septembrim darbosies ALA 3x3 nometne Māras Bukas vadībā. Bērnu vasaras nometņošanu vadīs Ingrida Mieme un Sarma Rozentāle, bet nometnes administrācijas un darbvedības pienākumus veiks Hedviga Bierne.

● Pulkveža Kalpaka un brīvības cīņu piemiņas dievkalpojumu 4. martā Jonkeros vadīja prāv. A. Ozols un māc. R. Zariņš. Gājienā piedalījās lāčplēši, kalpakieši, studentu korporāciju un korporāciju kopas prezidiji ar karogiem. Draudzes iesvētāmie lasīja dievvārdus. Bija ieradušies ap 150 apmeklētāju. Pēc dievkalpojuma baznīcas lejas zālē korporāciju kopas rīkots pulkveža Kalpaka piemiņas akts. Dievkalpojumu kuplināja ar dziesmām V.Ģedulis.

● Salas baznīcas sarīkojumu zālē pēc dievkalpojuma Longailendas dāmu komitejas rīkotā tautiskā pēcpusdienā 4. martā bija ieradušies ap 120 apmeklētāju. Par Latgali referēja Vera Kļaviņa, ar dziesmām piedalījās Prāmnieku ģimenes un draugu bērni. M. Prāmnieces vadībā. Rancāne lasīja pasaku latgaliešu izloksnē. Izlozē bija kāds ducis laimestu, augļu grozs, tautiski spilveni, izšuvumi u.c. Dāmas vēlējās pacienāt apmeklētājus ar latgaliešu ēdieniem, bet nebija atradušas nekādu starpību ar pārējo Latvijas novadu iedzīvotāju ēdieniem. Cienastā tomēr varēja nogaršot asins desas, pelēkos zirņus un dažus citus latviešu īpatnējos ēdienus. Zālē bija izstādīti mākslinieka Valža Kupra 80 darbi.

● Ņujorkas latviešu koris talantu pēcpusdienā 4. martā DV namā Bronksā diriģenta A. Jansona vadībā nodziedāja četras skanīgas kopdziesmas, kas ir Pasaules Brīvo Latviešu dziesmu dienu Minsterē programmā.Solisti Zinta Jansone, Baiba Ozola, Zinta Poilova, Kristīne Zārda un A. Padega dziedāja solo dziesmas. Visa programma ilga tikai nepilnu stundu. Apmeklētāju ap 40. Pēc koncerta vanadzes pacienāja koŗa dalībniekus; apmeklētāji par cienastu rūpējās paši. Vk.

GRAND RAPIDI

● Pensionāru saime Latviešu biedrības namā 27. februārī savā kārtējā sanāksmē noklausījās bij. Vienības draudzes ērģelnieces Vijas Stokmanes-Bovles sniegumu dziesmās. Tas bija seno dienu repertuārs. Māksliniece pati arī veica klavieŗu pavadījumus. Programmas 2. daļā V. Kaminskis stāstīja par Jaunību un romantiku jautrā priekšnesumu virknē.

● Latviešu ev. lut. draudzes dāmu komitejas palīdzības sekcija vāc ziedojumus par labu tautiešiem, kas nonākuši trūkumā, ārstējas slimnīcās vai vispār nonākuši grūtos apstākļos. Ziedojumi līdz ar listes noplēšamo daļu nododami vai nosūtāmi dāmu komitejas priekšniecei H. Jansonei, kasierim A. Dāvidsonam vai māc. J. Mednim līdz š.g. 1. jūnijam.

● Jau kopš vairākiem gadiem Vudlona kapsētas latviešu nodalījumā zemes klēpī guldīts LKO 1. un 2. šķiras kavalieris pulkvedis Pauls Hasmanis. Uz pulkveža kapa vēl arvien nav uzstādīta piemiņas zīme—akmens ar attiecīgu uzrakstu. Tagad saņemta informācija, ka šo darbu uzņēmusies paveikt LKOK biedrība un 5. Cēsu kājnieku pulka piemiņas fonds Toronto, Kanadā. Praktiski to uz vietas Grand Rapidos kārtos DV apvienības priekšnieks A. Balodis.

● Grand Rapidu DV apvienības vanadžu kopas gada sapulci Latviešu Biedrības namā atklāja kopas vad. Olga Jansone. Viņa arī izvērtēja pagājušā gada darbību. Sarīkojumi devuši labu atlikumu. Bijusi iespēja atbalstīt dažādus fondus, izglītības un kultūras iestādījumus. Labs kontakts izveidojies ar 5. iecirkņa kongresa locekli Soijeru; vanadzes darbojušās arī politiskā plāksnē. Iepriecināti vecie ļaudis svētku gadījumos. Apstiprināja budžetu un darbības plānu tekošam darbības gadam, kas visumā ieturēts līdzšinējo aktīvitāšu un normu ietvaros. Apvienības vanadžu vadītājas amatu uzticēja līdzšinējai O. Jansonei. Valdē ar aklamāciju vēl ievēlēja Ņ. Graubi, V. Riepnieci, V. Poli, E. Deimanti un M. Bārdiņu.

● DV apvienības gada sapulce notika 26. februārī. Apvienības priekšn. A. Balodis savā ziņojumā pasvītrāja kādu iepriecinošu parādību, ka pirmo reizi kopš apvienības dibināšanas neviens no biedru sastāva aizvadītā gada laikā nav aizgājis mūžībā. Biedru sastāvā 59 vanagi un 41 vanadze. Sarīkojumu ziņā aizvadītais laika posms bijis rosmēm bagāts un devis materiālā ziņā labus rezultātus. Apvienība varējusi atbalstīt dažādus kultūrālus un sabiedriskus pasākumus, ieskaitot dažādus fondus ar globālu nozīmi. Atlikums uz 1984.g. 1. janvāri: organizācijas līdzekļi — 2.045 dol., aprūpes līdzekļi — 95 dol., vanadžu kopai — 3.766 dol. Visus ziņojumus un pārskatus pieņēma vienprātīgi, tāpat vienprātīgi apstiprināja arī tekošā gada darbības plānu un budžeta projektu.Par apvienības priekšnieku ar aklamāciju izraudzīja ilggadējo apvienības vadītāju Arnoldu Balodi. Līdzīgā kārtā visi pienākumi tika uzticēti iepriekšējā gada valdei un revīzijas komisijai.

V. Z.

Latviešu leģiona atceres sarīkojums Milvokos

Milvoku DV savā Latviešu legiona atceres sarīkojumā 18. februārī par runātāju bija aicinājuši Vašingtonas apv. priekšnieku K. Ķuzuli, vienu no vadošiem Amerikas Balss darbiniekiem. K. Ķuzulis runāja par tematu — Latviešu leģions tagadnes skatījumā.

Latviešu leģionu nodibināja 1943. gada 10. februārī. Drīz pēc tam daudzi latviešu vīri un jaunekļi saņēma iesaukšanas pavēles. Jautājums, kāpēc latvieši stājās paredzamo kaŗa zaudētāju pusē? Tie to darīja, lai aizkavētu vēlreizēju Padomju savienības iebrukumu Latvijā. Leģionu nodibināja, neprasot latviešu atļauju; bija nodoms izklīdināt latviešus pa vācu vienībām. Līdz šim jau bija uzstādīti 40 latviešu bataljoni, kuŗi cīnījās no Ļeņingradas līdz Melnajai jūrai.

Ar pašpārvaldes piedalīšanos mobilizācijā latvieši tika paturēti vienkopus, 2 divīzijās un 6 robežsargu pulkos. Latviešu kaŗavīri solījās cīnīties tikai austrumu frontē. Latviešu vienības izcīnīja smagas kaujas pie Volchovas, Starajas Rusas, Veļikajas un beidzot Kurzemē. Latviešu vienības gan piedzīvoja smagus zaudējumus, bet Latviešu leģions ir pierādījums, ka latviešu tauta nav brīvprātīgi iekļāvusies Padomju savienībā. Tāpat latviešu kaŗavīru cīņas deva iespēju daudziem latviešiem izkļūt brīvajā pasaulē.

Tā svešumā radies latviešu tautas kodols, kas cīnās par Latvijas neatkarības atgūšanu. Liela nozīme šai cīņā ir radio raidījumiem uz Latviju. Jau 33 gadus ik dienas Amerikas Balss latviešu raidījumus klausās daudzi latvieši okupētajā Latvijā. Pēdējā laikā baltiešu raidījumus pārraida trīs reizes dienā. Nav neviena plašāka latviešu sarīkojuma brīvajā pasaulē, par ko nebūtu ziņots uz Latviju.

Ir sāpīgi lasīt laikrakstos, ka līdzšinējie Amerikas Balss raidījumi maz drīkstējuši pastāstīt par trimdas rosmēm Latvijas brīvības labad. Tas ir neatbildīgs žurnālisms. Lai uzzinātu raidījumu saturu, var pajautāt raidītāja darbiniekiem jeb vienkārši paklausīties raidījumus. Arī Radio Liberty baltiešu nodaļai tagad ir vairāk līdzekļu, un tā tagad spēj sniegt vairāk informācijas.

Cīņā par Latvijas brīvību piedalās daudzas organizācijas, un viņu darbinieku vidū ir daudzi bijušie leģionāri. Arī jaunā paaudze ir sapratusi šīs cīņas jēgu. Šī cīņa ir jāturpina, bet to darot, būsim pacietīgi un iecietīgi, ne paštaisni — nobeidza runātājs.

Pēc K. Ķuzuļa runas Elza Mintika skandēja Andreja Eglīša, Ilzes Kalnāres un Veronikas Strēlertes dzeju, bet E. Brusubārdis III atskaņoja vairākus latviešu komponistu darbus klavieŗu spēlē. Programmas beigās bija iespēja vērot Toronto DV gatavotās slīdītes Brāļu kapi.

Vanadzes ar ziediem apveltīja bijušos cīnītājus. Pie vakariņu galda vēl ilgi skanēja kaŗavīru dziesmas O. Skraučeva vadībā.

V. J.

Lūdzu kārtojiet

LATVIJA AMERIKĀ

1984.g. abonementa maksas, kas paliek nemainītas. ASV un citu zemju abonenti, kas maksā ASV dolaros, lūgti maksājumu summu nesamazināt par kursa starpību, jo laikraksta sūtīšana ārpus Kanadas gadā maksā 15 dol. vairāk nekā Kanadā. Piezīmējam, ka sūtīšanas pasta nodeva ir augstāka tiem abonentiem, kas maksājumus nav nokārtojuši.

LATVIJA AMERIKA

Atjaunojiet abonementu un dāviniet to saviem draugiem, lai nodrošinātu informāciju par notikumiem pasaulē.

Lūdzu sūtiet LATVIJU AMERIKĀ uz

☐ **vienu gadu**	$40.00
☐ **6 mēnešiem**	$21.00
☐ **3 mēnešiem**	$12.00

Mr., Mrs., Miss ....

Adrese ....

Jauns abonents ☐ **pagarinājums** ☐

Čeku lūdzu rakstīt uz

LATVIJA AMERIKĀ PUBLISHING, LTD. vārda
125 Broadview Ave., Toronto, Ontario M4M 2E9

VĒRTĪGĀKĀ DĀVANA SVĒTKOS UN SVINĪBĀS

Dr. Phil. E. Turkina Latviešu–Angļu vārdnīca
USA (vairāk kā 31.000 vārdu).....$40.-

Z. Belzeja u.c. Angļu–Latviešu vārdnīca
USA (vairāk kā 40.000 vārdu)......$45.-

Mācību iestādēm pasūtinot 5 eks. un vairāk – 20% atlaide.

Zelta Vārtu Vēstis
500 University Ave.,
Los Gatos, CA 95030
USA
Tel. (408) 354–4466

Jāņa Zītara grāmatnīca
24087 Azevedo Ave.,
Hayward, CA 94541
USA
Tel. (415) 582–7276

Sarajeva pasaules uzmanības centrā

ZIEMAS OLIMPISKO SPĒĻU IZVĒRTĒJUMS

Serbijas galvaspilsēta Sarajeva divas nedēļas atradās pasaules uzmanības centrā. Ne politisko notikumu dēļ, kā 1914. gadā, kad Serbijas galvaspilsētā kāds terrorists nošāva Austro-Ungārijas troņmantinieku un tā sievu, kādēļ izcēlās Pirmais pasaules karš.Sarajevā norisinājās 14.olimpiskās ziemas spēles, kā komentātāji raksta, bez politiskām domstarpībām un sadursmēm. Domstarpības, tieši politiskas, notika starptautiskās olimpiskās komitejas sēdē, kur krievi un citu komūnistisko valstu pārstāvji panāca, ka spēļu izsekošanai nepielaida Amerikas balss un Eiropas Brīvības raidītāja žurnālistus.

Ar visu to šīs olimpiskās sacensības atzīst par labākajām visā 60 gadus ilgajā ziemas olimpisko spēļu vēsturē. Tās gandrīz jau tuvojušās moderno olimpisko spēļu nodibinātāja Pjēra Kubertēna ideālam.

Olimpiskajās spēlēs Sarajevā vairāk nekā tūkstoš sportistu no 49 valstīm 39 disciplīnās sacentās par 117 medaļām. Daži sportisti piedalījās pat no tādām valstīm, kur ziemas sports nav iespējams,piem.: no Ēģites, Jaunzēlandes un citām. Šoreiz piedalījās arī Ķīna un pat Taivāna, tomēr no dalībnieču rekordskaitļa medaļas ieguva tikai trešā daļa 17 valstu sportisti.

Patiesībā sīvākās sacensības par medaļām norisa „brālīgo" Austrumvācijas un Padomju savienības sportistu vidū. Tās abas arī ieguva visvairāk medaļu, pie kam Austrumvācijas sportisti „pārtrumpoja" lielos brāļus, izcīnīdami 9 zelta, tikpat daudz sudraba un 6 bronzas medaļas. Krieviem vajadzēja samierināties tikai ar 6 zelta, 10 sudraba un 9 bronzas medaļām. Tiesa, Padomju savienība gan ieguva par vienu medaļu vairāk, bet trīs zelta mazāk. Pirms četriem gadiem Lēkplesidē Padomju savienības sportistiem uzkāra kaklā 10 zelta medaļas, kaut toreiz Austrumvācijas sportisti izcīnīja vienu medaļu vairāk.

Sarajevā plānu izpildīja vienīgi Austrumvācijas sportisti, iegūdami vienu medaļu vairāk nekā pirms četriem gadiem. Padomju savienībai tāpēc tās treneŗi un pavadoņi kārtējās apspriedēs meklēja iemeslus savu sportistu neveksmēm un Austrumvācijas panākumiem, arī citu rietumvalstu. Jaunatnes laikraksts Komsmoļskaja Pravda jau spēļu laikā pārmeta saviem sportistiem uzvaras gribas trūkumu.

Sarajavā sīvu sacensību savā starpā izcīnīja ne tikvien Austrumvācija un Padomju savienība, bet rietumvalstis pret komūnistisko valstu bloku. Ja 1980. gadā iegūto zelta medaļu skaits bija 19:19, tad Sarajevā jau rietumvalstīm bija milzīgs pārsvars 24;15. Šoreiz sevišķi veiksmīgi bija Skandinavijas valstu sportisti, kas kopā ieguva 11 zelta medaļas. Lēkplesidā tikai 5. Somija un Zviedrijas katra ieguva 4 zelta un vairākas sudraba medaļas, Norvēģija 3 zelta un pa 2 sudraba un 4 bronzas medaļām. Pēc punktiem ASV ierindojās trešajā vietā ar 4 zelta un tikpat daudz sudraba medaļām. Sekoja Šveice, Rietumvācija, Kanada un Italija, katra ar 2 zelta medaļām un beigās Lielbritanija ar vienu. Pa vienai vai vairākām sudraba un vaŗa medaļām vēl ieguva Čechoslovakija, Francija, olimpisko spēļu rīkotāja Dienvidslavija, Japāna,Lichtenšteina un Austrija.

Dāmu ātrslidošanu Sarajevā pilnīgi pārvaldīja Austrumvācijas slidotājas, no 10 medaļām iegūstot 9, pie kam visas četras zelta. Slidošanā visveiksmīgā bija Karina Enke, kuŗa ieguva 2 zelta un 2 sudraba medaļas un 1500 m sasniedza jaunu pasaules rekordu. Vienīgo visās 39 disciplīnās. Vīriešu ātrslidošanā kanadietis Bušers izcīnīja 2 zelta un vienu bronzas medaļu, krievi divas zelta, bet zviedrs vienu. Austrumvācijas meitenes ieguva visas medaļas nobraucienā ar ragaviņām, bet vīrieši bobslejā, kā divvietīgajā un tā četrvietīgajā, ieguva zelta un sudraba medaļas, pie kam divvietīgajā bronzas medaļu ieguva rīdzinieki Zintis Ekmanis un Aleksandrovs, bet četrvietīgajā Šveices bobslejisti.

Visveiksmīgāka Sarajevā bija somu slēpētāja Marja Lisa Hemeleinena, kuŗa ieguva zelta medaļas visos trijos attālumos un bronzas slēpēšanas stafetē. Televīzijas ziņotāji Hemeleineni nodēvēja par slēpēšanas karalieni.

Vairākas valstis ar savu sportistu devumu nav apmierinātas. Tāda ziemas sporta valsts kā Austrija savu sportistu neveiksmi uzskata par nacionālo nelaimi. Tur trūkst jauno sportistu, uz veco vārdiem vien vairs nevar balstīties. Vairāk medaļu sagaidīja arī Rietumvācija. Tagad jāapmierinās ar 2 zelta, vienu sudraba un vienu bronzas medaļu, pie kam zeltu, sudrabu un bronzu izcīnīja biatlonists Pēteris Angerers. Vācieši vīlās savās slalomistēs un daiļslidotājos. Tie atgriezās mājās bez medaļām.

Neveicās arī Latvijas sportistiem, ne slavenajām ragaviņu braucējām Zozuļai un Amantovai, ne bobslejistiem ar Rīgas konstruētām „brīnumkamanām" cigāriem. Kā jau minēju, Ekmanis ar Aleksandrovu divvietīgajās ieguva bronzas medaļu, tas arī viss. Četrvietīgajās Ķipurs, Poikāns, Bērzups un Šņepsts pie medaļas netika, jo par tiem bija ātrāki austrumvācieši un šveicieši ar savām pašu konstuētām kamanām.

Par Rīgā taisītajām kamanām, ar kuŗām tie pirmo reizi piedalījās sacīkstēs Šveicē, izrakstījās Rietumvācijas, tāpat Šveices un Austrijas laikraksti. Pat kādi mēģinājuši tās nozagt. Sarajevā izrādījās austrumvāciešu kamaniņas tomēr parākas. Kaut gan vērtētāji atzina, ka latvieši stūrēšanā pielaiduši dažas kļūdas, tāpēc uzvarai pietrūcis dažu sekunžu.

Nākošās ziemas olimpiskas spēles paredzētas 1988. gadā Kalgarijā, Kanadā. Tās ilgs 16 dienas līdzšinējo 12 vietā. Spēles Sarajevā uzskata par lielo vasaras spēļu ievadījumu Kalifornijā šinī vasarā.

Pēteris Bauzis

Andrejs M. Stikuts
B.A., L.L.B.
ADVOKĀTS
20 Queen Street West, Suite 1104, Box 48, Toronto, Canada M5H 3R3
Tel. (416) 977-8720

Kur mazie uzņēmumi saņem valdības garantētos aizdevumus?

Vai jūs zinājāt, ka apm. 30 proc. no visām precēm un pakalpojumiem, kas ražotas Kanadā, nāk no maziem uzņēmumiem?

Viņu devums mūsu valsts labklājībai ir tik svarīgs, ka izveidotas īpašas Kanadas valdības programmas, lai uzturētu pastāvīgus sakarus ar mazo uzņēmumu tīklu un gādātu par īpašiem pakalpojumiem. To starpā ir Noteikumi par aizdevumiem maziem uzņēmumiem.

Tie dod iespēju zināmiem maziem uzņēmumiem saņemt valdības garantētus aizdevumus līdz 100.000 dol., atmaksājamu pēc banku likmēm plūs 1 proc.

Līdz pagājušā gada jūnijam mazo uzņēmumu īpašnieki bija saņēmuši 128.000 aizdevumus vairāk nekā 2.7 bilj. dolaru kopsummā.

Lai sāktu mazus uzņēmumus, cilvēkiem vajadzīgs plašs skats. Tas nav viegli. Bet atcerieties, ka Rajona rūpniecības paplašināšanas departaments (Department of Regional Industrial Expansion) ir gatavs palīdzēt grūtībās.

Tuvākai informācijai par šo un citām Kanadas valdības programmām, kas varētu jums nākt par labu, izpildait un nosūtait zemāk pievienoto kuponu.

Return this coupon to: Publications Canada,
P.O. Box 1986,
Station B,
Ottawa, Ontario
KIP 6G6

Please send me the booklet
Canada. Where Else? in:

☐ ENGLISH
☐ FRENCH
☐ CHINESE
☐ GERMAN
☐ GREEK
☐ ITALIAN
☐ PORTUGUESE
☐ UKRAINIAN

NAME: ____________
ADDRESS: ____________
CITY: ____________ PROVINCE: ____________
POSTAL CODE: ____________

Canadä

TRANSLATED BY: „Latvija Amerikā" in Latvian.

The Department of Regional Industrial Expansion

CANADA where else?

Government of Canada Gouvernement du Canada

Canadä

ALKA valdes 1983. gada atzinības balva Vladislavam Locim

LATVIEŠU KATOĻU APVIENĪBU CENTRĀLO VALŽU KOORDINĀCIJA NEPIECIEŠAMA

Amerikas Latviešu katoļu apvienības /ALKA/ darba sēdē 9. februārī Mineapolē valde ar visām balsīm piešķīra ALKA valdes atzinības balvu 1983. gadā Vladislavam Locim par latviešu-latgaļu katoļu ideju, centienu, pasākumu un mērķu sekmēšanu un praktisku īstenošanu brīvajā pasaulē. Viņš darbojies latviešu katoļu un latgaļu identitātes un gara mantu uzturēšanā un saglabāšanā, kā arī radīšanā caur Latgaļu apgādu, „Latgolas Bolss'' raidījumiem caur Radio Liberty un A. Jurdža fondu.

Pēdējie divi gadi ir pierādījuši, ka mums, latviešu katoļiem trimdā, lajiem, trūkst lielākas savstarpējas sadarbības konsultēšanās un darbības koordinācijas, kā arī biežākas kommunikācijas latviešu katoļu apvienību centrālo valžu starpā. Šādu laju koordinācijas darbu varētu veikt, sadarbojoties ar garīgo vadību un garīdzniecību vēl lielākā mērā nekā līdz šim, pasaules latviešu katoļu apvienību centrālo valžu sadarbības centrs vai federācija.

Gadu tecējumā mūsu skaitam mazinoties, tikai kopējiem spēkiem varēsim savus uzdevumus veikt, uzturēt latviski katoliskās rosmes trimdā un palīdzēt tautai un baznīcai dzimtenē.

ALKA 30 gadu darbības atceres jubileja notiks 26. un 27. maijā, Grand Rapidos, Mičigenā, ar atklāšanu, jubilejas sanāksmi, referātiem, koncertu dirigenta M. Granta vadībā, jubilejas balli, dievkalpojumu, kopēju bīskapa J. Rancāna kapa apmeklējumu un rakstnieku pēcpusdienu.

Dziesmu svētku laikā Minsterē ir paredzēta latviešu katoļu sanāksme, kā arī latviešu katoļu apvienību centrālo valžu priekšsēžu tikšanās uz kopējām pārrunām.

Gadskārtējais latviešu katoļu sabraukums Gaŗezerā notiks š.g. 21. un 22. jūlijā — referēs prof. J. Lelis, paredzēti jauniešu muzikāli priekšnesumi, brīvdabas dievkalpojums un izbraukums zaļumos.

Valde ir izsūtījusi vēstules ar palīgā saukšanas markām bīskapa K. Duļbinska rehabilitācijas lietā, visiem ASV senātoriem, deputātiem, kardināļiem, bīskapiem un archibīskapiem, amerikāņu katoļu presei, draudžu priesteŗiem, kā arī prezidentam R. Regenam, G. Šulcam, u.c., ar lūgumu iestāties par bīskapa tūlītēju rehabilitāciju.

ALKA valde atbalsta „Latgolas Sātas'' ideju, kur mēs varētu uzglabāt mūsu gara mantas — grāmatas, žurnālus, avīzes, u.c., brīvajā pasaulē, kā arī apstiprina piešķirtās stipendijas.

Tikko iznākušā Latvju Enciklopēdija ir pamanītas daudzas nepilnības par latviešu katoļiem un viņu iestādījumiem. Lai šīs nepilnības novērstu nākotnē, valde aicina visus latviešu katoļus nekavējoties sniegt informāciju un nosūtīt galvenam redaktoram Dr. E. Andesonam — 2571 Booksin Ave., San Jose, CA. 95125 vai ALKA valdei — 2330 Innsbruck Parkway, Minneapolis, Minn. 55421. Mēs, visa latviešu sabiedrība, daudz ko iegūsim ar pilnīgu mūsu latviešu katoļu sabiedrības pārskatu.

Kanadas Latviešu Katoļu Apvienības 21. Kongress un Katoļu Dienas notiks 6. un 7. oktobrī Toronto, Kanadā.

Valde pārrunāja iespēju noorganizēt latviešu katoļu jaunatnes dienas Vandavegā, Viskonsinā, sadarbībā ar Vandavegas komiteju, 1985. gada varoņu piemiņas nedēļas nogalē Irenas Lobzas, jaunatnes daļas vadītājas, vadībā.

ALKA stipendijas ir pieejamas latviešu katoļu jauniešiem uz latviešu vasaras vidusskolām un augstākām mācības iestādēm latviešu valodas apgūšanai un nostiprināšanai. Pieprasījumus iesūtīt ALKA valdei — 2330 Innsbruck Parkway, Minneapolis, Minn.55421, līdz š.g. 15. jūnijam.

ALA Izglītības nozares izkārtojumā 14.augustā Gaŗezerā sāksies 3·X 3 nometne. Darba kārtībā arī paredzēta Latgales ievirze ar moto „Pazīsti Latgali,'' divas stundas katru pēcpusdienu, referenti prof. L. Latkovskis, Sr. — valoda un literātūra un T. Puisāns — vēsture un politika. Šo Latgales ievirzes kursu atbalsta ALKA un Dzintars.

Kopš 1983. gada 18. novembŗa, Radio Liberty Minchenē caur Baltijas valstu raidītāju Latgolas Bolss notiek raidījumi uz Latviju katru piekdienas vakaru 30 minūtes arī latgaliski. Valde ierosina izveidot kopēju visu latviešu katoļu bīskapu vārdu, ideju un darbu piemiņu un saglabāšanu. Mums ir morāls pienākums to darīt, saglabāt šo mūsu garīgo mantojumu. Nākošā sēde notiks š.g. maija sākumā.

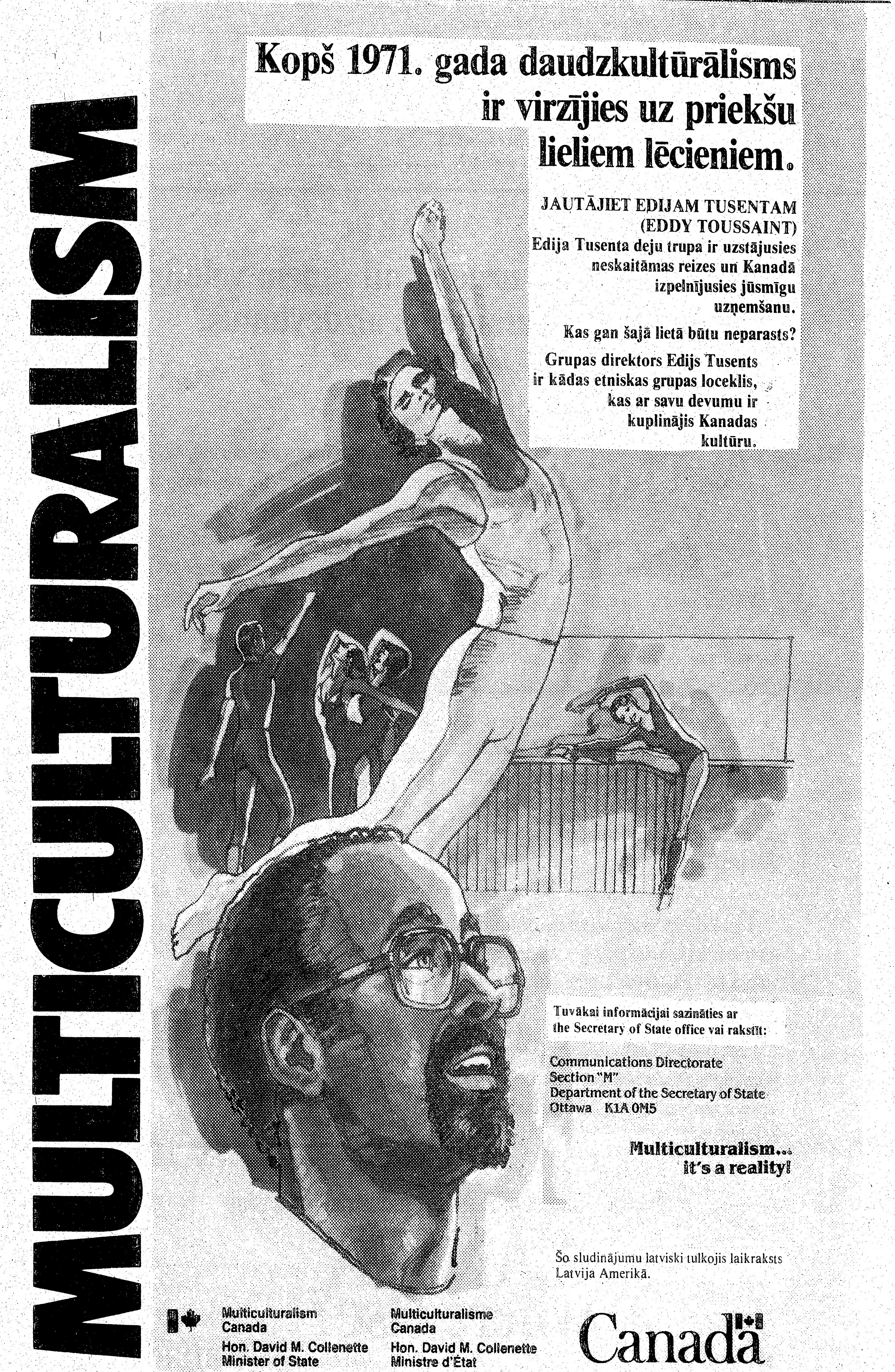

MULTICULTURALISM

Kopš 1971. gada daudzkultūrālisms ir virzījies uz priekšu lieliem lēcieniem.

JAUTĀJIET EDIJAM TUSENTAM (EDDY TOUSSAINT)

Edija Tusenta deju trupa ir uzstājusies neskaitāmas reizes un Kanadā izpelnījusies jūsmīgu uzņemšanu.

Kas gan šajā lietā būtu neparasts?

Grupas direktors Edijs Tusents ir kādas etniskas grupas loceklis, kas ar savu devumu ir kuplinājis Kanadas kultūru.

Tuvākai informācijai sazināties ar the Secretary of State office vai rakstīt:

Communications Directorate
Section "M"
Department of the Secretary of State
Ottawa K1A 0M5

Multiculturalism... it's a reality!

Šo sludinājumu latviski tulkojis laikraksts Latvija Amerikā.

Multiculturalism
Canada
Hon. David M. Collenette
Minister of State

Multiculturalisme
Canada
Hon. David M. Collenette
Ministre d'État

Canadā

HAMILTONA

● Māc. K. Kuškēvics 6. martā izvadīja pēdējā gaitā no Dodsvorsa un Brauna bēŗu mājas uz Vudlandes kapiem Voldemāru Šņornieku. V. Šņornieks dzimis 1894.g. 2. septembrī Sāvienas pagastā. Miris Midlandē, Kanadā, 1984. g. 3. martā. Izvadīšanā bija DV Hamiltonas nodaļas vanagu goda sardze. No aizgājēja atvadījās DV Hamiltonas nod. priekšnieks Vilis Dāboliņš un no Hamiltonas pensionāru apvienības priekšnieks Fricis Petrovskis. V. Šņornieks pie Hamiltonas nodaļas piederēja no dibināšanas laika.

J. G.

MONTREALA

● Kārtējā pensionāru apvienības sanāksme 8.martā bija izziņota par pilnsapulci ar darba kārtību valdes pārvēlēšana, kaut tai bija pilnvaras turpmākam gadam.Pēc D.Vītola lūgsnas sekoja siltas pusdienas un marta mēneša 9 gavilnieku apsveikšana. Par pilnsapulces vadītāju ievēlēja AlbertuKrievu. Iepriekšējās pilnsapulces protokolu pieņēma bez iebildumiem. Priekšnieka P. Agruma ziņojums bija ļoti īss, pieminot tikai Jāņu vakara uzņemšanu video lentē. Sekretāre ziņoja, ka notikusi 1 pilnsapulce un 3 valdes sēdes. Pēdējā pārrunāts par valdes pilnvaru maiņu no 2 gadiem uz vienu. Tas izkārtojams sapulcē pirms vēlēšanām. Kasieris ziņoja par kases stāvokli. Biedrzine norādīja, ka aktīvi tikai 65 biedri, bet neaktīvi 57. Revīzijas komisija ziņoja, ka viss atrasts kārtībā.— Visus ziņojumus pieņēma vienprātīgi.

Pirms vēlēšanām pārrunas ievadīja priekšnieks P. Agrums. Laika apstākļu dēļ viņš atsaucis un atlicis Ziemsvētku sanāksmi, tomēr neliela grupa pulcējusies svētku svinēšanai, un tādējādi sanākuši divi svētku svinējumi. Priekšnieks atzina, ka visi neesam vienis prātis, un tāpēc viņš to nav aizmirsis un atsakās no priekšnieka amata. Daži norāda, ka rīkotā sanāksme nekādi nav domāta kā vēršanās pret priekšnieku, bet tā rīkota cienasta dēļ, kas bija sagatavots šiem svētkiem. Pēc garākām pārrunām sapulce atzina, ka vēlēšanas nebūtu izdarāmas, jo pārējā valde nav atsacījusies, un tās pilnvaru laiks nav vēl notecējis. Sapulce aicināja arī priekšnieku palikt amatā līdz pilnvaru beigām.

Dažādos jautājumos vienojās par vasaras sanāksmju turpināšanu, par gavilnieku kartīšu vienkāršošanu, neatzīmējot sevišķi apaļus gadus un nerakstīt tajās arī dzejoļus. Valdei jāizlemj kartīšu rakstīšana un kas to darīs. Latviešu Centra pilnsapulcē deleģēja priekšnieku P. Agrumu. Apvienības inkorporēšanu atrada pašlaik par nevajadzīgu. Valdei jāizvēl 3 personu komisija statūtu izstrādāšanai. Š.g. aprīļa sākumā apvienībai paiet 11 gadi.

Jāņu filmai iekārtojamas divas izrādes, viena pensionāriem regulārā sanāksmē, otra par maksu pārējiem interesentiem. Vajadzīgos aparātus sagādās priekšnieks, bet krāsu televīzijas aparātu noīrēs sarīkojumu daļa.

Dr. A. Tiltiņa ar īsu uzrunu atzīmēja starptautisko sieviešu dienu.

● DV nodaļa 10. martā rīkoja pulkv. Kalpaka, kalpakiešu un leģionāru atceres vakaru. Piedalījās ap 50 apmeklētāju. Vakara norisi vadīja Eižens Reveliņš. Ievada vārdos viņš norādīja, ka mūsu mazajai tautai aizstāvēšanās pret iebrucējiem bijusi tautas dzīvē neatņemama daļa, līdzīgi sējai un pļaujai. Ne vienmēr aizstāvēšanās izvērtusies uzvarā, bet visam pamatā galvenais bijusi vienprātība. Tā vajadzīga mums arī tagad!

Sekoja Induļa Skrastiņa referāts. Šogad paiet 65 gadi kopš Kalpaka bataljona dibināšanas. Paiet 65 gadi, kopš kritis pulkvedis Kalpaks un citi trīs viņa bataljona virsnieki, paiet 40 gadu, kopš 2. Pasaules karā abas latviešu divīzijas vienā frontes iecirknī cīnījās kopīgi pret milzīgu pārspēku Veļikajas upes rajonā, dažās dienās iznīcinot 11 ienaidnieka divīzijas.

Ir jāpieskaras daudzu paustiem uzskatiem — vai vajaga atcerēties pagātni, kas mums visiem zudusi? Katru gadu, un vienmēr atkal no jauna? — Manuprāt, mums jāklausās vēstures soļos, jo tie liecina par atsevišķas tautas sūtību, par viņas varoņu uzupurēšanos, aizstāvot savu valsti, savu zemi, ziedojot dārgāko — savu dzīvību. Svešu zemju iekarotāji nav varoņi! Riskējot ar savām dzīvībām, tauta sumina cīnītājus Brāļu kapos! Kāpēc? — Spītējot nīstai okupācijas varai! Kā lai mēs varētu aizmirst varoņu upurus? Mēs — kas tikai viņu ziedoto dzīvību dēļ esam varējuši nokļūt pārticības zemēs!

Kalpaka noorganizētais bataljons apm. 1400 vīru sastāvā iebrūkošās sarkanās varas spiedienā devās no Rīgas pāri tiltiem uz Kurzemi, ņirgu un zaimu pavadīts. Pārdaugavā Kalpakam bija jāatzīst: „Maz jūsu palicis, ļoti maz!” Tikai 440 vīri bija pārnākuši Daugavai pāri. Šī mazā sauja darīja brīnumus, tiem radās sekotāji, un rezultātu mēs zinām — brīva Latvijas valsts. „Visi darbi nobāl cīnītāju priekšā, un tauta, kas neciena varoņus, nav to sniegumu cienīga”, šos nozīmīgos vārdus teikuši mūsu lielākie valstsvīri Prezidents Kārlis Ulmanis un ģenerālis Jānis Balodis.

„Arī mēs svešās zemēs maz esam palikuši, atstādami Volchovā, Veļikajas upes rajonā, Kurzemes cietoksnī u.c. daudz brīvības cīnītāju krustu rindas, bet arī mūsos jākvēl Kalpaka vīru un leģionāru varoņu garam — šodien un vienmēr, lai mūsu skati būtu vērsti uz brīvu Latviju!” nobeidza referents.

Latviešu autoru dzejoļus par karavīru daudzinājumu skandēja Erika Vītiņa, Indulis Skrastiņš un Eižens Reveliņš.

Pēc piemiņas akta dalībnieki pakavējās pie vanadžu sagatavotā cienasta.

D.V.

● 6. martā Montrealas Sabiedriskā Centrā pulcējās grupa latviešu, lai iepazītos ar nākošo 5. Jaunatnes dziesmu svētku Montreālā norisi un līdz šim veiktajiem darbiem.

Pirms dziesmu svētkiem 1985. gadā, no 21. līs 30. augustam, Mount Orfordā pie Šerbrukas-Meigogas, netālu no Montrealas, risināsies pirmā Mūzikas nometne latviešiem. Nometnes vieta ļoti plaši pazīstama mūzikas pasaulē, un to atbalsta valdība. Tur ir visas iespējas mūzikas norisēm ar plašu koncerta zāli.

Nometne domāta latviešiem, kam interesē mūzika un kas gribētu papildināties šai mākslā. Piedalīties var visi no visas pasaules. Iespējas papildināties būs gan atsevišķos instrumentos, gan kopinstrumentos, gan kamerkorī un diriģēšanā. Mācībspēki būs mūsu labākie un ievērojamākie mūziķi.

Nometņotāju skaits varētu būt 150. Plānotā piedalīšanās maksa ap 200 dol. no dalībnieka.— Nometnes laikā būs vismaz 4 atklāti koncerti. Plānota arī iespēja viesiem par zemu atlīdzību nometnē pavadīt nedēļas nogali. Satiksme būs noorganizēta no Montrealas. Mūzikas nometne ir jauns neatkarīgs pasākums.

A.

VĒLOS IEPAZĪTIES
ar kungu 65 — 70 g. vecumā.
Ja esat ieinteresēts, rakstait šai avīzei ar norādījumu
Elzai

Kur jūs varat attīstīt jaunas mākas bez izdevumiem?

Federālās valdības 1.2 biljonu dol. pārskološanās programma piedāvā izredzes un izdevību tiem, kam, trūkstot aroda zināšanām, nav iespējams darbā nopelnīt pienācīgu algu.

Tuvākai informācijai par šo un citām Kanadas valdības programmām, kas jums varētu nākt par labu, izpildait un nosūtait zemāk minēto kuponu.

Ir kanadieši, kam nelaimīgā kārtā jādzīvo un jāstrādā vietās, kur valda pastāvīgs bezdarbs.

Kanadas valdības darba un immigrācijas departaments (A Government of Canada Department, Employment and Immigration) ir piešķīris vairāk nekā vienu biljonu dolaru ik gadus, lai strādniekiem pa visu Kanadu dotu iespēju izmantot priekšrocību pārskoloties, lai varētu uzlabot darba izredzes. Tajā laikā, kad tie tiek apmācīti bez maksas, šie individi var saņemt vai nu bezdarba pabalstu vai arī pārskološanās piešķīrumu. Citi, kas skolojas savā darba vietā, arī turpmāk saņems algu. Viņu darba devējiem atlīdzinās daļu no izmaksājamās algas un arī pārmācīšanās izdevumus.

Return this coupon to: Publications Canada.
P.O. Box 1986.
Station B.
Ottawa, Ontario
K1P 6G6

Please send me the booklet
Canada. Where Else? in:

[ ] ENGLISH
[ ] FRENCH
[ ] CHINESE
[ ] GERMAN
[ ] GREEK
[ ] ITALIAN
[ ] PORTUGUESE
[ ] UKRAINIAN

NAME: ____________________
ADDRESS: ____________________
CITY: ______________ PROVINCE: ______________
POSTAL CODE: ____________________

Canada

TRANSLATED BY: „Latvija Amerikā” in Latvian.

Employment & Immigration
CANADA
where else?

[illegible] of Canada
[illegible] du Canada

Canada

Baltos dūmus gaidot

ALEKSANDRA ĶEGUMNIEKA SPECIĀLRAKSTS LATVIJAI AMERIKĀ

Izvērtējot Otavā notikušā kārtējā baltiešu vakara polītisko bilanci, mūsu sabiedriskie darbinieki pauda domu, ka ļoti nepieciešama mūsu aktīvitātes mērķtiecīga saskaņošana un arī plānveidīgas stratēģijas radīšana. Šim uzskatam var tikai pievienoties.

Ir dzirdēts arī par mūsu spēka vairošanu, ciešāk sadarbojoties ar likteņbiedriem igauņiem un lietuviešiem. Šāda sadarbība jau devusi labus panākumus ne tikai Kanadā, bet arī Zviedrijā un ASV.

Ar šķietami mazu ārēju soli Daugavas vanagi Toronto atdzīvināja trimdas gados aizmirstu simbolisku tradiciju, Lietuvas un Igaunijas valstssvētkos, greznojot latviešu sabiedriskās celtnes ar mūsu likteņbiedru valsts karogiem. Tagad to pašu dara arī igauņi un lietuvieši mūsu svētkos. Nesen aizvadītajos Igaunijas svētkos pie DV nama pārsteigumā bija apstājusies kāda igauņu ģimene. Ieraudzījuši savas valsts krāsas pie Latviešu Nama, viņi jautāja: „Kā tas nākas, ka jūs mūs godināt?"

„Ar to mēs tikai apliecinām mūsu likteņkopību", atbildēja latvietis. Aizkustinājuma asaras pieminētās igauņu ģimenes acīs šajā brīdī apliecināja mūsu draudzību spēcīgāk nekā jebkuŗa patētiska deklarācija.

Igauņi un lietuvieši augsti vērtē arī to, ka šis laikraksts konsekventi gadu gadā viņu valsts neatkarības dienas vienmēr atzīmē izcilā veidā.

Nupat Toronto Ungāru namā sanāca septiņu apspiesto tautību pārstāvji, lai pie Kanadas konservātīvo partijas nodibinātu iespaidīgu atbalstītāju un padomdošanas institūtu. Protams, ka arī mēs tur bijām klāt, un šāds paplašināts forums, kuŗā bez baltiešiem par savu valstu brīvības atgūšanu plecu pie pleca ir arī ungāri, čechi, rumāņi un ukraiņi, ir vērā ņemams iestādījums.

Būtu aplam, ja mēs, polītiskā ekskursijā dodoties, visas olas saliktu tikai vienā grozā. Lai kādas būtu mūsu simpatijas pret vienu vai otru partiju, mēs nedrīkstam nosliekties vienpusīgā galējībā. Tādēļ jābrīnās, ka mūsu polītiskie aktīvisti Kanadā nav jau laikus padomājuši par savas tikpat iespaidīgās pārstāvniecības radīšanu arī liberāļu partijā. Nekur nav teikts, ka konservātīvo partijas līderis Malrūnijs nākamās parlamenta vēlēšanās uzvarēs jauno iespējamo liberāļu partijas līderi Džonu Terneru. Bez šaubām, jānogaida vēl Ternera ievēlēšana, un manuprāt sagaidāms ļoti vienāds spēku samērs.

Tas pats būtu attiecināms uz mūsu polītisko aktīvitāti ASV. Tā kā republikāņi mums līdz šim izrādījuši lielāku uzmanību, tad var būt dabiski, ka Amerikas latviešu vairākums uzskata šo partiju par mums labvēlīgāku, uztur ar to ciešus sakarus un atbalsta arī kandidātus vēlēšanu kampaņā. Diemžēl, mūsu kontakts ar demokratu partiju vēl nav pietiekami izveidojies, un to varētu īstenot tieši šajā laikā, kad demokratu partija prezidenta vēlēšanu priekškampaņā atrodas krustceļos starp diviem nākamiem jauniem partijas līdeŗiem Mondēlu un senātoru Hartu.

Jaunām polītisko lielo līdeŗu vēlēšanām ASV un arī Kanadā iet līdz arī vēlēšanas mūsu pašu centrālās pārstāvniecībās ALA un LNAK.

Nupat skaistajos Katskiļu kalnos notikušā polītiskā seminārā nebūt nebija pārstāvēts Amerikas latviešu vairākums. Tā dēvētās Studiju grupas organizētāja Zeidenberga Laikmets jau radījis dalītas domas latviešu sabiedrībā. Katskiļu aizkulisēs progresīvais spārns jau droši vien izstrādājis plānus, kā dominēt gaidāmajā ALA delegātu sanāksmē.

Kā jau parasti, konservātīvais jeb labais spārns, neņemot vērā neapstrīdamu skaitlisko vairākumu, pagaidām vēl tikai ausās. Viņi varbūt netic, ka tagadējais ALAs valdes priekšsēdis V. Klīve patiešām aizies. Viņi gan šķendējas par Klīves dīvainiem rakstiem un runām. Tā Klīve kādā sanāksmē nesen teicis: „Es esmu vienmēr bijis pārsteigts par mūsu baznīcas nostāju pret tā sauktajiem kultūras sakarniekiem. Ja mēs sakām, ka esam sūtīti kā misionāri pie latviešu tautas, tad tas nozīmē, ka mums ir jāiet pie tiem, kas nedomā kā mēs, un, piemēram, ir komūnistu partijas biedri. Mums ir jāuzrunā Kristus vārdā arī tie, kas ir marksisti..." (V. Klīve latviešu draudzes sanāksmē Aijovā). Par šiem misionāra Klīves domu graudiem var tiešām rasties aizdomas. Jāievēro, ka V. Klīve, tāpat kā citi teologi, stājoties baznīcas darbā, devuši solījumu, kas jāpilda.

Par latviešu trimdas baznīcas nostāju nevienam nav jābrīnās. Šī nostāja ir tikai járespektē. To derētu varbūt atgādināt arī aizejošam ALAs valdes priekšsēdim. Ļoti iespējams, ka misionārs aizejot mēģinās atstāt daļu no savas mentālitātes paša izvirzītiem un auklētiem individiem, lai tie viņa doktrīnu auklētu un nestu vēl tālāk. Mēs šoreiz atstāsim neiztirzātu ALAs remdenību pēdējā gada laikā pret Pasaules Brīvo Latviešu Apvienību un tās priekšsēdi Dr. O. Pavlovski.

Arī Kanadas latvieši negrib palikt iepakaļ saviem tautasbrāļiem Amerikā. Šīs nedēļas nogalē Alistonas pilsētiņas motelī polītisku domu izmaiņai sanāks kandidāti, kas nolēmuši nākamajās centrālās pārstāvniecības vēlēšanās pulcēties zem LNAK vienības karoga. Te gan jānorāda, ka Alistonā, varbūt pareizi vai nepareizi, nebūs pārstāvēts progresīvais spārns. Viņi savus plānus klusībā droši vien kaļ jau labu laiku, un, kaut viņu skaits nav liels, ir jāapbrīno viņu aktīvitāte. Viņu delegācija atrada par nepieciešamu būt klāt arī iepriekš pieminētā Katskiļu sanāksmē. Nenosodot ne vienu, ne otru pusi, atgādināsim, ka veselīga opozicija ir pozitīvs iestādījums, un katrai opozicijai nebūtu tūliņ jāgāž virsū sarkanā krāsa.

Konstatējot konservātīvo un liberāli progresīvo strāvojumu eksistenci trimdas saimē, varētu rasties jautājums, vai mēs tik nopietnā laikā, kādā mēs patlaban dzīvojam, varam atļauties iekšējas polītiskas pretišķības. Protams, ka nē. Nemaz zemē metams nav priekšlikums, kas paredz mūsu labā un kreisā spārna līdeŗus ieslēgt kādā lielā kambarī un ārā ātrāk nelaist, iekāms viņi nav visus strīdiņus aprakuši. Pēc patiesas vienības radīšanas, pieminētā kambaŗa kamīnā varētu iekurināt uguni, un tad tauta, ārā skatoties, tāpat kā pāvesta vēlēšanās, varētu ieraudzīt baltu dūmu strūklu, kas liecinātu, ka vienība atrasta. Nesmaidait, nākšana pie prāta ciešā vienībā pienāks varbūt agrāk nekā mēs domājam. Un var gadīties, ka nebūs nepieciešami arī baltie dūmi.

Ir jārodas drosmīgam labā spārna līderim, un arī tikpat drosmīgam kreisā spārna pārstāvim. Pretišķību zobenu aprakšana nāktu tikai par svētību mūsu polītiskā spēka kāpināšanai.

Nobeidzot piebildīsim, ka nevienā grāmatā nav rakstīts, ka atsevišķu individu ambīcijas vai pretenzijas drīkst stāvēt pāri vairākuma interesēm. Nekur nav teikts, ka par to, kad un kas ar kuŗu kāju sitis, nebūtu jānes priekšā neciliem senātoriem vai arī indiaņu un eskimosu diplomātiem.

Vēlēto un iecelto pārstāvju kompetences ir zināmas. Nemeklēsim, kas katrā gadījumā vainīgs. Atcerēsimies, ka viņiem vienam otru ir tikai visiem spēkiem jāatbalsta. Ja kāds izdarījis kļūmi, tad to pašu starpā var draudzīgi nokārtot — bez naida un bez liela trokšņa.

Šajā nedēļā pagāja 35 gadi kopš smagām deportācijām, kas skāra mūsu tautas kodolu — zemes kopējus un viņu mūža auklējumu — viensētas. Šo deportāciju aculiecinieka mudinājumā DV Toronto nodaļa šī laikraksta titullapā aicina šo traģēdiju neaizmirst un reizē mudina kāpināt mūsu cīņu par latviešu un Latvijas brīvību. Šādu atgādinājumu un mudinājumu nekad nebūs par daudz.

Aleksandrs Ķegumnieks.

Jānis Annus, N.A.

Mākslas izstāde

30. & 31. martā, 1. aprīlī

Latviešu Centrā Toronto

Atklāšana piektdien, 30. martā, plkst. 20.00.

Svētdien, 25. martā, pl. 14.30 Latviešu Namā
T.L.B. rīko

Dažādības pēcpusdienu

Piedalās: Daiļdarbiniece Lilija Treimane,
LNAK jaunatnes nozares vad. Dace Veinberga un
dravinieki: S. Vasarājs, J. Kūlnieks un E. Tiltiņš.

Ieeja 5 dol., pensionāriem 4 dol.

TLB Dāmu komitejas
kafijas galds

Rudenī Sv. Jāņa draudzei būs jauns mācītājs

Sv. Jāņa ev. lut. draudzes gada sapulce 4. martā pulcināja 164 dalībniekus. Sapulci ievadīja archibīskaps Arnolds Lūsis ar īsu svētbrīdi. Draudzes priekšn. J. Koncis pateicās archibīskapam, kā arī kaimiņu draudžu mācītājiem, mācītājiem viesiem un teol. stud., kas izlīdzējuši draudzei šai laikā. Interesi kalpot Sv. Jāņa draudzē pievērsuši māc. I. Kalniņš (Bostonā), kas spredikos draudzes kārtējā dievkalpojumā 8. aprīlī. Māc. A. Liepkalns (Čikaga) iecerējis viesoties draudzē 29. aprīļa dievkalpojumā. Draudzes vadība izteikusi aicinājumu atsaukties ieinteresētiem mācītājiem, lai rudens posmā draudze varētu izvēlēties piemērotāko ganu. J. Koncis arī uzsvēra mācītāja lielo uzdevumu gādāt par Saulaines bērnu vasaras nometni. Draudze pašreiz apvieno 1829 dvēseles.

Draudzes priekšnieks veltīja pateicības vārdus draudzes nozaŗu vadībai, dāmu komitejai un pārējiem darbiniekiem par pieliktām pūlēm draudzes darbā.

Saulaines pārvaldes priekšn. A. Brencis savukārt pateicās tās atbalstītājiem. Pašreiz izdara saimniecības mājas remontu darbu, domāts arī uzlabot sporta laukumu. Respektējama summa saņemta no slēpētāju kluba (4.000 dol.) Vecāki aicināti jau laikus pieteikt bērnus šā gada vasaras nometnē.— Dāmu komitejas priekšn. Līvija Jansone informēja, ka kāds mirušais draudzes loc. novēlējis bagātīgu krājumu drēbju (sūtītas arī uz Poliju). 5. maijā tiek organizēta lietoto drēbju izpārdošana Latviešu Namā, mašīnu novietošanas laukumā. Dāmu komitejas sapulce notiks 25. martā (pēc dievkalpojuma) baznīcas sabiedriskās telpās, bet 29. aprīlī koncerts.

Par svētdienas skolas darbu informēja Māris Lūsis, norādot, ka tā pulcina 30 bērnu. Pēc Pūpolu svētdienas dievkalpojuma iecerēta skolas uzveduma pēcpusdiena.

Revīzijas komisija draudzes darbu atzinusi par sekmīgu un izteica darbiniekiem pateicību.

Draudzes budžetu pieņēma 142.560 dol. apmērā. Saulaines budžets 70.000 dol.— G. Tannis ieteica iesaistīt vairāk bērnu Saulaines nometnē, ar gadiem to skaits arvien samazinās. Adv. A. Zutis vēlējās tuvāku informāciju par Aprūpes nama Kristus Dārzs pasākumu. Par to runāja draudzes pārst. R. Salna. Piešķirts 4 milj. 375 tūkst. dol. valdības aizdevums. Cerams, ka visas vēl nepieciešamās formālitātes būs izkārtojušās līdz š.g. maijam, kad paredzēts uzsākt būvdarbus. Uz gultu vietām pieteikušies ap 30 tautieši, bet nevar zināt, cik ļaužu būs atvēršanas laikā, t.i. nākamā gada maijā. Pašu ziedotie naudas līdzekļi tiks izmantoti nama iekšējai izbūvei. Anna Strada norādīja, ka lielu summu prasīs ūdens sistēmas iekārtošana namā, bet Dr. A. Vanags šaubījās, vai ar piešķirto summu tiks galā.

Dr. A. Vanags runāja par priekšdarbu veikumiem prezidenta Kārļa Ulmaņa piemineklim. Tā būvdarbus iecerēts pasākt š.g. vasaras mēnešos. Pieminekļa uzstādīšanas izdevumus lēš ap 25.000 — 30.000 dol. Savākta jau puse nepieciešamiem līdzekļiem. Daudz palīdzējis architekts Norberts Sebris.

Irene Ezergale ierosināja pārdomāt par Nākotnes fondu. No pārvēlamiem padomes locekļiem nekandidēja vairs O. Bernavs. Ievēlēja līdzšinējos K. Radziņu (130 balsis), J. Konci (129), A.Brenci (129), G. Reinfeldu (119), V. Upeslāci (105), Intu Malēju (104), J. Ozolu (100) un no jauna M. Pauderi (100). Revīzijas komisijā ievēlēja līdzšinējos — Z. Vītolu (132 b.) un A. Gailīti (96), bet no jauna A. Liepiņu (118), I.Ezergaili (109) un N. Gobu (102) P. Čerņavska, E. Tauriņa un E. Tiltiņa vietā, kuŗi vairs nekandidēja.

O. K.